

22. PREKEN EN PREEKSCHETSEN

'De machtige Overwinnaar'

door

Robert Murray Mac Cheyne

herder en leraar te Dundee

uit het Engels vertaald door M. Krijgsman

STICHTING DE GIHONBRON

MIDDELBURG

2023

INHOUD

1. Het nut der verdrukking

Het is zekerlijk gepast om tot God te zeggen: Ik heb Uw straf verdragen, ik zal niet meer overtreden. Hetgeen ik niet zie, leer Gij mij; heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen. Job 34:31, 32 (Eng.vert.)

2. De geest in Gods handen bevolen

In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid!
Psalm 31:6

3. Het roepen om opwekking

Zult Gij ons niet weder levend maken, opdat Uw volk zich in U verblijde? Psalm 85:7

4. Het gebed van de gelovige om Goddelijk onderwijs

Open Gij mijn ogen, opdat ik aanschouwe de wonderen van Uw wet (Eng. vert.)
Psalm 119:18

5. De leiding des Heeren met Zijn volk

Hoor naar Mij, o huis Jakobs, en het ganse overblijfsel van het huis Israëls, die van Mij gedragen zijt van de buik aan, en opgenomen van de baarmoeder af. En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden. Jesaja 46:3, 4

NIEUWE TESTAMENT

6. De tranen van de Zaligmaker over de verworpenen

En als Hij nabij kwam, en de stad zag, weende Hij over haar, Zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen. Lukas 19:41, 42

7. Christus de Deur der Kerk

Jezus dan zeide wederom tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de Deur der schapen. Allen, zovelen als er vóór Mij zijn gekomen, zijn dieven en moordenaars; maar de schapen hebben hen niet gehoord. Johannes 10:7-10

8. De blijdschap van gelovige in God

En niet alleenlijk dit, maar wij roemen (verblijden ons, Eng. Vert) ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.
Romeinen 5:11

9. Hoog tijd om uit de slaap te ontwaken

En dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid d Ps tijds weten, dat het nu hoog tijd is om uit de slaap te ontwaken; want de zaligheid is ons nu nader dan toen wij eerst geloofd hebben (Eng.vert.). Romeinen 13:11

10. Een getrouwe bediening

Daarom dewijl wij deze bediening hebben, naar de barmhartigheid, die ons geschied is, zo vertragen wij niet; Maar wij hebben verworpen de bedPkselen der schande (der oneerlijkheid, Eng. ven.), niet wandelende in arglistigheid, noch het Woord Gods vervalsende, maar door openbaring der waarheid onszelven aangenaam makende bij alle consciëntiën der mensen, in de tegenwoordigheid Gods. 2 Korinthe 4:1-6

11. Predikanten gezanten van Christuswege

Zo zijn wij dan gezanten van Christuswege, alsof God door ons bade; wij bidden u van Christuswege: Laat u met God verzoenen. Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem. 2 Korinthe 5:20, 21

12. De hemelse Bruidegom en Bruid

Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelven voor haar heeft overgegeven; Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigt hebbende met het bad des waters door het Woord; Opdat Hij haar Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk. Eféze 5:25-27

13. Avondmaalstoespraak

En de God des vrees heilige u geheel en al. 1 Thess. 5:23

14. De staf van de pelgrim

Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten. Hebreëen 13:5b

15. Waarschuwing tegen afval van het geloof

Want het is onmogelijk, degenen die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, en gesmaakt hebben het goede Woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, en afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichzelven de Zoon van God wedram kruisigen en openlijk te schande maken. Hebreëen 6:4-6

16. Aanneming tot kinderen Gods

Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden. 1 Johannes 3: 1a

17. De Godzaligen verlost – onrechvaardigen het oordeel

Zo weet de Heere de Godzaligen uit de verzoeking te verlossen, en de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag des oordeels, om gestraft te worden. 2 Petrus 2:9

18. Benaarstig u!

Daarom, geliefden! verwachtende deze dingen, benaarstig u, dat gij onbevlekt en onbestraffelijk van Hem mocht bevonden worden in vrede. 2 Petrus 3: 14.

19. Het gezang van een verlost ziel

Hem, Die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden heeft gewassen in Zijn bloed. en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht (de heerschappij, Eng.vert) in alle eeuwigheid. Amen. Openbaring 1:5, 6

20. Laodicéa, of de lauwe belijder

En schrijf aan de engel van de gemeente der Laodicenzen: Dit zegt de Amen, de trouwe en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods: Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart, óf heet!

21. De machtige Overwinnaar

Op Zijn hoofd waren vele koninklijke hoeden (kronen, Eng.vert.). En Hij heeft op Zijn kleeid en op Zijn dij deze Naam geschreven: Koning der koningen en Heere der heren. Openbaring 19:12, 16

22. Tweede Avondmaalstoespraak**Volharden in het geloof**

Versterkende de zielen der discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven (volharden, Eng. ven.) in het geloof en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods. Handelingen 14:22

1. Het nut der verdrukking

Het is zekerlijk gepast om tot God te zeggen: Ik heb Uw straf verdragen, ik zal niet meer overtreden. Hetgeen ik niet zie, leer Gij mij; heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen. Job 34:31, 32 (Eng.vert.)

Deze wereld is een wereld vol moeite: 'De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen en zat van onrust.' Wij bewonen lemen huizen, en onze grondslag is in het stof. Wij worden verbrijzeld voor de motten' (Job 4:19). Deze wereld wordt weleens 'een tranendal' genoemd. Beproevingen komen in ieder huis voor; Gods kinderen worden niet uitgezonderd; het is noodzakelijk dat u veel verzocht wordt. 'Acht het voor grote vreugde, mijn geliefden, wanneer gij in velerlei verzoeking valt; wetende, dat de beproeving uws geloofs lijdzaamheid werkt.' Als dit nu zo is, van hoe groot belang is het dan dat u en ik daarop voorbereid zijn. De donkerste onweerswolk bedekt de hemel slechts voor een ogenblik. 'Het is zekerlijk gepast om tot God te zeggen: Ik heb Uw straf verdragen, ik zal niet meer overtreden. Hetgeen ik niet zie, leer Gij mij; heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen.'

Naar aanleiding van deze woorden wens ik u het rechte gebruik dat wij van de verdrukking behoren te maken aan te tonen, alsook de gepastheid om aan God de redenen te vragen voor de verdrukking.

1. Het drievoudig nut der verdrukking: 'Het is zekerlijk gepast om tot God te zeggen: Ik heb Uw straf verdragen, ik zal niet meer overtreden. Hetgeen ik niet zie, leer Gij mij; heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen.'

a. **Het eerste nut der verdrukking is onderwerping.** Het is de gemoedstoestand van iemand die God rechtvaardigt: 'Ik heb Uw straf verdragen.' Dit was het gevoel van Daniël te midden van de verdrukking die God over Israël had gebracht. Dit blijkt uit Daniël 9:7 en 8: 'Bij U, o Heere, is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der aangezichten.' En vers 14: 'Daarom heeft de HEERE over het kwade gewaakt, en Hij heeft het over ons gebracht; want de HEERE, onze God, is rechtvaardig in al Zijn werken, die Hij gedaan heeft, dewijl wij Zijn stem niet gehoorzaamden.' Hetzelfde lezen we in Nehemia 9:33: 'Doch Gij zijt rechtvaardig in alles wat ons overkomen is; want Gij hebt trouwelijk gehandeld, maar wij hebben goddelooslijk gehandeld.' Hetzelfde leest u in Leviticus 26:40: 'Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid hunner vaders met hun overtredingen, waarmee zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid hebben gewandeld.' Vervolgens in het midden van vers 41: 'Zo dan hun onbesneden hart gebogen wordt, en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben: dan zal Ik aan Mijn verbond gedenken', en verder tot het einde van het hoofdstuk. God zegt hier dat, als zij in de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben, Hij hen zal gedenken.

1 Welnu, dit is het eerste gebruik dat u van de verdrukking behoort te maken. Hoe anders is dit met velen van u! U hebt geen welgevallen aan de straf van uw ongerechtigheid;

uw hart verheft zich tegen God in uw gedachten en in uw woorden. De mens begint God te lasteren; hij zegt dat God een tiran is. Had God mijn kind niet kunnen sparen? Hierover wordt gesproken bij de uitgieting van de vijfde en zesde fiool. Dit zijn woorden die in de hel worden gesproken; wanneer God Zijn toorn uitgiet, zullen zij Hem lasteren!

Er is ook nog een derde manier waarop uw hart zich tegen God verheft, en dat is in uw daden. Niet alleen uw woorden zijn tegen God gericht, maar ook uw daden zijn tegen Hem gericht. Als ik uw hart bloot kon leggen, zou u zo'n geklaag en zo'n toorn in uw binnenste tegen God bemerken, dat u de waarheid van hetgeen ik zeg zou beamen.

Onthoud, u moet leren vergenoegd te zijn. Welk recht hebt u om te klagen? Welk recht hebt u om Gods wegen met u te betwisten? Wat zou u ervan denken, als kleine kinderen moesten beslissen over de handelwijze van het parlement? En welk recht hebt u om Gods regering te betwisten? We behoorden met Job te zeggen: 'De HEERE heeft gegeven, de HEERE heeft genomen, de Naam des HEEREN zij geloofd.'

b. Het tweede gebruik der verdrukking is het nederig vragen naar Gods bedoeling: '*Wat ik niet weet, leer Gij mij.*' Dit is het gepaste nut der verdrukking. Dit is de wijze waarop Job zelf zijn beproeving aannam: 'Ik zal tot God zeggen: Verdoem mij niet; doe mij weten, waarover Gij met mij twist' (Job 10:2). Hetzelfde leest u in hoofdstuk 23:3-7: 'Och, of ik wist, dat ik Hem vinden zou, ik zou tot Zijn stoel komen; ik zou het recht voor Zijn aangezicht ordentelijk voorstellen, en mijn mond zou ik met verdedigingen vervullen. Ik zou de redenen weten, die Hij mij antwoorden zou; en verstaan, wat Hij mij zeggen zou. Zou Hij naar de grootheid Zijner macht met mij twisten? Nee; maar Hij zou acht op mij slaan. Daar zou de oprechte met Hem pleiten; en ik zou mij in eeuwigheid van mijn Rechter vrijmaken.' U ziet dat Job hier bekendgemaakt moest worden waarom God op deze wijze met hem handelde. Hetzelfde was het geval met Jozua: 'Toen verscheurde Jozua zijn klederen, en viel op zijn aangezicht ter aarde, voor de ark des HEEREN, tot de avond toe, hij en de oudsten van Israël; en zij wierpen stof op hun hoofd. En Jozua zeide: Ach, Heere HEERE, waarom hebt Gij dit volk door de Jordaan ooit doen gaan, om ons te geven in de hand der Amorieten, om ons te verderven? Och, dat wij toch tevreden geweest en gebleven waren aan gene zijde van de Jordaan! Och, Heere! wat zal ik zeggen, nademaal Israël voor het aangezicht zijner vijanden de nek gekeerd heeft? Als het de Kangnieten, en alle inwoners des lands horen zullen, zo zullen zij ons omsingelen, en onzen naam uitroeien van de aarde; wat zult Gij dan Uw groten Naam doen?' (Joz. 7:6-9). Toen de beproeving kwam, wachtte hij op een verklaring. Dit schijnt ook het geval te zijn geweest met de apostel Paulus toen hij zei: 'Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?' Vrienden, het tegenovergestelde komt vaak onder u voor. Als God verdrukking zendt in een goddeloos huisgezin; als God een kind wegneemt of een vader op een ziekbed legt, vraagt men dan waarom God dat gedaan heeft? O, u veracht de kastijding des Heeren! Het is vreselijk als u God niet vraagt wat Hij met de verdrukking te zeggen heeft! Hier klopt Hij het luidst, en vaak voor het laatst. Hetzelfde wedervaart Gods kinderen. U hebt een afgod liefgehad, een bepaalde geheime zonde, en God bezoekt u. Vraagt u dan naar uitleg? Hetzelfde vindt plaats in een kerk. De leden zijn onheilig, enz; dan gaat Hij haar net als Laodicéa bezoeken. Zoeken wij dan naar een verklaring? Ach, nee! Dit zou deze stad in haar armoede juist moeten doen!

c. Er is een derde gebruik der verdrukking, en wel het verlaten van de zonde: 'Ik zal niet meer overtreden. Heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen.' Het voorname doel dat God met de verdrukking beoogt, is u de zonde te doen verlaten: 'Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, die zal barmhartigheid verkrijgen.' Dit was Gods weg met Manasse; zo behoorde het te zijn met alle verdrukkingen. God verdrukt u, opdat u de zonde verre van u zou doen. U wilt niet luisteren naar de stem van Zijn genade; u wilt niet luisteren naar de stem van Zijn liefde; Hij doet u echter onder de roede doorgaan om u in het verbond te brengen. Hoe vaak is het tegengestelde het geval? Ik heb gezien dat een dronkaard verdrukt werd, en hij zakte verder weg in de zonde, verder van God af. 'Efraïm is een koek die niet is omgekeerd.' Sommigen van u doen mij denken aan een oude boom die getroffen is door de bliksem en thans ontdaan is van al zijn bladeren en als een gedenkteken in de aarde staat. Zo is het met vele huisgezinnen van u. Ik zeg u, vrienden, dat als barmhartigheden en oordelen u niet tot God bekeren, God geen andere pijlen in Zijn pijlkoker heeft.

2. De gepastheid om aan God de oorzaken van de verdrukking te vragen. Het is gepast, omdat God het is Die met u handelt. Deze verdrukking in uw gezin, die verdrukking bij uzelf komt bij God vandaan. 'Wie heeft zich tegen Hem verhard en vrede gehad?' (Job 9:4). Het is gepast, omdat God met de verdrukking wat te zeggen heeft. Gods oogmerk is om de onbekeerden te behouden en de Zijnen te heiligen. Ik geloof dat iedere keer als de zon in uw huis schijnt, God dat doet om u tot Hem te doen wederkeren. Zo is het ook met de verdrukking. God geeft u verdrukking om u tot Hem te doen wederkeren. Indien u een kind van God bent, dan is iedere verdrukking bedoeld om u uw afgoden te doen wegwerpen voor de mollen en vledermuizen, en u te doen wederkeren tot God.

Het is gepast, omdat God kan verwoesten. U weet, vrienden, dat dezelfde hand die verdrukt ook verwoesten kan. Dezelfde hand die de brandende koorts in uw borst veroorzaakte, kan de vlammen der hel voor u doen ontbranden. Amen.

2. De geest in Gods handen bevolen

In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid!
Psalm 31:6

In deze woorden vinden we iets wat bijzonder belangwekkend is: het zijn de woorden van de Heere Jezus toen Hij zes uur lang in bittere zieleangst aan het kruis hing. De gal en edik waren bitter, maar betekenden niets in vergelijking met de toorn van God. Het was in het laatste uur van Zijn zieleangst dat Christus zei: 'In Uw hand beveel Ik Mijn geest; Gij hebt Mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.' Ja, de ziel die Hij tot een schuldoffer had gesteld, beval Hij in de hand van God. Het is een bijzonder dierbare zaak dat wij dezelfde uitdrukking van Christus mogen gebruiken. Het is zeer aangenaam om de woorden van een overleden vriend en dat wel van een geliefde vriend te mogen gebruiken. Er is geen betere vriend dan Christus. 'Zulk een is mijn Liefste; ja, zulk een is mijn Vriend.' Er ligt iets liefelijks in om de woorden van Christus uit de veertigste psalm te mogen gebruiken: 'Want kwaden tot zonder getal toe hebben mij omgeven; mijn ongerechtigheden hebben mij aangegrepen, dat ik niet heb kunnen zien; zij zijn menigvuldiger dan de haren mijns hoofds, en mijn hart heeft mij verlaten.' Het is voor de zondaar iets aangenaams de woorden van Christus uit Jesaja 40 te mogen gebruiken: 'Mijn weg is voor de HEERE verborgen, en mijn recht gaat aan mijn God voorbij.' Zo is het eveneens aangenaam voor een arme, stervende aardworm om de woorden die voor ons liggen te mogen gebruiken.

Laten wij naar aanleiding van deze woorden nadenken over:

1. *De persoon die spreekt.*
2. *De persoon die aangesproken wordt.*
3. *De zaak die bevolen wordt.*

1. *De persoon die spreekt.*

Het is een gekwelde, door onweder voortgedreven ziel. In deze toestand verkeerde David ongetwijfeld toen hij deze psalm schreef. Hij zegt in vers 5: 'Doe mij uitgaan uit het net, dat zij voor mij verborgen hebben.' Of vers 9: 'En mij niet hebt overgeleverd in de hand des vijands.' Hij was een arme, verdrukte en door onweder voortgedreven ziel. Hij voelde dat de satan en zijn eigen goddeloze hart te veel voor hem waren. 'Doe mij uitgaan uit het net, dat zij voor mij verborgen hebben.' In deze toestand verkeerde Christus in het bijzonder op de dag dat Hij zei: 'Dit is uw ure, en de macht der duisternis.' Sterke stieren van Basan hebben mij omringd.' Hij was een verdrukte en door onweder voortgedreven Man. En ongetwijfeld zijn hier wel zielen die ook in die toestand verkeren; als dat zo is, gelden deze woorden voor hen. Zij werden gesproken door het Hoofd toen Hij voor hen leed, en de bedoeling daarvan was dat de leden ze ook zouden gebruiken. Lieve, door onweder voortgedreven ziel, Hij kan u verlossen. Zend dit gebed

op: 'In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.'

2. De persoon die aangesproken wordt.

Dat is de Verlosser. Aan de ene kant is er een arme, door onweder voortgedreven gelovige; aan de andere kant is er de algenoegzame Verlosser. Op de grond ligt een arme, door onweder voortgedreven mens; boven hem staat de algenoegzame Verlosser. Wij moeten tot deze machtige Verlosser gaan. Toen Christus deze woorden sprak, sprak Hij ze ongetwijfeld tegen Zijn Vader: 'In Uw hand beveel Ik Mijn geest; Gij hebt Mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.' Sommigen zullen vragen: Moest Christus dan verlost worden? O ja, alle zonden lagen op Hem en daarom moest Hij verlost worden. Daarom zei Hij ook, toen Hij aan het eind van Zijn werk gekomen was: 'In Uw hand beveel Ik Mijn geest; Gij hebt Mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.' Het was dezelfde geest die tot een schuldoffer gesteld was. Toen Stéfanus dezelfde woorden bezigde, sprak hij ze niet tegen God, maar tegen de Verlosser; hij zei: 'Heere Jezus, ontvang mijn geest.' Alsof hij zei: 'In Uw hand beveel ik mijn geest.' O, geliefden, dit is de enige hand die onze geest kan ontvangen, geen ander dan Hij Die ons heeft verlost.

3. Wat hij in Zijn hand beveelt: 'Mijn geest.'

Het dierbaarste deel van de mens is zijn ziel. Het is niet mijn bedoeling om lichtvaardig over het lichaam te spreken, maar het is niet te vergelijken met de ziel. De uitwendige mens is slechts het omhulsel, maar de ziel is de diamant. Het was de geest die naar de gelijkenis Gods werd gemaakt. Het lichaam zal tot stot wederkeren, maar de ziel niet. Wanneer zij bevrijd zal zijn van het lichaam, zal zij niet meer zondigen - ik bedoel de verlore ziel - zij zal niet overschaduw worden. Deze twee, de zonde en de ziel, zullen voor eeuwig gescheiden zijn. Dit beval David in de hand van God. Dit is het wat iedere arme, door onweder voortgedreven ziel in de handen van God zal bevelen. 'Wat zou het de mens baten zo hij de gehele wereld won, en zijner ziele schade leed?' Hoe lang zal de duivel u bedriegen, geliefden? Hoe lang zult u de onveranderlijke, onvoldane geest verwaarlozen?

Om deze woorden toe te passen wens ik u enige tijden te noemen dat wij onze geest aan God behoren te bevelen.

1. *Ten tijde der bekering.* Dat is de eerste keer dat een zondaar ooit zijn geest in de hand van God beveelt. Ik geloof dat Paulus dit bedoelt als hij tegen Timótheus zegt: 'Want ik weet Wien ik geloofd heb, en ik ben verzekerd, dat Hij machtig is, mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag' (2 Tim. 1:12). Merk op dat er in de Bijbel soms over bekering wordt gesproken vanuit Gods zijde in de bekering, en soms vanuit de zijde van de zondaar. Er is geen tegenstrijdigheid in deze twee. De bekering neemt allereerst een aanvang aan de zijde Gods; de Geest werkt echter in de zondaar, waardoor het geloof in hem wordt gewerkt en hij tot Jezus wordt getrokken en in staat wordt gesteld om de zonde de rug toe te keren.

Geliefde vrienden, ik moet u ernstig aanspreken en zeggen dat het uw plechtige taak zowel als uw aangenaam voorrecht is om uw ziel in de hand van God te bevelen ten tijde der bekering. In wiens hand hebt u uw geest gesteld? Werd die voor u gekruisigd? Hebt u uw ziel in de hand van de satan bevolen, evenals Achab? Hij verkocht zichzelf om allerlei goddeloosheid te werken. Wat kan de satan voor uw geest doen? Kan hij er

vrede aan geven? Kan hij er blijdschap aan geven? Kan hij haar geschikt maken voor de hemel? Toch zijn er ook sommigen die hun ziel in de hand van God gegeven hebben. Er zijn er in deze gemeente die tot Hem op kunnen zien, tegen wie het zwaard der gerechtigheid ontwaakt is, en zeggen: 'In Uw handen beveel ik mijn geest' - mijn arme, beoedelde, door onweder voortgedreven geest. Ik wil er bij u allen op aandringen om uw geest aan Hem te bevelen. Zal uw geest behouden worden als u hem niet aan God beveelt? Nog een weinig tijds, en uw geest zal tot God wederkeren Die hem gegeven heeft, en hoe zult u verschijnen als uw geest niet in de hand gegeven is van Hem, Die onze zonden in Zijn eigen lichaam aan het hout gedragen heeft? O, sommigen zullen zeggen: Zal Hij mijn geest wel ontvangen? O, waarom niet? Heeft Hij ooit gezegd: Die geest vind Ik te slecht - die geest heeft te lang in de zonde geleefd? 'Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Jezus Christus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken.' Voornaamste der zondaren, beveel uw geest aan Hem!

2. *Ten tijde der verzoeking.* Als een gelovige verzocht wordt is het tijd om dit gebed op te zenden. Er zijn sommige gelovigen die, heel lang nadat zij geloofd hebben, niet weten wat verzoeking is. Zij zijn net als Nafthali 'verzadigd van de goedgunstigheid, en vol van de zegen des HEEREN.' Zij hebben altijd zonneschijn, maar zullen misschien vallen als de verzoeking komt, en gevoelen met David: 'Toen Gij Uw aangezicht verborg, werd ik verschrikt.' Dan gaat hij op z'n knieën, maar vindt geen troost. Hij leest de Bijbel, maar dat is een verzegeld boek. Hij gaat naar christelijke vrienden, maar zij zijn allen moeilijke troosters. Welnu, wat staat hem nu te doen? Hij kan nauwelijks dit gebed bidden: 'In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid'; Gij hebt Uw eigen dierbaar bloed gestort om mij te verlossen; zult Gij mij opsluiten in de hand van mijn vijand? 'Doe mij uitgaan uit het net.' In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.' Een sprankje hoop ontspringt er uit deze woorden: 'Gij God der waarheid.' U hebt gezegd dat Uw schapen niet verloren zullen gaan, noch dat iemand ze uit Uw hand zal rukken. U hebt gezegd: 'En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onze Heere Jezus Christus.' Zult U niet alles doen wat U gezegd hebt?

3. *Ten tijde der verdrukking.* Vele christenen weten niets van verdrukking. Zij mogen zachtjes doorvaren; geen storm komt nabij hun zeilscheepje. Zij weten niet wat het is om lkabod, de eer is weggevoerd, op hun woningen te schrijven. Of om net als Naórni te zeggen: 'Noemt mij niet Naómi, noemt mij Mara; want de Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan.' Geliefden, u zult niet altijd zulke dagen meemaken. Er zullen dagen van duisternis en ziekte komen, en wat zal er dan van u terechtkomen? Er is maar één plaats waar u naartoe kunt gaan: 'In Uw hand beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij God der waarheid.'

4. *Ten tijde der plichts vervulling.* Als een gelovige voor het eerst tot Christus komt, wordt al zijn tijd in beslag genomen door de poort, en niet door de weg. Ik ben vaak onder de indruk geraakt door jonge gelovigen. Als zij een preek hebben beluisterd, zeggen zij: Hoe vond je die preek? Niet: Welk nut heb ik nu van deze preek gehad? Maar als u een gelovige bent, zult u gevoelen dat u net zoveel te doen hebt met de weg als met de poort. Beveel uw geest aan Hem. O, geliefden, Hij kan u dragen! 'En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen.' Er is

niemand of Hij kan u dragen, om u de weg te wijzen viciér, u te geleiden tijdens en u aan te nemen na de plichts vervulling. Beveel uw geest in Zijn hand; Hij zal u geleiden. 'En uw oren zullen horen het woord desgenen die achter u is, zeggende: Dit is de weg, wandelt in dezelve.'

5. Tenslotte, *ten tijde van ons sterven*. Het was ons Hoofd Die dit gebed deed, en daarom past het ook alle leden. Sterven is een ernstige zaak omdat wij alleen zullen moeten gaan. Het is iets ernstigs omdat wij ergens heengaan waar wij nooit eerder zijn geweest; alles is vreemd en nieuw. Als wij tot de genadetroon naderen, zijn wij daar voorheen geweest en weten de weg; maar de weg van alle vlees is duister, omdat wij niet weten waar wij naartoe gaan. Het is ook duister, omdat het een beslissende stap is. Sterven is een ernstige zaak, omdat als we onbekeerd zullen sterven we niet terug kunnen komen om nog eens te sterven.

Dit zijn enkele zaken waaruit het dal der schaduw des doods bestaat. Wat moeten we in zulk een tijd doen? Beveel uw geest in Zijn hand. U moet uw geest op dezelfde wijze aan Christus bevelen als dat u dit deed toen u bekeerd werd. Zijn hand alleen reikt tot over de Jordaan. Niemand dan Jezus kan zeggen: 'Zwijg, wees stil.' Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde, en tot in der eeuwigheid.' Geliefden, bereidt u zich voor op de dood? Weet u niet dat hier weldra een andere stem zal gehoord worden, en dat een andere stem het psalmgezang zal leiden? Het is een harde zaak voor een gelovige om zijn geest in de hand van Christus te bevelen.

Wat zult u dan doen, u, die uw ziel aan de god van deze wereld geeft? Wat zult u doen als God zeggen zal: Ga tot de goden die u verkoren hebt, beveel uw geest aan de wereld die u bemind hebt? Amen.

Deze preek werd gehouden op zondagmiddag to juli 1842, na de eerste hevige ziekteaanval die MacCheyne meemaakte.

3. Het roepen om opwekking

Zult Gij ons niet weder levend maken, opdat Uw volk zich in U verblijde? Psalm 85:7

Het is van belang om acht te slaan op de tijd dat dit gebed werd gedaan. Het was een tijd dat de Heere Zijn gunst had bewezen. 'Gij zijt Uwen lande gunstig geweest' (Ps. 85:2). Het was een tijd dat God velen tot de kennis van Christus had gebracht en vele zonden had bedekt. 'Gij hebt de ongerechtigheid Uws volks vergeven' (Eng.vert. vers 3). En nu begon men de noodzaak te gevoelen van een nieuw bezoek van Zijn genade: 'Zult Gij ons niet weder levend maken?'

Letten we op de zaak waar om gebeden wordt: 'Maak ons weder levend', of letterlijk: 'Keer weer en doe ons herleven.' Het is het gebed van hen die enig leven ontvangen hebben, maar hun behoefte aan meer gevoelen. Zij waren levend gemaakt door de Heilige Geest. Zij hadden de liefelijkheid en uitnemendheid van dit nieuwe, verborgen en Goddelijke leven ondervonden. Zij dorsten naar meer: 'Zult Gij ons niet weder levend maken?'

Letten we op het argument wat aangevoerd wordt: 'Opdat Uw volk zich in U verblijde.' Zij smeken God dit te doen om Zijns volks wil; opdat hun blijdschap vervuld mocht worden, en opdat het mocht zijn in de HEERE, in de HEERE hun Gerechtigheid, in de HEERE hun sterkte.

1. Wanneer dit gebed noodzakelijk is.

a. In een tijd van verval. Er zijn tijden dat, evenals Efeze, velen van Gods kinderen hun eerste liefde verliezen. De ongerechtigheid heeft de overhand en de liefde van velen verkoudt. Gelovigen verliezen hun nauwgezette en tedere levenswandel met God. Zij verliezen hun nauwe en nabije gemeenschap met God. Zij gaan uit het heiligdom en bidden op een afstand met een voorhang er tussen. Zij verliezen hun vurigheid, aangenaamheid en overgave in het verborgen gebed. Zij gieten hun hart niet meer uit voor God. Zij hebben hun heldere ontdekking van Christus verloren. Zij zien Hem maar heel vaag. Zij hebben het gezicht van Zijn schoonheid, de reuk van Zijn oliën, de houvast aan Zijn klederen verloren. Zij zoeken Hem maar vinden Hem niet. Zij kunnen zich er niet toe opwekken om Christus aan te grijpen. De Geest woont bijna niet meer in hun ziel. Het levend water lijkt bijna in hun binnenste te zijn opgedroogd. De ziel is dor en onvruchtbaar. De verdorvenheden zijn sterk en de genade is erg zwak.

De liefde tot de broeders verflauwt. Het gemeenschappelijk gebed wordt achterwege gelaten. De kleine vergadering geeft geen helder schijnsel meer van zich. Het medelijden voor de onbekeerden staat op een laag pitje. De zonde wordt niet meer bestraft, hoewel zij voor hun ogen wordt begaan. Christus wordt niet beleden voor de mensen. Misschien valt de ziel in de zonde en is bang om terug te keren; zij blijft ver van God en woont in de woestijn.

Helaas, ik ben bang dat het zo met velen is gesteld. Het is een vreselijk gevaarlijke tijd. Alleen een bezoek van de vrijmoedige Geest aan uw ziel, kan u ertoe bewegen om terug te keren. Is dit gebed niet geschikt voor deze tijd: 'Zult Gij ons niet weder levend maken?'

b. Dit gebed is noodzakelijk in een tijd van verzoeking. De ziel der gelovige heeft elk ogenblik genade nodig. 'Door de genade Gods ben ik wat ik ben.' Maar er zijn tijden dat hij meer genade nodig heeft dan anders. Het is evenals met het lichaam dat voortdurend eten nodig heeft; er zijn echter tijden dat het meer eten nodig heeft dan anders - tijden van grote lichamelijke inspanning, als alle krachten gebruikt worden.

Soms wordt de ziel der gelovige blootgesteld aan de hitte der vervolging. Versmaadheid doet het hart bezwijken, of zij schijnt als een verzengende zon op het hoofd. 'Voor mijn liefde staan zij mij tegen' (Ps. 109:4).

Soms zijn het Gods kinderen die ons smaadheid aandoen, en dat is nog moeilijker te dragen. De ziel staat op het punt om hieronder te bezwijken.

Soms is het vleierij waardoor de ziel verleid wordt. De wereld spreekt goed van ons en wij worden tot trotsheid en hoogmoed verleid. Dit is nog moeilijker te dragen.

Soms strijdt de satan in ons binnenste door vreselijke verdorvenheden aan te porren, totdat er een hevige storm ontstaat. O, is er hier een verzochte ziel? Jezus bidt voor u. Bid voor uzelf; u hebt meer vrede nodig. Als de satan water giet op het vuur der genade, zal dat alleen door de olie des Geestes brandende blijven. Laat deze uitroep uit uw hart opstijgen: 'Zult Gij ons niet weder levend maken?'

c. Dit gebed is noodzakelijk in een tijd van bekommering. 'Begeert van de HEERE regen, ten tijde des spaden regens' (Zach. 10:1). Als God ergens bekommering werkt, als de dauw begint te druppen, dan is het tijd om te bidden: Heere, houd Uw hand toch niet stil, en geef ons een volle regen; laat niemand dor achter. 'Zult Gij ons niet weder levend maken?'

2. Wie deze opwekking nodig hebben.

a. Het is noodzakelijk voor predikanten. Predikanten zijn van nature, evenals de overige mensen, hardvochtig en ongelovig (Mark 16:14) zodat Christus hen dikwijls terecht moet wijzen. Hun geloof komt geheel van boven. Zij moeten alles wat zij uitgeven van God ontvangen. Om de waarheid met kracht te kunnen brengen, is het van belang dat zij een persoonlijk houvast aan haar hebben. Het is onmogelijk om met kracht te spreken vanuit louter verstandskennis, of zelfs uit vroegere ondervinding. Als wij met kracht willen spreken, moet dat voortkomen vanuit een daadwerkelijk gevoel van de waarheid, gelijk zij in Jezus is. Wij kunnen alleen maar over het verborgen manna spreken, als wij de smaak ervan nog in onze mond hebben. We kunnen niet van het levende water spreken, tenzij het in ons binnenste opwelt. Evenals Johannes de Doper, moeten wij Jezus zien komen en zeggen: 'Zie, het Lam Gods.' Wij moeten evenals Stefanus spreken terwijl we Christus zien: 'Ik zie Jezus, staande ter rechterhand Gods.' Wij moeten spreken vanuit het daadwerkelijke gevoel van vergeving en toegang tot God, of anders zijn onze woorden koud en levenloos. Hoe zouden wij dit toch kunnen, indien wij niet door Hem zijn levend gemaakt? Predikanten staan veel meer bloot aan neerslachtigheid dan andere mensen; zij zijn de vaandeldragers, en de duivel vindt het prachtig als er een vaandeldrager bezwijkt. O, wat is het dan nodig dat wij totaal voorzien werden uit Christus' volheid! Bid, geliefden, opdat het ook zo zijn mag! 'Zult Gij ons niet weder levend maken?'

b. Het is noodzakelijk voor Gods kinderen. Het Goddelijk leven komt geheel en al van boven. Zij ontvangen het leven pas als zij tot Christus komen. Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees van de Zoon des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelfen' (Joh. 6:53). Welnu, dit leven

wordt onderhouden door de vereniging met Christus en door de altijd nieuwe voorziening uit Zijn volheid. 'Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem.' In sommige gelovigen wordt dit leven onderhouden door een aanhoudende inkomst van de Heilige Geest. 'Alle ogenblik zal Ik hem bevochtigen' (Jes. 27:3). Het is evenals de voortdurende voorziening die de zijtak van de rank ontvangt. Dat zijn de gelukkigste en gestadigste christenen. Weer anderen krijgen de vloed des Geestes, die hen hoger en hoger voert. Soms krijgen zij in één dag meer dan in maanden daarvóór. Bij de één stroomt de genade als een rivier, bij de ander is het als een bui die zich op zijn tijd ontladtd. Toch is er in beide gevallen behoefte aan een opwekking. Van nature heeft elk hart de neiging om te verwelken. Het is net als een tuin in de zomer die uitdroogt als hij geen water krijgt. De ziel raakt afgemat en vermoeid van weldoen (I Petr. 3:17). Genade is geen natuurlijke eigenschap van de ziel. Het oude hart is altijd de dood en de verwelking nabij. Dus het kind van God moet altijd maar, evenals Elia's dienstknecht, uitzien naar een klein wolkje boven de zee. U moet maar voortdurend nabij de Springader des levenden waters blijven, ja, u moet blijven liggen bij de Bron der zaligheid en het levende water drinken. 'Zult Gij ons niet weder levend maken?'

c. Het is noodzakelijk voor hen die ontwaakt waren en afgeweken zijn. Een druppel uit de hemel viel op hun hart. Zij waren bevreesd, weenden en baden. Maar de bui trok voorbij en het stenen hart was niet langer bevreesd. De ogen gingen weer dicht om te sluimeren; de lippen vergaten te bidden. Ach, hoe droevig is dat toch en hoe vaak komt het niet voor? De Koning van Sion verhief Zijn stem in deze plaats en riep luid. Sommigen die in hun graven Zijn stem hoorden, begonnen te leven Maar het ging voorbij en nu vallen zij terug in het graf van een dode ziel. O, dat is een gevaarlijke toestand! Het is een gevaarlijke toestand om tot de dood weder te keren, ja, de dood lief te hebben en zijn eigen ziel geweld aan te doen. Wat kan zulk een ziel redden dan een nieuwe roepstem van Jezus? 'Ontwaakt, gij die slaapt, en sta op uit de doden; en Christus zal over u lichten' (Ef. 5:14). Voor u bid ik bovenal: 'Zult Gij ons niet weder levend maken?'

d. Het is noodzakelijk voor onvruchtbare vijgebomen. Sommigen van u zijn geplant in deze wijngaard. U hebt regen en zonneschijn genoten. U hebt deze tijd van opwekking onaangedaan meegemaakt. U bent nog steeds dood, onvruchtbaar, onbekeerd en zonder vruchten. Ach, voor u is er geen andere hoop dan alleen in dit gebed. Gewone tijden kunnen u niet bewegen. Uw hart is harder dan dat van anderen. Hoe noodzakelijk is het dat u bidt om een diepgaand, zuiver en krachtadig werk Gods, opdat Hij aan u niet zal voorbijgaan. Want velen van u zullen deze schrik beter kunnen overwinnen. U bent ervaren in het wederstaan van God en in het uitblussen van de Geest. O, bid om een tijd waardoor bergen verzet zullen worden. Alleen de almachtige Geest kan uw harde hart aanraken. 'Wie zijt gij, o grote berg? Voor het aangezicht van Zerubbábel zult gij worden tot een vlak veld' (Zach. 4:7). 'Zult Gij ons niet weder levend maken, opdat Uw volk zich in U verblijde?'

3. Van Wie deze opwekking komt. God is het, Die ons moet doen herleven.

Het is geen werk van mensen; het is een volkomen Goddelijk werk. Als u op mensen vertrouwt, haalt u slechts de vloek over u die in Jeremia 17:5 staat opgetekend: 'Vervloekt is de man die vlees tot zijn arm stelt, en wiens hart van de HEERE afwijkt.'

De Heere heeft alle middelen in Zijn hand. De Zoon des mensen houdt de zeven sterren in Zijn rechterhand. Deze sterren zijn de predikanten. Hij verheft hen of neemt hen weg naar Zijn soevereine wil. Hij geeft of onthoudt hun al hun schijnsel. Hij verheft hen en laat hun licht helder schijnen, of Hij verbergt hen in de holte van Zijn hand, naar dat het goed is in Zijn ogen. Soms mag hun licht schijnen op het ene gebied of land, soms op een ander. Zij schijnen alleen maar om u tot Hem te leiden. De ster die van Hem af leidt, is een dwalende ster en Christus zal hem voor eeuwig in de donkerheid der duisternis werpen (Jud. :13). Wij behoren Christus erom te bidden of Hij Zijn predikanten over ons wil laten lichten. De Heere heeft Hem de volheid des Geestes gegeven. De Vader heeft het ganse werk der verlossing aan Jezus toebetrouwd, en daarom is Hem de Geest gegeven. 'Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelven, en Hij levend maakt, die Hij wil, also heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelven en levend te maken, die Hij wil' (Joh. 5:21, 26).

Hij is het, Die Zijn kinderen van dag tot dag in het leven behoudt. Hij is de Fontein des levenden waters, en Zijn kinderen liggen naast de stille wateren en drinken elk ogenblik van het eeuwige leven uit Hem. Hij is het, Die de Geest in Zijn soevereiniteit uitstort op hen die Hem niet eerder hebben gekend. 'Ik zal op het huis van David en op de inwoners van Jeruzalem de Geest der genade en der gebeden uitstorten' (Zach. 12:10). Voorwaar, het ganse werk is van begin tot eind een werk van God!

Alle middelen zijn tevergeefs totdat de Geest wordt uitgestort: 'Op het land van Mijn volk zullen distelen en doornen opgaan, totdat over ons uitgegoten wordt de Geest uit de hoogte.' Wij mogen in het openbaar prediken, ja, van huis tot huis gaan; wij mogen de jongeren onderwijzen en de ouderen waarschuwen, maar alles zal tevergeefs zijn; als de Geest uit de hoogte niet wordt uitgestort, zullen er slechts distelen en doornen groeien. Onze wijngaard zal de tuin van de luiaard gelijk worden. Wat wij nodig hebben, is dat Christus ons doet ontwaken, dat Hij Zijn arm ontbloot als in de dagen van ouds, dat Hij Zijn Geest overvloediglijk uitstort.

De kinderen van God moeten een pleidooi met Hem voeren. Leg uw vinger op de beloften en pleit: 'De ellendigen en nooddruftigen zoeken water, maar er is geen, hun tong versmacht van dorst; Ik, de HEERE zal hen verhoren' (Jes. 41:17). Vertel Hem dat u arm en nooddruftig bent. Leg aan Hem uw noden voor. Breng uw ledigheid tot Zijn volheid; Hij heeft een oneindige voorraad van alles wat u nodig hebt, zelfs op het moment dat u het nodig hebt.

Voor de goddelozen, zegt u, is er geen belofte. Toch is er een belofte, als u die maar wilt aannemen. 'Gij zijt opgevaren in de hoogte; Gij hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen; ja, ook onder de wederhorigen om bij u te wonen, o HEERE God' (Ps. 68:19). Bent u een wederhorige? Ga dan naar Hem en vertel Hem dat O, als u zich door Hem wil laten rechtvaardigen en uw opstandig hart wil laten vernieuwen, ga en vraag Hem er dan om en Hij zal u levend water geven. 'Keert u tot Mijn bestraffing; ziet, Ik zal Mijn Geest ulieden overvloediglijk uitstorten.' Ga tot Hem en vertel Hem dat u een slecht mens, ja, een spotter bent. Vraag Hem of Hij wil doen wat Hij in Ezechiël 34:26 beloofd heeft: 'Want Ik zal dezelve en de plaatsen rondom Mijn heuvel, stellen tot een zegen; en Ik zal de plasregen doen nederdalen op zijn tijd, plasregens van zegen zullen er zijn.' Welnu, u kunt niet zeggen dat u tot de berg Sions behoort, maar u kunt

wel zeggen dat u zich op de plaatsen rondom deze heuvel bevindt. O, roep: 'Zult Gij ons niet weder levend maken?'

4. *De gevolgen van een opwekking.*

a. De kinderen des Heeren verheugen zich in Hem. Zij verheugen zich in Christus Jezus. De reinste vreugde die er op deze wereld bestaat, is de vreugde in Christus Jezus. Als de Geest wordt uitgestort, krijgt Zijn volk een helder en duidelijk gezicht van de Heere Jezus. Zij eten Zijn vlees en drinken Zijn bloed; zij hangen de Heere persoonlijk aan. Zij smaken dat de Heere goed is. Zij zien dat Zijn bloed en gerechtigheid onuitsprekelijk volmaakt, vol en vrij is. Zij rusten in de kloven der steenrotsen; de sterkten der steenrotsen zullen hun hoog vertrek zijn. Zij leunen op hun Liefste. Zij vinden onuitsprekelijke kracht in Hem tot welzijn van hun ziel - genade voor genade - alles wat zij tot het einde toe nodig kunnen hebben in de ure van hun beproeving en lijden. Zij gaan door Hem tot de Vader. 'Wij roemen in God door onze Heere Jezus Christus.' Daar vinden zij hun deel - hun Schild en Loon zeer groot. Dit geeft een onuitsprekelijke en volheerlijke blijdschap.

Welnu, God ziet graag dat Zijn kinderen in Hem gelukkig zijn. Hij ziet graag dat alle fonteynen binnen Hem zijn. Ga en smee Hem daarom. O, als God water op de dorstigen giet, zou u heel anders bidden. U zou Hem alles vertellen; u zou Hem al uw droefheid, vreugde, zorgen en vertroosting bekendmaken. U zou alles tegen Hem vertellen.

b. Velen stromen samen naar Christus. 'Wie zijn deze, die daar komen gevlogen als een wolk, en als duiven tot haar vensters?' Denzelve zullen de volken gehoorzaam zijn.' Evenals alle schepselen in de ark kwamen, zo spoeden zich in zo'n tijd arme zondaren tot Christus. Zij leggen hun klederen af en vlieden te zamen in de ark Jezus. O, er is in de hele wereld niets aangenamer dan om dat te zien! Zielen worden gered. 'Is deze niet een vuurbrand uit het vuur gerukt?' 'Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn.' Zij zijn uit de dood in het leven overgegaan.

c. Zij is Gode verheerlijkend. 'Hij, die Christus aangenomen heeft, die heeft verzegeld, dat God waarachtig is' (Joh. 3:33). Hij belijdt de heiligheid van God, Zijn liefde en genade. Zijn mond wordt vervuld met lof 'Looft de HEERE, o mijn ziel!' Hij begint te verlangen naar het beeld Gods, Hem te belijden voor de mensen en in Zijn wegen te wandelen. Het geeft blijdschap in de hemel en op de aarde. O, bid om zo'n tijd!

d. Zij die afgeweken zijn ontwaken weer. Indien wij niet een tijd van de uitstorting des Geestes zullen meemaken, zullen velen die eens Christus zochten en afgeweken zijn, op een vreselijke wijze vergaan; want doorgaans worden zij erger dan voorheen. Soms drijven zij overal de spot mee. De satan was eens een engel, maar nu is hij des te gruwelijker. Zo zijn zij die afgeweken zijn des te goddelozer geworden. Zij zakken veelal dieper weg in het modderig slijk der zonde. Maar als God Zijn Geest genadiglijk uitstort, zal het verharde hart week worden. Bid hierom!

e. Brute zondaren ontwaken. De zaken zijn droevig gesteld als zondaars drieren in de zonde doorleven, en als menigten de zondag openlijk schenden en de herberg dikwijls bezoeken. Het is een droevig teken als zondaars in de zonden kunnen leven en nochtans onaangedaan onder de prediking van het Woord zitten, de vrees van zich werpen en het gebed tot God inhouden. Maar als het de Heere behagen mocht om ons te doen herleven, dan zal dat geheel en al veranderen.

Ik ben ervan overtuigd, dat het aangenamer is om u tezamen naar het huis des gebeds te zien opgaan, dan om u te zien samenstromen naar de herberg of naar de holen der zonde en der schande, wat eeuwige verwoesting over uw arme ziel zal brengen. Het zou aangenamer zijn de stem des gebeds in uw binnenkamers te horen, dan het geluid van eedzweringen en goddeloze kwinkslagen, ja, dan het bekritisieren en bespottelijk maken van Gods kinderen. Het is veel aangenamer om uw hart te zien dorsten naar Christus, Zijn vergeving, Zijn heiligheid, Zijn heerlijkheid, dan om het te zien branden naar de wereld en haar ijdele afgoden.

O, verhef uw harten tot de Heere om zulk een tijd. Smeek ernstig om de vervulling van de belofte: 'Ik zal Mijn Geest over alle vlees uitgieten.' Dan zal deze wildernis tot een vruchtbaar veld worden en zal haar naam zijn: JEHOVAH SHAMMA - *de Heere is daar!*

4. Het gebed van de gelovige om Goddelijk onderwijs

Open Gij mijn ogen, opdat ik aanschouwe de wonderen van Uw wet (Eng. vert.)

Psalm 119:18

De wet waarover hier wordt gesproken, is de Bijbel. In Davids dagen vormde de wet, of de vijf boeken van Mozes, het grootste gedeelte van de Bijbel, en het geheel werd daarom vaak de wet genoemd. Zo lezen we in Psalm 1:2: 'Zijn lust is in des HEEREN wet.' En in Psalm 119:97 zegt hij: 'Hoe lief heb ik Uw wet! Zij is mijn betrachtning (overdenking, Eng. vert.) de ganse dag '

De wonderen schijnen betrekking te hebben op de grote zaken der eeuwigheid. David had de wonderen van deze wereld gadeslagen; hij had zijn onderzoekende ogen gericht op de wonderen der natuur, zon, maan en sterren; bergen, bomen en rivieren. Hij had vele wonderen der kunst gezien; maar nu wilde hij de geestelijke wonderen die in de Bijbel vervat zijn, zien. Hij wilde God Zelf in al Zijn majesteit, zuiverheid en genade kennen. Hij wilde de weg der zaligheid door een gekruisigde Verlosser en de daaropvolgende heerlijkheid kennen. Dat waren de wonderen die David wilde zien.

'Open Gij mijn ogen.' David was niet blind, maar zijn ogen waren duister. Hij kon de Bijbel van voren naar achteren lezen, en toch voelde hij dat hij meer licht nodig had. Hij voelde dat hij dieper moest kijken, dat de ogen van zijn verstand geopend moesten worden. Hij voelde dat, als hij niets anders had dan zijn eigen ogen en natuurlijk verstand, hij niet de wonderen zou ontdekken die zijn hart verlangde te zien. Hij begeerde Goddelijk onderwijs - de ogenzalf des Geestes. En daarom zou hij nooit zijn Bijbel opendoen zonder dit gebed: 'Open Gij mijn ogen.'

1. *Wij hebben Goddelijk onderwijs nodig om de wonderen van de Bijbel te zien.*

Dit is duidelijk als we zien hoe weinig mensen er bekeerd worden onder de prediking van het Evangelie. 'Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren' is vanaf de vroegste tijden al de regel geweest.

Als menselijk onderwijs de wonderen van de Bijbel zou kunnen openbaren, dan zouden alle mensen die door mensen onderwezen worden, geloven. Dit is echter verre van waar. Noach was een prediker der gerechtigheid, en hoe weinigen heeft hij er helaas kunnen overreden. Jesaja klaagt: 'Wie heeft onze prediking geloofd en aan wie is de arm des HEEREN geopenbaard?' Hoeveel klaagliederen heeft Jeremia wel uitgeroepen, en ondanks dat alles moest hij nog zeggen: 'Wee mij, mijn moeder, dat gij mij gebaad hebt; een man van twist, en een man van krakeel de ganse lande' (Jer. 15:10). Op een andere plaats klaagt hij, dat er in heel Jeruzalem niemand te vinden was die de waarheid zocht.

Hoeveel luisterden naar onze Heere op de bergen van Galiléa, aan de oever der zee en op de straten van Jeruzalem, toen Hij als Leraar op aarde was! Op de laatste dag van het feest, toen er duizenden aanwezig waren, stond Jezus en riep, en nochtans waren er na Zijn opstanding uit de doden maar vijf honderd broeders bij elkaar; dat was alles.

Toen Paulus te Athéne predikte, stond hij in het midden van de Areópagus onder duizenden van de scherpzinnigste mensen die er ooit in deze wereld geweest zijn. Nochtans spotten de meesten van hen ermee, en anderen wilden hem een andere keer nog weleens horen. 'Doch sommige mannen hingen hem aan en geloofden; onder welke was ook Dionysius de Areopagiet, en een vrouw met name Dámaris, en anderen met hen.'

Zo voelt zich vandaag de dag menig getrouwe predikant ook. Er wordt veel gepredikt, maar weinig behouden. Een godzalige predikant stelt tijdens zijn leven het Woord des levens misschien wel aan vele duizenden zielen voor, en nochtans zal hij wellicht de eeuwige rust ingaan met maar een paar zielen, die de kroon van zijn blijdschap zullen zijn in de dag des Heeren (Pil. 4:1). Bedenk eens hoeveel getrouwe predikanten er over de gehele wereld zijn, hoeveel miljoenen Bijbels er worden gelezen, hoeveel getrouwe predicaties er worden gehouden, hoeveel leraren er zijn, hoeveel kinderen uit de Catechismus en het Woord van God worden onderwezen, hoeveel miljoenen godvruchtige boeken de waarheid verbreiden, gelijk zij in Jezus is (Ef. 4:21). En hoe weinigen worden er ondanks dat alles behouden! O, roep dan: 'Open Gij mijn ogen, opdat ik aanschouwe de wonderen van Uw wet.'

2. God is de enige bekwame Leraar, omdat Hij alleen precies weet wat die wonderen inhouden. Predikanten vangen soms maar een glimp op van die wonderen, en het is daarom geen wonder dat zij er niet met kracht uit kunnen onderwijzen. Zij zien slechts iets van de zonde, iets van de bergen van schuld, iets van de korthed des tijds, iets van de diepte der hel en iets van de liefde Gods. Zij blikken maar weinig in het hart van Christus, in Zijn wonderbaarlijke verzoening en vrije gerechtigheid. In niet één van de honderd preken spreken zij van Christus zoals het behoort. Boeken zijn eveneens ontzaglijk onvolmaakt. De beste boeken zijn slechts vonkjes vergeleken bij de Bijbel, vermengd met menselijke duisternis. Maar God weet dat 'alles naakt en geopend is voor de ogen Desgenen, met Welken wij te doen hebben' (Hebr. 4:13). Hij kent onze schuld en de bergen die boven ons uit rijzen. Hij kent de korthed van het leven. De vreselijke diepten der hel zijn naakt en geopend voor Zijn ogen. Hij kent Zijn eigen liefde en de heerlijkheid van Jezus. De Vader heeft een welbehagen in het overdenken van Christus en Zijn volheid, volkomenheid en vrijwilligheid. 'Niemand weet wie de Zoon is, dan de Vader; en wie de Vader is, dan de Zoon, en dien het de Zoon zal willen openbaren' (Luk. 10:22). Gevoelt iemand van u enige behoefte aan Goddelijk onderwijs? O, begeef u zich dan weldra tot Jezus en roep: 'Open Gij mijn ogen.'

God is de enige bekwame Leraar, omdat Hij alleen het hart kan onderwijzen. De mens kan tot het oor, tot het verstand en tot het geheugen spreken; God alleen spreekt tot het hart. De reden waarom menselijk onderwijs geen licht op de ziel kan overbrengen, is omdat het hart dood is. Het hart haat God van nature en alles wat met God te maken heeft; daarom trekt het hart zijn gedachten van de waarheid af als zij wordt voorgesteld. Maar als God onderwijst, verbreekt Hij het hart en maakt het week. Hij vervult het dode hart met een bekommering, zodat die ziel gaarne naar het gepredikte Woord wil luisteren. Hij doet een verlangen ontstaan naar Christus en naar de zaligheid door Christus. Hij maakt de ziel gewillig om behouden te worden zoals God dat wil. God

onderwijst als niemand anders. Hij kan een klein kind net zo gemakkelijk onderwijzen als de oudste mens; ja, Hij kan zelfs de domste mens net zo gemakkelijk onderwijzen als de knapste. Sommigen die mij gehoord hebben, hebben dit opgemerkt.

O, wat een bemoediging is hierin te vinden voor kleine kinderen. Denk niet dat het te moeilijk is voor jullie. Wat een bemoediging voor arme, onkundige schepselen, voor hen die niet kunnen lezen. O, roep tot God: 'Open Gij mijn ogen.'

3. *Wat is Goddelijk onderwijs?*

a. Wat het niet is. Het is niet een pure verstandskennis van de Bijbel. Velen hebben een grote verstandskennis van de Bijbel, hebben hem door en door gelezen en bestudeerd. Zij kennen de Catechismus goed en hebben een juist begrip van de stelselmatige godgeleerdheid. Sommigen hebben een grote boekenkennis en weten de beste boeken uit te zoeken. Weer anderen zijn goede beoordelaars van predicaties en zijn in staat om een evangelische bediening te onderkennen. Toch kan dit er allemaal zijn zonder een sprankje Goddelijk onderwijs. Ach, is er zo iemand hier? Wat is het dan noodzakelijk voor u om te roepen: 'Open Gij mijn ogen.' Het is niet een gezicht van Christus met lichamelijke ogen. Velen zagen Hem op aarde, voor wie het geen vruchten heeft afgeworpen. Ja, duizenden zagen Hem aan het kruis hangen, die alleen maar met verachting hun hoofd schudden en Hem lasterden. Weldra zal een ieder Hem zien komen op de wolken des hemels, en nochtans zullen de meesten niet anders dan over Hem rouw bedrijven (Zach. 12:10, Openb. 1:7). Evenmin is het een droombeeld of ingebeelde openbaring van Christus. Het is niet een indruk op de verbeeldingskracht. Sommigen beelden zich wellicht in dat zij Christus aan het kruis zien hangen, of dat Hij hen toelacht. Zij mogen zich inbeelden dat zij een heldere gedaante zien. Dit is echter niet het onderwijs van God; het is er oneindig ondergeschikt aan.

Evenmin is het de openbaring van enkele waarheden die niet in de Bijbel staan. De wonderen die God openbaart staan allemaal in de wet. Sommigen beelden zich misschien in dat bepaalde woorden zich aan hun gemoed opdringen, zoals: 'Ik heb u verlost; gij zijt Mijn', of: 'Ik heb u liefgehad en ben voor u gestorven.' Maar zó worden de wonderen der wet niet geopenbaard. Dit onderwijs is bij lange na niet het onderwijs van Gods Geest, en het is waarschijnlijk puur zelfbedrog.

b. Wat het wel is. Zij schenkt de ziel een gevoel van de wonderlijke uitnemendheid van de weg der zaligheid, zoals die in het Evangelie wordt voorgesteld. 'Opdat ik Uw wonderen aanschouwe.' Vóór zijn bekering, las hij dezelfde woorden in de Bijbel, herhaalde hij dezelfde waarheden van de Catechismus, maar toen zag hij daarin geen wonderen. Nu ontdekt hij echter de wonderlijke natuur ervan. Iemand die naar de zon kijkt als het mist, zal waarschijnlijk niets bijzonders zien; maar als de mist is opgetrokken en de zon schijnt weer in haar volle glorie, wordt hij vervuld met een wonderlijk gevoel van haar heerlijkheid. Zo is het ook met de heerlijkheid van Christus, de betere Zon. De mens wordt vervuld met een wonderlijk gevoel van de heerlijkheid van de Persoon van Christus. Hij aanschouwt Hem als de 'Roos van Saron, en de Lelie der dalen'. Hij wordt vervuld met een gevoel van de wonderlijke wijsheid en vrede in de weg der zaligheid door Jezus Christus. Ook al waren er tienduizend andere wegen, zou hij deze weg boven alle andere verkiezen tot heerlijkheid van God en behoud van zijn ziel.

Geliefden, hebt u dit onderwijs genoten? Zo ja, dank God ervoor. 'Welgelukzalig is de mens dien Gij verkiest.' Bid er steeds meer om. David kon niet verzadigd worden.

4. *Eigenschappen van het Goddelijk onderwijs.*

a. Zij is er de oorzaak van dat zielen Christus liefelijk aankleven. Dit is het onfeilbare kenteken van allen die door God onderwezen zijn. Voorheen wisten zij totaal niet wat tot Christus komen, in Hem geloven en met Hem verenigd worden betekende. Maar nu zien zij helemaal geen moeilijkheden meer; zij kunnen niet anders dan geloven. Evenals iemand niet kan twijfelen dat de zon schijnt als hij haar ziet schijnen, zo kunnen zij ook niet twijfelen aan Christus' woord of aan hun aandeel in Hem. Zij verzaken voor goed hun eigengerechtigheid, zetten zich als veroordeelden opzij, verloochenen zichzelf en 'achten alle dingen schade en drek om de uitnemendheid der kennis van Jezus Christus.' Zij nemen hun kruis dagelijks op; alles wat Christus verborgen houdt laten zij varen.

b. Zij heiligt. Dat doet menselijk onderwijs niet. Iemand kan de verstandskennis hebben van een engel, en het hart van een duivel! Menselijk onderwijs maakt beschaafd, maar maakt geen christenen. Dit zoete onderwijs van God heiligt echter. 'En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest' (2 Kor. 3:18). 'Door Zijn striemen is ons genezing geworden' (Jes. 53:5). En de geheiligde roept uit: 'Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus, door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld' (Gal. 6:14).

c. Zij doet het verlangen ontstaan dat ook anderen zullen worden onderwezen. Dat is niet zo met menselijk onderwijs. 'De kennis maakt opgeblazen.' Iemand die slechts veel menselijk onderwijs heeft gehad, is trots en wil graag laten zien dat hij meer is dan een ander. Maar de ziel die met hemels onderwijs is bedeed, schept behagen in het gehoorzamen van Christus' opdracht: 'Ga heen naar uw huis tot de uwen, en boodschap hun, wat grote dingen u de Heere gedaan heeft, en hoe Hij Zich uwer ontfermd heeft' (Mark. 5:19). Hij wenste wel dat heel de wereld tot Hem zou komen om Hem te mogen leren kennen, Die zo liefelijk, zo vol en zo vrij is. Hij bidt: 'Open Gij hun ogen, opdat zij mogen aanschouwen de wonderen van Uw wet!'

Ga zo naar huis, geliefde vrienden in Jezus, en vraag: Wat kan ik voor Jezus doen? Hoe zal ik kunnen onderwijzen door middel van woorden, daden en gelaatsuitdrukkingen, 'door gerechtigheid, godzaligheid, geloof, liefde, lijdzaamheid en zachtmoedigheid?' Hoe kan ik onderwijs geven door middel van brieven, boeken en traktaatjes? Hoe duister, koud en krachteloos zij ook in zichzelf zijn, nochtans kunnen zij, mits zij vervuld zijn met de Geest van God, licht, leven en blijdschap brengen in duizenden woningen. Het kleinste traktaatje kan de steen zijn in Davids slinger. Als Christus die steen bestuurt, zal het de ziel die zich zo onoverwinnelijk voelt als een reus, ten val brengen.

5. De leiding des Heeren met Zijn volk

Hoor naar Mij, o huis Jakobs, en het ganse overblijfsel van het huis Israëls, die van Mij gedragen zijn van de buik aan, en opgenomen van de baarmoeder af. En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden. Jesaja 46:3, 4

Er zijn tijden in het leven van een gelovige, dat hij op een reiziger lijkt die op de top van een hoge heuvel is aangekomen; hij kan terugzien op de weg die hij al heeft afgelegd, en vooruitzien op de weg die hij nog moet afleggen. Zo is dit een Schriftgedeelte waarin God ons ook vertelt wat Hij gedaan heeft en wat Hij zal doen. De levensloop van een gelovige is wonderlijk, hetzij wij vooruitzien, hetzij wij terugzien. Als wij terugzien, dan zien we de verkiezing vanuit de nooit begonnen eeuwigheid; en als wij vooruit zien, dan zien we de verlossing en de uiteindelijke overwinning. Evenals Christus' Naam Wonderlijk is, zo zijn ook al de leden van Zijn lichaam wonderlijk, want zij zijn een wonderteken (Zach. 3:8).

De levensloop van een gelovige verdeelt zich in twee delen: **voor en na de bekering**.

1. Laten wij het achterliggende gedeelte van de levensloop van een gelovige eens overdenken.

Vers 3: 'Hoor naar Mij, o huis van Jakob, en het ganse overblijfsel van het huis Israëls, die van Mij gedragen zijn van de buik aan, en opgenomen van de baarmoeder af ' God volgt Zijn uitverkoren vaten vóór hun bekering. Welnu, laten we eens enkele bedelingen van Zijn Voorzienigheid nagaan; en de eerste voordat zij ontwaakt zijn, is Zijn bewarende hand over hen. Ik geloof dat er sommigen zijn die evenals Johannes 'vervuld zijn met de Heilige Geest, ook van hunner moeders lijf aan.' Of evenals Jeremia: 'Eer Ik u in moeders buik formeerde, heb Ik u gekend, en eer gij uit de baarmoeder voortkwaamt, heb Ik u geheiligd.' Dit is Gods gewone weg echter niet, want 'wij worden in ongerechtigheid geboren, en in zonden ontvangen.' Wij zijn verbasterde ranken van een vreemde wijnstok. Welnu, zij die vaten der barmhartigheid zijn, worden beveiligd. God bewaart hen, zodat ze niet in de hel vallen. Vaak worden ze tot aan het randje ervan gebracht, wellicht door koorts of iets dergelijks; maar Hij 'zendt Zijn woord en geneest hen.' Anderen worden afgesneden, terwijl God Zijn uitverkoren vaten spaart.

Een tweede bedeling van Zijn Voorzienigheid vóór de bekering, is dat God Zijn Heilige Geest niet van hen wegneemt. Het is een wonder dat God Hem niet wegneemt! Vaak weerstaan en bedroeven zij de Geest en zondigen zij tegen overtuigingen. O, geliefden, wij zullen er pas in de eeuwigheid achterkomen wat een weldaad het is dat God nooit Zijn Geest van ons heeft genomen!

Een derde bedeling van Zijn Voorzienigheid vóór de bekering, is dat Hij hen tot de plaats brengt waar zij ontwaken. Wie bracht Zachétis tot de wilde vijgeboom? Het was dezelfde hand die hem wenkte om uit de boom te komen. Wie bracht de vrouw uit

Samarta tot de fontein? Dezelfde Persoon Die haar alles vertelde wat zij ooit gedaan had. Wie bracht u en mij tot de plaats waar wij ontwaakten? Hij was het 'Die ons van de buik aan gedragen heeft, en opgenomen heeft van de baarmoeder af.' Hij, Die de Alfa en de Oméga is.

Het tweede deel van de levensloop der gelovige, is de tijd *na het ontwaken en vóór de bekering*. Onbekeerde zielen zijn het eigendom van de satan, en als Christus binnenkomt is het geen wonder dat de satan brult en woedend is. De wereld doet precies hetzelfde; zij stelt het niet op prijs dat haar kameraden vertrekken. De tederste ouder is vaak woedend als hij ziet dat zijn kind hem gaat verlaten Maar laten wij eens acht geven op hetgeen God voor hen doet na hun ontwaken. Allereerst laat Hij hen niet meer teruggaan. Hij brengt hen tot de uitspraak: 'Ik heb mijn mond opengedaan tot de HEERE, en ik zal niet terug kunnen gaan.' Ik zal nooit, nooit teruggaan. O, velen worden teruggedreven als een schip dat op de storm rijdt. Eens beloofde hun zoeken naar Christus en de hemel veel goeds; zij konden echter de hevige stormwind der hel en de woede van een goddeloze wereld niet verdragen. Gods kinderen worden echter verder gedragen; zij worden door God gedragen van de buik af, en opgenomen van de baarmoeder af. O, u wordt niet teruggedreven door vervolgingen, noch door een verleidelijke wereld. U kunt de wereld vertellen dat u uw mond opengedaan hebt tot de Heere, en u kunt niet en u zult niet teruggaan. God helpe ons om verder te gaan!

God bewaart hen voor de toevluchten der leugens. Sommigen beginnen met grote benauwdheid, maar vallen in slaap en zullen pas ontwaken als zij de stem zullen horen: 'Kom ten oordeel! Kom ten oordeel! Kom!' Anderen rusten in uitwendige gedaanten, gebeden en ordinantiën. Sommigen gaan nog verder - zij rusten in hun gevoelens. Dit zijn toevluchten der leugens. Maar de uitverkoren vaten worden langs deze toevluchten der leugens heengevoerd. Zij worden langs de verzoeken der wereld heengevoerd. Het is aangenaam om door Jezus gedragen te worden.

Nog een weldaad is dat zij naar Jezus worden gedragen, naar de Rotssteen, de geslagen Rotssteen; naar het verwonde en bloedende hart van Jezus. God rust niet eerder dan wanneer Hij hen naar Zijn Zoon gedragen heeft: 'Ik trok hen met koorden der liefde.' God is het Die dat doet. O, als er iemand van u tot de Rotssteen gebracht is Die voor u te hoog zou zijn, dan is God het Die dat gedaan heeft. Hij doet alles vanaf de verkiezing tot de kroning. O, het komt heel vaak voor dat iemand ontwaakt, maar niet dat iemand zó tot Jezus wordt gebracht dat hij al zijn eigengerechtigheid verzaakt en de gerechtigheid van een Ander aanneemt! O, dat is een Goddelijk werk! God alleen kan u daartoe bewegen. O, kunt u zeggen: 'In de Heere is mijn gerechtigheid en mijn sterkte?'

2. *Laten wij nu het toekomstig gedeelte van de levensloop van een gelovige overdenken.* Vers 4: 'En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden.' Hier kunt u op drie bijzonderheden letten.

a. De Persoon Die Zich aanbiedt hen te dragen tot de ouderdom toe. Het is 'de Ik zal zijn.' Ik.' Het is hetzelfde Wezen Dat ons tot hiertoe heeft gebracht, Dat ons nog verder zal dragen totdat Hij ons in heerlijkheid zal opnemen. O, het is een liefelijke waarheid:

'En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen.' Het toekomstige levenspad van u die tot Christus gekomen bent, is voor uzelf onbekend. God heeft dat naar Zijn barmhartigheid voor ons verborgen, maar Hij heeft ons al door het ergste heen-gedragen. En denkt u dat Hij Die ons tot zover gedragen heeft, ons nu zal laten varen? O nee! 'En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen, en Ik zal dragen en redden.'

Laten wij eens acht geven op enkele beproevingen van de gelovige terwijl hij door de woestijn reist.

Verzoeken. Als u tot Christus wordt gebracht, voelt u juist de verzoeking. Maar ach, u kunt dan zeggen: 'Verblijd u niet over mij, o mijn vijandin! wanneer ik gevallen ben, zal ik weder opstaan; wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn, zal de HEERE mij een licht zijn' (Micha 7:8). Pas als een mens tot Christus wordt gebracht gaat de satan woeden en dergelijke listige verzoeken gebruiken: 'Simon, Simon, ziet, de satan heeft ulieden zeer begeerd om te ziften als de tarwe' (Luk. 22:31). Zolang als u bij Christus vandaan blijft zal de duivel u wel laten bidden, de Bijbel laten lezen, naar Gods huis laten komen en u laten denken dat u gelooft; maar als Jezus komt en u tot Zich trekt, dan beginnen de verzoeken. Menig gelovige zal waarschijnlijk bezwijken ten dage des tegenspoeds; maar geliefden, vrees niet! Er is Eén Die het gedaan heeft en Die u zal opnemen - Die u dragen en redden zal

Er zijn verdrukkingen. O, er zijn veel, ja, zeer veel verdrukkingen die u zult moeten doorstaan voordat u in het betere vaderland zult komen. Bijvoorbeeld de verdrukkingen van een behoeftig, arm en stervend lichaam. Maar ook verdrukkingen naar de ziel - duisternis, verlatingen, twijfels en vrees. Dan zijn er ook nog de verdrukkingen in het gezin. Maar o, er is een sterke hand die ons er doorheen kan dragen. Als het schaapje op de schouder van de Herder rust, is het niet erg als de bergen ruig zijn. De reis zou weleens lang kunnen duren. Sommigen hebben een korte strijd en een zekere overwinning, maar één stap naar de kroon. Weer anderen van u moeten hier lang, ja, zeer lang vertoeven. Voor u is dit een liefelijke belofte: 'En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot de grijsheid tot zal Ik ulieden dragen.'

b. Laten we beschouwen hoe Hij ons zal dragen: 'Door het geloof.'

Zij worden 'in de kracht Gods bewaard door het geloof tot de zaligheid.' Het is door het geloof dat u voor het eerst vrede vond voor uw ziel; zo zult u ook door het geloof tot het einde toe gedragen worden. Toen u voor het eerst kwam, kwam u ledig, en u vond Christus; en zo moet u tot het einde toe blijven komen. U kwam als een helwaardige en verloren zondaar, en verenigde u met Hem als de Heere uw Gerechtigheid; zo moet u tot het einde toe blijven komen. U kwam als een zwakke zondaar, en u vond sterkte; u kwam als een arme zondaar, en u werd rijk gemaakt. Zo moet u tot het einde toe blijven komen.

c. Overweeg waarom Hij ons zal dragen.

- (1) Ten eerste, omdat Hij het gezegd heeft. En zal Hij Die het gezegd heeft, het niet doen? Het is onmogelijk dat God liege. God zal u dragen. Hij heeft Zijn woord gegeven dat Hij het zal doen.
- (2) ten tweede, Hij zal ons dragen omdat Zijn eer eraan verbonden is. Als wij van de schouder van de Herder zouden vallen, dan zouden allen die in de hemel en

in de hel zijn ervan horen; maar o, dat zal niet gebeuren! Ook al zondigen wij iedere dag, nochtans vergeeft Hij ons iedere dag onze zonden - Hij delgt al onze ongerechtigheden uit.

- (3) Ten derde, nog een reden waarom Hij ons zal dragen, is omdat Hij ons liefheeft. O, geliefden, Hij houdt iedere dag meer van ons! Er staat van Jezus: 'En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte, en in genade bij God en de mensen.' Zo gaat het met allen die met Hem verenigd zijn. Als Jezus ons heeft liefgehad en voor ons gestorven is toen wij vijanden waren, hoeveel te meer zal Hij ons dan liefhebben, nu wij verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon. O ja, Hij zal ons liefhebben: 'Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden.'

Ik wens dit onderwerp nu toe te passen.

Ten eerste, op u die onbevreesd bent; die geen vrezes en twijfels kent. O, verheug u met beving. Gelovige, u wordt door dezelfde hand gedragen. De doornagelde handen van Jezus zijn onder u. Wandel teder.

Ik wil dit onderwerp ook toepassen op u die vreesachtig bent. Vrees niet! Uw Verlosser is sterk! Hij, Die u tot Christus bracht, zal u ook veilig in de eeuwige heerlijkheid brengen. Vanaf Zijn troon zal Hij de kroon op uw hoofd zetten - de kroon der overwinning. Hij zal het doen: 'Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden.' Want Hij is meerder, Die in u is, dan die in de wereld is.' 'Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is Uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven.' God zegene Zijn woord.

6. De tranen van de Zaligmaker over de verworpenen

En als Hij nabij kwam, en de stad zag, weende Hij over haar, Zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen. Lukas 19:41, 42

'Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid.' Hij is ook nu nog dezelfde Zaligmaker als toen Hij over Jeruzalem weende. Als Hij nu op aarde was, zou Hij ongetwijfeld wenen over velen die hier vanavond aanwezig zijn, evenals Hij weende over het onboetvaardige Jeruzalem.

Ik wens u uit deze woorden te laten zien:

1. *Dat het Evangelie tot uw vrede dient.*
2. *Dat er een dag van genade is.*
3. *Dat Christus gewillig en begerig is om zondaren zalig te maken.*

1. *Het Evangelie dient tot iemands vrede.* 'De goddeloze heeft geen vrede, zegt mijn God.'

Zij dient tot de vrede van uw consciëntie. De zonde is de oorzaak van alle droefheid, en de werkelijke reden waarom u ellendig bent, is omdat u een dienstknecht van de zonde bent. Het Evangelie boodschapt een bekommerde zondaar voor het eerst vrede. Christus en Zijn gerechtigheid wordt daarin voorgesteld, en het is door middel van een zaligmakend gezicht van Hem, dat de last van des zondaars rug afvalt. U die tot Christus gekomen bent, hebt vrede; zelfs te midden van woedende begeerlijkheden en verzoeken hebt u vrede. Als u onder de genade bent, kunt u zeggen: 'De zonde zal over mij niet heersen' (Rom. 6:14). Zelfs als er nergens een weg van ontkoming meer is, zelfs als de wereld het net uitspreidt om uw ziel te verstrikken, kan uw ziel nochtans vrede hebben, als uw oog maar gericht is op een levende Jezus. Niemand heeft ware vrede behalve degenen die het Lam Gods aanschouwen, Dat de zonde der wereld wegneemt. Zondaar, ook al veracht u het Evangelie, het dient tot uw vrede! Er is geen vrede buiten Christus; hier op deze wereld, waar satans pijlen zoveel rondvliegen, is geen vrede noch veiligheid dan alleen onder de vleugelen van Jezus. Ongetwijfeld hebben velen die buiten Christus zijn vrede; zij zijn zeer gelukkig, ook al leven ze onder de toorn en vloek van God. Maar wat is de reden daarvan? Het geheim ligt hierin, dat zij blind, ongevoelig en geestelijk dood zijn. Zij kennen zichzelf niet. Zij denken dat zij veilig zijn, terwijl zij helaas op de rand van de hel staan! O, zondaar, dat is de reden waarom u zich zo gelukkig voelt; maar er is een dag op komst dat de vrede van de meest zorgeloze, vleselijke zondaar onder u voor eeuwig zal worden verbroken.

In een tijd van moeite dient het Evangelie bijzonder tot uw vrede. De mens wordt tot moeite geboren. Hoe is dat in het afgelopen jaar weer in veel huisgezinnen onder u gebleken uit de vele ziekbedden, vele sterfgevallen en vele afscheidswaarden! Wie weet wat er vóór volgend jaar om deze tijd zal hebben plaatsgevonden? De onbekeerden

hebben geen vrede in de ure der benauwdheid, zij hebben geen anker als de storm woedt, geen fontein van vrede, geen schuilplaats tegen de vloed. Hoe vreselijk en ellendig moet het toch wel zijn om zonder vrede te zijn als de storm begint op te steken! Het moet dan toch zeker wel belangrijk zijn om in Christus gevonden te worden, voordat moeite, ziekte en dood zich aandienen. Waarlijk, het Evangelie dient tot uw vrede. Sinds dat ik in uw midden ben, heb ik u steeds vrede aangeboden. Als u in Christus geborgen wordt, zult u vrede ontvangen; als u nooit in Christus geborgen wordt, zult u nooit vrede ontvangen. Christus is een schuilplaats voor elke wind. Zolang u geen ziekte of moeite ondervindt, kunt u wellicht kloek zijn en een soort vrede hebben; maar ach, wat zult u doen in de ure des onheils? 'Zal uw hart bestaan? Zullen uw handen sterk zijn, in de dagen als Ik met u handelen zal?'

Het Evangelie geeft vrede in het sterven. Wat kan u vrede geven, o zondaar, in de ure des doods? Kan een verwaarloosde Bijbel u vrede geven? Zal het u tot troost zijn als u eraan terugdenkt dat u heel uw leven gedaan hebt wat God niet wilde? Zult u dan met plezier op uw goddeloos leven terugzien? Zal het vrolijk gezelschap waarmee u altijd omging u dan vrolijk maken? Waar zal dan al uw vrolijkheid zijn? Zal uw geld u baten ten dage des toorns? Wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie ongehoorzaam zijn? Zal het vrede zijn, zondaar? Ach nee! Nu spot u met Gods volk, en versmaadt u alleen al de gedachte aan bekering; denkt u dat het einde daarvan vrede zal zijn? Misschien denkt u van wel; misschien denkt u ondanks dit alles dat de dood niet vreselijk zal zijn! Maar o, zondaar, dat komt omdat de satan juist uw ogen verblindt! De zonde is de prikkel des doods, ja, juist de zonden die u thans in uw hart koestert. Uw beker die nu zo zoet is, zal in het sterven vergif voor u zijn. U vindt die beker nu aangenaam, maar straks zal hij steken als een adder. Zo zeker als u hier vanavond zit, zo zeker als dit jaar aan u voorbijgaat, zó zeker zullen uw zonden veranderd worden in de worm die niet sterft en in het vuur dat nooit wordt uitgeblust. Het oordeel is nabij! Dient het Evangelie dan niet tot uw vrede? Ik denk dat sommigen van u ten dage des onheils, als er in dit huis de stem van de prediking van het vrije Evangelie niet meer zal worden gehoord, zullen terugdenken aan de tijd dat het levend water helder aan uw voeten stroomde; dan, ja, dan zult u bekennen de dingen die tot uw vrede dienen, maar dan zullen zij voor eeuwig verborgen zijn voor uw ogen! O, zondaar, Christus dient tot uw vrede! Hij alleen kan u vrede geven. Hij heeft de prikkel des doods in Zijn eigen lichaam weggenomen. Hij is onze vrede.

Vele jaren verkondig ik u al vrede. Ik ben een vredestichter geweest. En o, geliefden, hoe komt het dan toch dat u het niet wilt aannemen? Wat is de reden dat u de waarheid altijd tegenstaat? Waarom blijft u Christus en Zijn Evangelie verachten? O, dat u toch intijds verstandig ware en acht gaf op de dingen die tot uw vrede dienen!

2. Ik zal u nu aantonen dat er eendag der genade is.

'Och, of gij bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen.' In de natuur kent de dag zijn dageraad, zijn middag en zijn middernacht. Zo is het ook met de dag der genade. De dageraad ging voor Jeruzalem op toen de profeten opstonden en van een komende Zaligmaker spraken. De middag brak aan toen Jezus stond en riep, zeggende: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.' En het was middernacht toen Hij over haar weende en zei: 'Och, of gij bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient!'

De dag der genade is de tijd dat Christus aan zondaren wordt aangeboden. Voor sommige mensen staat deze tijd gelijk aan hun hele leven. Zij worden geboren onder de prediking van het Evangelie, ja, leven en sterven er onder. Sommige godgeleerden zijn van mening dat de dag der genade soms eindigt vóór de dood; maar of dit nu juist of onjuist is, één ding is zeker: het hart wordt geleidelijk aan verhard voor het werk des Geestes! Vaak heb ik dit onder u waargenomen; hoe langer u onder de aanbiedingen der zaligheid zit en die beluistert, des te harder u wordt. U raakt meer gesteld op uw afgoden en meer geneigd om de beraadslagingen van uw eigen hart op te volgen. Ik wens nu enkele tijden op te noemen die dagen van genade genoemd kunnen worden.

De jeugd. Ik durf u geen reden te geven waarom dat zo is; God heeft het echter in Zijn oneindige wijsheid zo bepaald, dat de jeugdperiode de beste tijd is om behouden te worden. Men heeft bemerkt, wat zeer opmerkelijk is, dat in alle grote opwekkingen die in onze dagen zowel als in vroeger dagen hebben plaatsgevonden, de meeste bekeerlingen jonge mensen waren. Jonathan Edwards stelt dit in zijn verslag van de opwekking in Nieuw Engeland, en Rok stelt hetzelfde in zijn verslag van de opwekking te Kilsyth in 1742. En hebben wij het ook niet in ons midden gezien dat, terwijl jonge mensen verbroken en bekeerd werden, de ouderen zich verhard hebben in de zonde? O, jonge mensen, ik smeed het u, benut uw jonge dagen! Zoek de Heere terwijl uw hart nog jong en teder is! Als u het uitstelt zult u harder worden en zal het, menselijkerwijs gesproken, moeilijker zijn om zalig te worden. Ongetwijfeld is God machtig om zondaren van elke leeftijd te behouden; maar Hij schijnt in het bijzonder de jeugd te verkiezen. Het is Zijn vermaak orix een kind te horen zingen; Hij hoort gaarne Zijn lof vermelden uit de mond der kinderkens en der zuigelingen. O, mijn geliefden, wilt u Hem dan niet zoeken in de dagen van uw jeugd? Wilt u Hem niet zoeken terwijl Hij nog te vinden is? Als u uw jonge dagen aan u voorbij laat gaan zonder dat u behouden wordt, zult u in de hel aan uw nutteloos bestede voorrechten gedenken en u zult tot in alle eeuwigheid bitterlijk over hen rouw bedrijven.

De Evangeliebediening mag eveneens een bijzondere dag van genade genoemd worden. God is zeer soeverein in het geven en wegnemen van de bediening. Soms stuurt Hij een levende bediening naar een plaats, dan weer een dode. Vaak heb ik dit waargenomen. Jeruzalem heeft een dag van een getrouwe prediking beleefd. Vele jaren hebben de profeten daar vrede verkondigd. Menigmaal zond God Zijn boodschappers, vroeg op zijnde en zendende. Menigmaal stond Jezus in het midden der ongelovige Joden, bood hun vrede aan en predikte hun het Evangelie des Koninkrijks. Dat waren dagen van genade; maar ach, zij bekenden het niet, en nu is het verborgen voor hun ogen! U die nu voor mij zit, hebt ook uw dag van genade meegemaakt. Zult u haar onbenut aan u voorbij laten gaan? O, zondaar, zult u het volgend jaar binnentreden terwijl Gods toorn boven uw hoofd hangt? O, is het niet vreselijk om jaar na jaar aan u voorbij te laten gaan en nochtans onbekeerd te blijven? *Nog een paar uur en ook dit jaar zal ten einde zijn*, en u weet niet of u ooit nog het einde van een ander jaar zult beleven! Misschien zal de laatste vijand velen van u al hebben bezocht, ja, misschien zult u opgeroepen zijn om rekenschap te geven voordat een andere twaalf maanden voorbij zullen zijn gegaan. O, zondaar, strijd om in te gaan!

Het is eveneens een bijzondere dag van genade als de Heilige Geest op een plaats wordt uitgestort. Dan wordt het Koninkrijk geweld aangedaan: 'Het Koninkrijk der hemelen

wordt geweld aangedaan, en de geweldigers nemen hetzelfde met geweld' (Matth. 11:12). Het schijnt makkelijker te zijn, menselijkerwijs gesproken, om op zo'n tijd als deze behouden te worden. Geliefden, u hebt zo'n tijd gehad en het was voor u een gemakkelijke zaak om behouden te worden, ik bedoel het jaar dat ik van u verwijderd was; maar ach, velen hebben het voorbij laten gaan! Men mag van velen hier wel zeggen: 'De oogst is voorbijgegaan, de zomer is ten einde; nog zijn wij niet verlost' (Jer. 8:20). O, geliefden, u bent een rijk beweladigd volk; maar onthoud dat deze dagen van de barmhertigheden des Evangelies weldra voorbij zullen zijn om nooit meer terug te keren. O, welke rampzalige ellendelingen zult u tot in der eeuwigheid zijn, als u desondanks onbekeerd blijft! Misschien maakt u nooit meer zo'n tijd mee als de herfst van het jaar 1839. O, dat u toch verstandig ware en de dag van uw genadige bezoeking bekennen mocht!

3. Ik zal u nu aantonen dat Christus gewillig is om zelfs de hardste zondaar te zaligen.
'En als Hij nabij kwam, en de stad zag, weende Hij over haar.'

Christus geeft hier twee bewijzen dat Hij gewillig is om zondaren te zalig te maken. Ten eerste, door Zijn tranen; ten tweede, door Zijn woorden. Dit waren de tranen van Eén Die altijd oprecht weende. Deze woorden waren de woorden van Eén Die altijd de waarheid sprak. 'Het is onmogelijk dat God liege.' 'Och, of gij bekendet', zei Hij. Het was een afgebroken wens. Daaruit blijkt een gevoel van de grootste liefde en tederheid. Zijn ingewanden rommelden van liefde in Hem, vanwege de liefde die Hij hun zielen toedroeg. Zijn wens was een oprechte wens. Hij zag hen in hun zonden liggen. Zij hadden de profeten gedood en hun boodschappen veracht. Hij wist dat zij Hem spoedig zouden kruisigen. Hij zag hun handen rood van Zijn eigen bloed; en ondanks dat alles weende Hij over hen. Hij zag de oordelen die over hen zouden komen. Hij zag dat zij weldra in de hel zouden liggen, en daarom weende Hij en riep: 'Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen.' Ik geloof dat hier sommige mensen zijn tegen wie Christus hetzelfde zegt. Hij ziet dat u tegen licht en liefde gezondigd hebt, en dat u de Heilige Geest de 52 zondagen die nu aan u zijn voorbijgegaan, hebt tegengestaan. Hij ziet hoe u iedere waarschuwing weerstaan hebt, hoe u zich verzet hebt tegen Zijn dienaren; hoe u zich verzet hebt tegen de Zoon van God en Hem opnieuw hebt gekruisigd; hoe u Christus verwond hebt in het huis Zijner liefhebbers. En toch zegt Hij: 'Och, of gij ook bekendet.' Zondaar, misschien zult u zich niet bekeren, misschien zult u verloren gaan en voordat een ander jaar voorbij zal zijn, zult u misschien uw ogen opslaan in de hel, zijnde in de pijn. Hij Die niet liegen kan, wenste wel dat u behouden zou worden. Als u omkomt, zondaar, zal uw bloed op uw eigen hoofd zijn. De kern van het Evangelie is dat Christus gewillig is om zalig te maken. Hij wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot Hem zullen komen en leven. Sommigen zullen zeggen: Waarom heeft Hij Jeruzalem dan niet gered als Hij gewillig was? Hierop antwoord ik: U moet het Evangelie nemen zoals u het leest. Het is niet uw zaak noch de mijne om een onderzoek naar iets dergelijks in te stellen. Het zij ons genoeg om te weten dat Hij gewillig is. Hij heeft gezegd: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.' Hij die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.'

Welnu, geliefden, tot besluit, strijd om in te gaan door de enge poort. Velen zijn ingegaan, waarom u niet? Misschien hebt u wel uw ouders, uw kinderen, uw vrouw of

uw man zien ingaan, en o, waarom zou u niet ingaan? Als u verstandig wilt zijn, strijd dan om in te gaan! Zult u deze nacht voorbij laten gaan, en zult u een ander jaar binnentreden met een ongeredde ziel? Misschien zult u nooit meer uw plaats in deze banken innemen; en toch blijft u de boodschap verachten. U weet niet wat u doet! O, geliefden, het is voor mij een wonder dat ik u daar zie zitten met droge ogen. Bedenk uzelf intijds! Bent u nog steeds tevreden om kinderen des toorn, vijanden van God en erfgenamen der hel te blijven? 'Och, dat mijn hoofd water ware, en mijn oog een springader van tranen! zo zou ik dag en nacht bewenen de verslagenen van de dochter mijns volks.' Amen.

Donderdagavond 31 december 1841

7. Christus de Deur der Kerk

Jezus dan zeide wederom tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de Deur der schapen. Allen, zovelen als er vóór Mij zijn gekomen, zijn dieven en moordenaars; maar de schapen hebben hen niet gehoord. Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden. De dief komt niet, dan opdat hij stele en slachte en verderve; Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben en overvloed hebben. Johannes 10:7-10

Christus is de vriendelijkste van alle leraren. Hij sprak tot een menigte onkundige en bevooroordeelde Joden, en hoe vriendelijk behandelt Hij hen desondanks. Hij vertelde hen een gelijkenis, maar zij verstonden haar niet. 'Deze gelijkenis zeide Jezus tot hen; maar zij verstonden niet wat het was, dat Hij tot hen sprak.' En toch lezen we dat Christus wederom tot hen sprak. Hij heeft hun een beschrijving gegeven van de goede en valse herder, en van de deur der schaapskooi; maar zij schijnen in het geheel niet te begrijpen wat de deur eigenlijk voorstellen moet; daarom zegt Hij: 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de Deur der schapen.' U ziet hoe vriendelijk Hij hen probeert te onderwijzen. Mijn geliefden, Christus is nog steeds dezelfde vriendelijke Leraar. Zijn hier niet vele domme en bevooroordeelde mensen aanwezig? En heeft Hij u nochtans niet 'gebod op gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel, hier een weinig, daar een weinig' gegeven? Hij heeft voor u het brood gebroken.

Laten wij nu deze verklarende gelijkenis onderzoeken:

1. ***Christus is de Deur der Kerk.***
2. ***De uitnodiging die hier gedaan wordt om binnen te komen.***
3. ***De belofte voor hen die naar binnen gaan.***

1. ***Christus is de Deur der Kerk. 'Ik ben de Deur.'*** De enige weg die toegang verschaft tot de Gemeente van God, hetzij voor predikanten hetzij voor leden, is door Christus en door het geloof in Hem. Velen zijn door geleerdheid naar binnengegaan; kennis hoeven we niet te verachten, maar het is nochtans de deur niet. Velen hebben zich tot het werk der bediening begeven omdat zij uitnemende gaven hadden, maar het is de deur niet! En zij die op deze wijze naar binnengaan, zijn dieven en moordenaars, want zij gaan niet door de deur naar binnen. Nogmaals, velen gaan naar binnen door de deur van de gunst der wereld, sommigen met de gunst van de rijken, sommigen met de gunst van het gewone volk, sommigen met de gunst van de patroon; maar nochtans zijn het dieven en moordenaars, want zij gaan niet via de deur naar binnen. Onthoud het dan en vergeet het nooit, dat de rechte weg tot de bediening door Christus is. Niemand kan over zonde spreken dan alleen degenen die haar last gevoeld hebben. Niemand kan over vergeving spreken dan alleen degenen die haar geproefd hebben. Niemand kan spreken over Christus' kracht om te heiligen dan alleen degenen die heiligheid in hun hart hebben. Geliefden, houd dezulken in ere; vlied van alle anderen. Mogelijk hebben zij geleerdheid, veel gaven en worden gevleid door het gewone volk, maar het zijn dieven en moordenaars!

Maar bovendien zijn er veel leden die op een andere wijze de schaapskooi binnenkomen; dat zijn ook dieven en moordenaars. Velen gaan naar binnen via de deur der kennis; zij hebben zich veel Bijbelkennis verzameld, zij kunnen vertellen hoe een zondaar door God wordt aangenomen; maar als u zonder door Christus te zijn gewassen, naar binnen bent gegaan, bent u een dief en moordenaar! Sommigen gaan de schaapskooi binnen door een goed leven. Wat de wet betreft zijn zij net als Paulus, onberispelijk. U bent geen dief, geen vloeker, geen dronkaard, en u denkt dat u het recht hebt om naar binnen te gaan - een recht om aan des Heeren tafel deel te nemen; maar Christus zegt herhaaldelijk dat u een dief en moordenaar bent. Ach, geliefden, onthoud dat als u op grond van uw zedelijkheid, uw uitwendig fatsoen, uw goede leven binnen wordt gelaten, u een dief en moordenaar bent. Er is een dag aanstaande dat degenen die niet door de deur, maar langs een andere weg naar binnen zijn gegaan, achterom zullen kijken en hun schuld zullen zien als zij een vreselijke eeuwigheid aan zullen doen.

Let op, geliefden, voordat ik van dit deel van het onderwerp afstap, dat u nu door Christus in de schaapskooi kunt komen. Er is een tijd in het leven van ieder mens - ik moet eigenlijk zeggen in de levensloop van ieder mens - dat de deur van de schaapskooi voor hem openstaat. 'Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden'; maar die tijd zal voorbijgaan. Het is maar een ogenblik vergeleken met de eeuwigheid. Dit is een ernstige waarheid. Geliefden, al kon ik u ook beloven dat de deur nog honderd jaar open zou staan, nochtans zou u er verstandig aan doen om nu naar binnen te gaan. Ik kan u echter niet beloven dat de deur nog honderd jaar, nog een jaar, nog een maand, nog een dag, ja, zelfs nog een uur open zal staan. Wat ik u wel kan verzekeren is, dat de deur nu openstaat; misschien is hij morgen wel voor eeuwig gesloten.

2. Ik kom nu tot de tweede zaak die ik heb voorgesteld, namelijk, ***Christus' uitnodiging***. 'Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden.' Er staan in de Bijbel vele liefelijke uitnodigingen voor zondaren; toch heb ik deze vaak het liefelijkst gevonden. Sommige uitnodigingen zijn gericht tot de dorstigen. In Jesaja 55 staat: 'O alle gij dorstigen, komt tot de wateren.' Christus sprak op de laatste dag, zijnde de grote dag van het feest: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke' (Joh. 7:37). En tegen het einde van het boek der Openbaring zegt Hij: 'En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet' (Openb. 22:17). Verder zijn er uitnodigingen gericht tot de belasten: 'Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven' (Matth. 11:28). Ook zijn er uitnodigingen gericht tot de gevangenen: 'Keert gijlieden weder tot de sterkte, gij gebondenen, die daar hoopt' (Zach. 9:12). Maar deze lijkt mij de lieflijkste, want er staat: 'Indien iemand.' Er staat niet: 'Indien een dorstige, een vermoeide, een belaste, maar indien iemand ingaat, die zal behouden worden.' Ik heb de deuren van rijke mensen gezien, waar niemand anders dan rijke mensen naar binnen mochten gaan, en waar de bedelaar aan de poort moest blijven liggen. Maar Christus' deur staat voor iedereen open, hoe uw leven of karakter ook mag zijn. Het is met Christus' deur niet zoals met de deur van sommige kerken, waar alleen maar rijke mensen naar binnen mogen gaan. Christus' deur staat open voor arme mensen: 'De armen wordt het Evangelie verkondigd.' Sommigen zeggen misschien wel: 'Ik ben de slechtste van deze gemeente.' Ondanks dat zegt Christus: 'Kom binnen.' Weer anderen zeggen wellicht: 'Ik heb het meest van allen gezondigd; ik heb gezondigd tegen mijn vader en moeder; ik heb gezondigd tegen weldaden, tegen oordelen, tegen de

uitnodigingen van het Evangelie en tegen beter weten in.' Nochtans zegt Christus: 'Kom binnen.'

Let er vervolgens op dat de uitnodiging niet is gedaan om naar de deur te blijven kijken, maar om er door naar binnen te gaan. Velen horen over de deur, maar dat is niet genoeg; u moet er door naar binnengaan. Velen zijn er die graag horen spreken over de deur, maar die er echter niet door naar binnengaan. O, wat is dit een gruwelijk bedrog van de duivel! Ik ben ervan overtuigd, dat velen van u vandaag zeer tevreden naar huis zullen gaan omdat zij over de deur hebben horen spreken, die echter niet naar binnengaan. Velen gaan nog een stap verder; zij kijken om de hoek, maar gaan toch niet naar binnen. Ik geloof dat dit met van velen van u het geval is; maar als het er op aan komt, als u uw afgoden moet achterlaten, of uw zonden moet vaarwel zeggen, gaat u niet naar binnen. 'Indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden.'

Verder zijn er mensen die anderen naar binnen zien gaan en zelf niet naar binnengaan. Misschien hebt u wel een vader of een moeder, of een buurman naar binnen zien gaan; u hebt gemerkt dat er een verandering in hen heeft plaatsgegrepen en dat hun gemoed vrede heeft, en u zegt: 'Ik wilde wel dat ik zo was als zij', maar toch gaat u niet naar binnen. O, als u behouden wilt worden moet u door de deur naar binnengaan. Overtuigingen noch tranen zullen baten. De oorzaak waarom zovelen van u niet gelukkig zijn is dit: u gaat niet naar binnen.

3. Ik kom nu tot het derde en laatste punt, en dat is de belofte: **'Indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden;** en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden. Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben.' Het eerste gedeelte van de belofte is, dat zij zullen worden behouden. Christus belooft plechtig dat zij die naar binnen gaan, ook behouden zullen worden. Zij die niet ingaan zullen verdoemd worden. Als u niet in Christus bent, dan bent u buiten Hem, 'en buiten zullen zijn de honden, de tovenaars, en de hoereerders, en de doodslagers, en de afgodendienaars, en een iegelijk die de leugen liefheeft en doet' (Openb. 22:15). Maar zij die naar binnen zullen gaan, zullen worden behouden. Het is een onmiddellijke vergeving. 'Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn' (Rom. 8:1). O, mijn geliefden, het is een onmiddellijke vergeving die wij u in de Naam des Vaders aanbieden: 'Indien iemand ingaat, die zal behouden worden.' En vervolgens: 'Hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden.' Dat wil zeggen, u zult delen in alle voorrechten van een schaap; het begeeft zich naar de waterput en naar de weide. Dus als u Zijn eigendom bent, kunt u ingaan en uitgaan en weide vinden.

Mijn geliefde vrienden, er zou wel eens een tijd in Schotland kunnen aanbreken, dat er weinig weide te vinden zal zijn, dat er geen onderherder zal zijn en dat de getuigen zullen gedood zijn. Toch zal Hij uw herder zijn, Hij zal u weiden. U zult 'ingaan en uitgaan en weide vinden.' Amen.

Zondagmorgen 11 september 1842

8. De blijdschap van gelovige in God

En niet alleenlijk dit, maar wij roemen (verblijden ons, Eng. Vert) ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.
Romeinen 5:11

De zin waarmee dit vers begint, 'en niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook', laat duidelijk zien dat we genaderd zijn tot een hogere rang van de voorrechten der gelovige. Wij zijn gekomen tot het hoogtepunt van zijn vreugden.

In de eerste twee verzen spreekt Paulus over 'vrede', 'toeleiding' (toegang, Eng.vert.) en 'blijde hoop der heerlijkheid' als de eerste en dadelijke voorrechten van de gelovige. Vanaf het derde tot en met het tiende vers spreekt hij over de blijdschap van de gelovige, veroorzaakt door de verdrukkingen. Thans leidt hij ons echter dieper in het hart van de gelovige en openbaart ons zijn voornaamste voorrecht, ja zijn zoetste vreugde., 'Wij verblijden ons in God door onzen Heere Jezus Christus.' Dit voorrecht is zeker groter dan al de genoemde voorrechten. Vrede met God is een gezegende zaak, maar houdt niet in dat het hart altijd van intense blijdschap en liefde brandt jegens een verzoend God. Het is gezegend om toegang tot Zijn genade te hebben, maar houdt alleen in dat de ziel de vrijheid heeft om tot Hem te naderen om door Hem te worden aangenomen.

Het is gelukzalig als de ziel zich mag verblijden in de *hoop der heerlijkheid* maar het is in de aard der zaak toch een geluk waarvan het voorwerp ver weg is en waarin de ziel zich dus niet verblijdt. Nogmaals, het is gezegend als de ziel zich verblijden mag in de verdrukking, maar het is een geluk waarin zij zich alleen op aarde kan verblijden. Ondanks de ellende in de verdrukking, is er ook blijdschap – een volmakende, maar zeker geen volmaakte blijdschap. Maar blijdschap in God is het allergezegendst. Dit is de derde hemel van de voorrechten der gelovige; een blijdschap die alle verlostten delen met de engelen; een blijdschap die op aarde begint en volmaakt zal worden in de heerlijkheid.

O, mijn gelovige vrienden, hoe weinig leven wij, in deze eeuw van een levenloos en harteloos christendom, als degenen die God nu al tot hun deel hebben; als degenen die, te midden van de hoogtij der voorspoed of de laagtij der tegenspoed, voortdurend deze heilige blijdschap in hun binnenste voelen opspringen. Er zijn bloemen die zich altijd met hun voorkant naar de zon toe draaien en haar volgen in haar dagelijkse loop. Zij blijven haar volgen met de meeste naarstigheid. Hoewel de storm ervoor kan zorgen dat zij hun bloemen wat laten hangen, toch blijven zij in de richting wijzen van die ene beminde hemelbol. En dat zou de gelovige ook moeten doen, of de lucht nu voor hem onbewolkt of bewolkt is! God, zijn God, zijn verzoende en verzoenende God, is voor hem de Zon aan de hemel naar Wie zijn gezicht altijd gericht is, en van Wie de stralen van zijn blijdschap afkomstig zijn. Wie kan de heilige blijdschap onder woorden brengen die op deze wijze in zijn beker wordt geschonken? Wie kan onder woorden brengen hoe het zonlicht van het aangezicht van de God Die hij liefheeft, zich over al zijn paden verspreidt, als hij zich 's morgens naar zijn werk begeeft? Wie kan zeggen hoe de blijmoedige tred en de ruime aanblik, die de groene vlakte 'van het voormalige

paradijs luister bijzetten, de mens zijn wedergegeven, terwijl hij in zijn hart fluistert: 'HEERE, Gij doorgrondt en kent mij. Gij weet mijn zitten en mijn opstaan; Gij verstaat van verre mijn gedachten. Gij omringt mijn gaan en mijn liggen; en Gij zijt al mijn wegen gewend.' En wie kan, als hij na de afmattingen van een dag hard gewerkt te hebben, vermoeid thuis komt en zijn hoofd op het kussen legt, het kalme genot dan onder woorden brengen dat zich van hem meester maakt, terwijl hij tegen zijn verzoende God en Vader fluistert: 'Hoe kostelijk zijn mij, o God, Uw gedachten; hoe machtig veel zijn haar sommen! Zoude ik ze tellen? Harer is meer dan des zands; word ik wakker, zo ben ik nog bij U?' Laten wij verscheidene bronnen van deze blijdschap met elkaar overdenken.

De gelovige verblijdt zich in God, omdat Hij alwetend is. Hij alleen kan zeggen: Ik ben blij dat God mijn gehele levensloop kent, dat Hij getuige is geweest van mijn lange goddeloosheid, van de zonde die ik met mijn hart, tong en hand bedreven heb. Dit verzekert mij ervan dat de Zaligmaker Die Hij mij heeft gezonden en mij aanbiedt, een Zaligmaker is Die aan mijn toestand beantwoordt. Evenals een zieke blij is als de dokter zijn ziekte volkomen schijnt te doorzien, als hij iedere wond grondig heeft onderzocht en ieder symptoom van de ziekte kent; zo ben ik ook blij dat God ieder uur mijn getuige is van mijn ziek hart, en dat Hij elke inwonende verdorvenheid van mij kent, omdat deze goede Medicijnmeester mij genade schenkt overeenkomstig mijn behoefte. Hij zal niet toelaten dat ik verzocht zal worden boven hetgeen ik vermag. Hij volbrengt Zijn kracht in mijn zwakheid, zodat ik iedere dag kracht zal krijgen naarmate ik nodig heb.

De gelovige verblijdt zich in God, omdat Hij almachtig is. Zolang wij onbekeerd zijn, moet de almacht Gods vreselijk voor ons zijn. Als u uw blik richt op de woningen der goddelozen, is het absoluut waar dat u ze allemaal in volkomen gerustheid ziet leven. Toch kunt u ze vaak vervuld zien met bewondering voor Jehovahs macht. Zij staan te staren naar de schuimende waterval, luisteren als Jehova de hemelen door Zijn donder vaneenscheurt; zij staan soms met bewondering te staren als Hij de maan precies tegenover het gouden pad der zon plaatst, en toch doet het hen niet denken aan de tijd dat de zon zal verduisterd worden en de maan haar schijnsel niet meer zal geven. Maar stelt u eens een ogenblik voor, dat de ogen van alle onbekeerde mensen open zouden gaan en zij hun toestand zouden inzien. O, wat een treurig geschreeuw van angst en verschrikking zou er opstijgen uit iedere woning, als zij zouden zien dat Jehovahs almacht klaar staat om zowel boven lichaam en ziel te worden losgelaten! Wij zouden iets horen van hetzelfde geschreeuw dat de hemelen doorsneed toen de zondvloed over de wereld kwam. Wij zouden iets horen van het geschreeuw dat eenmaal zal opstijgen uit het hart van ieder onbekeerd mens, als Christus zal komen op de wolken des hemels en alle geslachten der aarde over Hem rouw zullen bedrijven.

Als zondaren slechts konden zien dat het alleen Gods hand is, die de hitte van Zijn gramschap nog een klein poosje tegenhoudt; dat het alleen het welbehagen van Gods wil is, die sommigen uit de hel houdt; als zij slechts zagen dat dezelfde hand die de aarde aan een niet hangt, de hand die over de donder heerst, de hand die de zon verduistert met een onheilspellende verduistering- dat die hand iedere ziel buiten Christus gewisselijk zal verdelgen, o, wie zou het kunnen uithouden om naar dat gezicht te blijven kijken? De kloekmoedigste onder de goddelozen zal dan aan de weet komen, dat zijn knieën als water zullen henenvlieten (Ezech. 21:7). Zij zullen roepen tot de

bergen en de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op de troon zit, en van de toorn des Lams. Hoe vreselijk de toorn van iemand is, staat altijd in verhouding tot de macht van degene die vertoornd is. De toorn van een kind kan men gerust verachten, omdat het geen kracht heeft om er uitvoering aan te geven. De toorn van een leeuw is vreselijk, omdat hij uitblinkt in kracht. Als de zee door de storm in woede wordt opgezweept, is het angstig om ernaar te kijken, omdat er zoveel kracht ligt in iedere golf die op de rotsen te pletter slaat. 'De grimmigheid des konings is als de boden des doods', zegt de Bijbel. Maar o, wat moet de toorn van God dan niet zijn, Die de Koning der koningen is, want Hij is almachtig! Als de almacht van God zal worden aangewakkerd om tot verdelging over te gaan, o, wie zal dan bestaan? Wie kan onder woorden brengen wat het zal zijn om 'getreden te worden in de wijnpersbak van de wijn des toorns en der gramschap des almachtigen Gods'?

De gelovige echter, roemt in de gedachte dat hij 'onder de schaduw des Almachtigen mag vernachten'. U zult zich vermaken in de Almachtige. 'Ik zal tot de HEERE zeggen: Mijn Toevlucht en mijn Burg, mijn God, op Welken ik vertrouw' (Ps. 91:2). 'Want Hij versteekt mij in Zijn hut, ten dage des kwaads; Hij verbergt mij in het verborgene Zijner tent; Hij verhoogt mij op een rotssteen' (Ps. 27:5).

De gelovige verblijdt zich in God, omdat Hij rechtvaardig is. Zolang wij onbekeerd zijn, behoort de rechtvaardigheid Gods vreselijk voor ons te zijn, want zij zal ons gewisselijk verdelgen. In vergelijking met alle andere eigenschappen van God wordt deze eigenschap van God daarom ook door het natuurlijk hart het meest belasterd en tegengestaan. Sommigen die Hem beschouwen in het licht van een liefdevolle Vader, denken dat Hij wel zo toegeeflijk zal zijn, dat Hij hun zwakheden en zonden met een medelijdend oog zal gadeslaan, terwijl zij vergeten dat Hij ook de Wetgever en Heerser is van het heelal. Van anderen mag Hij wel Wetgever en Vorst zijn, maar dan zó groot en verheven boven Zijn onderdanen, dat Hij Zich niet verlagen zal om elke zonde te straffen. Het Evangelie alleen al zegt ons dat elk ijdel woord in het gericht zal worden gebracht, en dat alle mensen op een dag die eenmaal komen zal, in gerechtigheid geoordeeld zullen worden; dat niet één zonde ongestraft kan blijven, dat God de schuldige geenszins onschuldig zal houden en dat hemel en aarde voorbij zullen gaan, eer er een jota of tittel van de wet zal voorbijgaan. 'Loof de HEERE, o mijn ziel', roept de gerechtvaardigde gelovige uit, 'ik heb een volmaakte gerechtigheid gevonden in het leven en sterven van mijn verheerlijkte Heere. In Zijn sterven heb ik al de straffen der geschonden wet gedragen, en in Zijn leven heb ik alle eisen van die heilige wet vervuld. De hemelen zijn niet zuiver in Zijn ogen, maar ik ben zuiver in Christus. De engelen beschuldigt Hij van dwaasheid (Eng.vert. van Job 4:18), maar in Jezus ben ik rechtvaardiger dan de engelen.'

De gelovige verblijdt zich in God, omdat Hij liefde is. Dit is de inhoud van de redenen waarom de gelovige zich in God verblijdt; dit is de olie die de lamp van zijn blijdschap brandende houdt. Het is de brandstof die het vuur van zijn blijdschap tot in eeuwigheid blijft aanwakkeren met een 'brandend' verlangen naar de hemel. Hij verblijdt zich in Gods vroegere liefde, in Zijn tegenwoordige liefde en in Zijn toekomstige liefde. Hij ziet terug op zijn toestand toen hij nog een kind des toorns was, net zoals de anderen, en hij herinnert zich dat god hem toen eerst heeft liefgehad. Toen hij in zijn bloed lag, zei God tot hem: 'Leef ' Hij heeft Christus niet verkoren, maar Christus heeft hem

verkoren. O, wie anders dan de gelovige kan iets vertellen over de wonderlijke blijdschap die in zijn hart fonkelt, als hij terugziet op deze ontfermende liefde Gods. Wat een wonder dat God mij heeft opgezocht, toen ik de zonde zocht; dat Christus Zijn bloed voor mij heeft gestort, toen ik geen schoonheid in Hem zag dat ik Hem zou begeerd hebben; dat de Geest mij heeft doen ontwaken, terwijl zovelen rondom mij sluimerden. O, mijn gelovige vrienden, u weet wat ik bedoel; u voelt de blijdschap die ik niet kan beschrijven!

De gelovige verblijdt zich in God, omdat God hem nu liefheeft. Het is voor iemand die lang de ziekenkamer heeft moeten houden, onuitsprekelijk verkwikkend om zich te mogen koesteren in de vrolijke stralen van de zomerzon. Zo is het voor de ziel die zijn hele leven onder Gods toorn heeft gelegen, eveneens een onuitsprekelijke blijdschap zich te mogen koesteren in de stralen van Gods verzoend aangezicht. Er zijn twee dingen die dit bijzonder voortreffelijk maken, namelijk:

1. Dat wij aangenomen zijn door toegerekende gerechtigheid. Er ligt een onuitsprekelijke aangenaamheid voor een gerechtvaardigd gemoed in de wetenschap dat God alle eer van onze zaligheid krijgt en wij niets; dat Gods eer niet gekrenkt is, maar integendeel des te doorluchtiger uitblinkt; dat Gods wet niet geschonden, maar verheerlijkt en geëerd is; dat wij geborgen zijn en God alle eer ontvangt. O, dit is een gezegende verzekering!

2. Dat God ons altijd zal blijven aannemen; dat daaraan geen einde zal komen. Hoe vaak wordt wereldse blijdschap vergald door de gedachte, dat zij de zon van morgen niet zal halen. Het is net als met lentebloemen; die het mooist zijn, zijn ook weer het snelst verdwenen. Maar zelfs al zouden wij het gevoel van onze aanneming kwijt raken en derhalve troosteloos zijn, toch mogen wij weten dat God ons Zijn vreze zal geven en ons niet van Zijn wegen zal laten dwalen, Heeft God een werk in uw hart begonnen? O, wees blij in de Heere, want Hij zal het voleindigen (Fil. 1:6). Misschien liggen er wel bergen op uw weg; Hij zal de bergen echter doen opspringen als rammen, en de heuvelen als lammeren. Heeft God u door de Rode Zee gevoerd? Wees er dan zeker van dat Hij u zal brengen in grazige weiden en aan zeer stille wateren.

De gelovige verblijdt zich in God, omdat God hem tot in der eeuwigheid zal liefhebben.

'En zij zullen, zegt de HEERE der heerscharen, te dien dage, dien Ik maken zal, Mij een eigendom zijn' (Mal. 3:17). O, als het nu al verblijdend is om terug te zien op Gods wonderlijke liefde in het verleden; als het nu al verblijdend is om zich te koesteren in de stralen van Zijn verzoend aangezicht, wat zal het dan toch zijn om zich tot in eeuwigheid te mogen verblijden in Gods liefde, als al die volle liefdeschatten uit Zijn hart ons toe zullen vloeien, als wij op die dag Zijn eigendom zullen zijn! O, als Hij ons hier in de woestijn al zó dierbaar is dat de wildernis vaak bloeit als een roos; als Hij ons ze, weidt en leidt nu wij slechts 'gasten en vreemdelingen' zijn, wat zal Hij dan al niet voor ons doen als Hij ons thuis zal brengen bij Hem! Als de tegenwoordigheid van de Heere aan ons hart nu al zo dierbaar is, o, wat zal het dan zijn om uit te mogen rusten in de schoot van die God, liefde is!

Lieve onbekeerde vrienden, ik zeg niet dat u iets van drie blijdschap kent; maar dit zeg ik wel, dat, als u hier niets van zult leren kennen voor uw sterven, u het hiernamaals nooit zult leren kennen!

9. Hoog tijd om uit de slaap te ontwaken

En dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid d Ps tijds weten, dat het nu hoog tijd is om uit de slaap te ontwaken; want de zaligheid is ons nu nader dan toen wij eerst geloofd hebben (Eng.vert.). Romeinen 13:11

In deze woorden zegt Paulus de gelovigen dat het tijd is om wakker te worden; en geliefde vrienden, ik wil u precies hetzelfde zeggen. Het is tijd voor u om uit uw slaap te ontwaken. Soms kunnen we christenen in een toestand aantreffen, die we met slapen kunnen bestempelen; evenals de tien maagden slapen en sluimeren zij. O, ik vrees dat er heel wat slapende christenen onder u zijn! Het is tijd om wakker te worden, gelovige; weet u hoe laat het al is? U schijnt niet te weten hoe dicht u bij de zonsopgang bent!

Ik zal u laten zien wat het zeggen wil een slapende christen te zijn. Het is iemand die tot Christus is gekomen en nochtans met de zonde in slaap is gevallen. Met de Gemeente van Efeze heeft men zijn eerste liefde verlaten. Men raakt het besef van Christus' dierbaarheid en van het oprecht geloven kwijt. Men is zijn levendig houvast aan de Zaligmaker vergeten. Zo is het met sommigen onder u gesteld. Wellicht hebt u uw zonden leren kennen, nochtans bent u die levende overtuiging van zonde, die u eens zo diep gevoelde, kwijtgeraakt. U ziet niet meer zulk een schoonheid in Jezus. Hoe meer wij op Hem zien, des te meer moesten wij bij vernieuwing op Hem zien. Aardse zaken staan ons op zeker moment tegen, maar dat is niet zo met Goddelijke zaken; hoe vaker wij ze gebruiken, des te aangenamer ze worden. Dus iedere keer als wij op Christus zien, des te dierbaarder wordt Hij. Een roos is liefelijk, nochtans verliest zij haar geur; maar de Roos van Saron wordt al maar liefelijker. Aardse appels verliezen hun smaak, maar de Appelboom niet: 'Ondersteunt gijlieden mij met de flessen, versterkt mij met de appelen, want ik ben krank van liefde' (Hoogl. 2:5). Slaperige christenen, u bent de smaak van de appelen kwijtgeraakt. O, is het voor u geen tijd om uit de slaap te ontwaken? Gelovige, als u doorslaapt, zult u spoedig twijfelen of u wel ooit tot Christus gekomen bent.

Uit de slaap ontwaken, betekent dat u Goddelijke zaken als werkelijkheden beschouwt. Als u half in slaap bent, ziet u alles gebrekkig. O, u bent niet geroerd door de Goddelijke werkelijkheden! Welnu, wat wil het zeggen om uit de slaap te ontwaken? Uit de slaap ontwaken betekent de zonde in haar ware gedaante zien, Christus en de liefde Gods in Christus Jezus leren kennen. En dit alles kunt u zien als u op het kruis van Golgotha ziet. O, het is ontzaglijk als u zonder aandoening naar het kruis kunt kijken, geen overtuiging van zonde gevoelt en u niet tot Christus getrokken voelt! O, ik ken geen droeviger staat dan deze! O, bid om klaarwakker te mogen worden! Lieve vrienden, ons leven is als een rivier en wij zijn als een boot die de rivier afvaart. Wij naderen steeds dichter de oevers der eeuwigheid.

Sommigen van u geloven al veertig jaar. O, uw zaligheid is nader dan toen u eerst geloofd hebt! Uw verlossing komt dichterbij, de verlossing van uw gehele ziel, uw volkomen verlossing. Ja, de tijd is aanstaande dat wij haar zullen verkrijgen; u zult zalig worden en dan 'zal de hoofdsteen voortgebracht worden met toeroepingen: Genade,

genade zij dezelve' (Zach. 4:7). Dan zal de kroon op uw hoofd gezet worden, want u zult meer dan overwinnaar zijn!

Lieve vrienden, ik weet niet hoe ver de dag al heen is. Wij beleven een donkere, zeer donkere tijd; maar weldra breekt de dag aan en zullen de schaduwen vlieden. De rivier Eufraat droogt uit, wat er een bewijs van is dat de dag aan het aanbreken is. De Joden, Gods oude volk, worden ingezameld, en dat is er een bewijs van dat de dag al ver heen is.

Het is ook voor onbekeerde mensen hoog tijd om uit hun slaap te ontwaken. O, zondaars, u bent vast in slaap; u ligt daar al sluimerend en doods op uw bed. O, slaperige zielen, het is hoog tijd voor u om wakker te worden! Weet u wat de engelen zeiden toen zij de aarde doorwandeld hadden? Zij vertelden de Heere: 'Het ganse land zit en het is stil' (Zach. 1:11). O, u slaapt zo vast! God heeft u de geest eens diepen slaaps gegeven. Herinnert u zich niet de boodschap aan Amos: 'Wee de gerusten te Sion?' En zo is het met velen van u. Als u zich naar dit huis begeeft, bent u op een plaats waar Jezus slaperige zielen heeft geroepen en waar Hij door zeer velen is gevonden. O, slapende zielen, het is hoog tijd voor u om wakker te worden! U leeft in een droom. Ieder mens buiten Christus zal er uiteindelijk achterkomen dat hij heeft gedroomd. O, de tijd is aanstaande dat u er zult achterkomen dat uw jacht op goud slechts een gouden droom was. Is er dan geen genoegen in een droom? Wie heeft niet eens ervaren dat er zelfs in dromen genoegen te vinden is? Maar o, u moet wakker worden! Het is net als iemand die ter dood veroordeeld is - en velen van u zijn reeds veroordeeld - van zijn huis, vrouw en kinderen droomt, van vrijheid en genot; maar ach, hij wordt wakker door het gelui van de doodsklok en ziet, het was een droom! Welnu, onbekeerde mensen, u slaapt rustig door; maar u zult evenals die man, wakker worden uit een schone droom in een bittere werkelijkheid.

Geliefde vrienden, ik denk vaak als ik uw huis voorbijloop en ik u aankijk, dat predikanten hetzelfde doen als wachters; zij zien het vuur en slaan alarm. Velen van u zijn in gevaar evenals iemand die in een brandend huis verkeert. Soms vraagt u zich af waarom wij zo bezorgd zijn over u. Soms zegt u: 'Waarom bent u zo scherp?' O, arme ziel, de reden daarvan is dat uw huis in brand staat! O, kunnen wij dan te scherp spreken? Kunnen wij dan te hard op uw gewetens kloppen? Ik herinner me wat een vrouw op haar sterfbed tegen John Newton zei: 'U hebt veel met mij over Christus gesproken; maar o, u hebt me niet genoeg over mijn gevaar verteld!' O, ik vrees dat velen van u hetzelfde tegen mij zullen zeggen! O, ik vrees dat velen mij op hun sterfbed of in de hel zullen verwijten, dat ik niet vaker gezegd heb dat er een hel was! Ik wenste wel dat niemand mij dat zal verwijten. God helpe mij om eerlijk met u te handelen. Het is hoog tijd, zondaar, om uit uw slaap te ontwaken, want ook heden sluimert uw verdoemenis niet!

Geliefde vrienden, het is nu al meer dan drie jaar geleden dat ik voor het eerst tot u sprak, Hoewel het lijkt alsof het een dag geleden is dat ik u voor het eerst smeekte om u met God te laten verzoenen, om tot Jezus te komen. Iedere dag die voorbijgaat brengt u dichterbij de rechterstoel. Niemand van u staat stil. U mag dan slapen, maar het getij gaat door; zij brengt u dichterbij de dood, het oordeel en de eeuwigheid.

Lieve vrienden, een andere reden waarom het hoog tijd is om te ontwaken, is dat uw oordeel steeds zwaarder wordt. Toen ik voor het eerst in uw midden kwam, was uw schuld nog niet zo groot als nu. 'Of veracht gij de rijkdom Zijner goedertierenheid en verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetende dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt? Maar naar uw hardigheid en onbekeerlijk hart, vergadert gij uzelf toorn als een schat, in de dag des toorns, en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods' (Rom. 2:4, 5). Weet u wel dat u uzelf toorn vergadert als een schat, in de dag des toorns? U spaart geld bij een bank; maar door de rijkdom van Zijn goedertierenheid te verachten, spaart u toorn op voor een naderende eeuwigheid. Zal dit u niet ervan overtuigen dat het hoog tijd is om uit uw slaap te ontwaken? Vanavond is het tijd om de Heere Jezus aan te doen. Het is hoog tijd, o slaper! Het is de hoogste tijd. Zult u dan niet ontwaken? Ach, één ding kan ik u vertellen, u zult er uiteindelijk achterkomen dat het waar is, dat u uzelf toorn hebt vergadert als een schat in de dag des toorns! Elke zonde is een druppel toorn, die, evenals een afgedamde rivier, steeds dieper en voller wordt, totdat zij uiteindelijk losbarst. Zijn er hier niet vele vrekken des toorns? Ziet u dan niet dat het hoog tijd voor u is om uit de slaap te ontwaken, voordat u een oneindige hoeveelheid toorn hebt opgespaard? Ontwaak nu, en zij kan volkomen worden weggenomen. Eén is er Die haar weg wil nemen, als u zich maar tot Hem wilt wenden. Zondaar, ontwaak dan toch!

Nog een reden waarom het hoog tijd is om te ontwaken, is dat de gelegenheden om te ontwaken voorbijgaan. Welnu, u hoort mij zeggen dat er tijden zijn om wakker te worden. Er is een tijd dat de ark langs uw huis komt; en als u haar voorbij laat gaan, zult u eenmaal bemerken dat, als u er graag naar binnen zou willen gaan, u door de woeste wateren zult worden overwonnen.

U herinnert zich die kleine man te Jericho nog wel, Zachéiis. Jezus ging door Jericho naar Jeruzalem om gekruisigd te worden. Het was de laatste keer dat Hij die weg zou passeren; het was de laatste keer dat Zachéus de Zaligmaker kon zien. Toen Jezus zou voorbijkomen klom hij in een wilde vijgeboom, uit vrees dat hij vanwege de schare Hem niet zou kunnen zien. Jezus ging voorbij, keek omhoog en zei: 'Zachéiis! haast u en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven' (Luk. 19:5). O, was hij op dat moment niet uit de wilde vijgeboom gekomen, had hij geen haast gemaakt om eruit te komen, hij zou eruit zijn gekomen en in de hel zijn terechtgekomen. Had hij zich toen niet met Jezus verenigd, hij zou naar die plaats gegaan zijn waar geen stem der genade meer wordt gehoord, want Jezus ging daar voor de laatste keer voorbij. En ik zeg u, zondaar, als u niet uit uw wilde vijgeboom komt en Christus vanavond aanneemt, zou het morgen wel eens te laat kunnen zijn. Nu is het de welaangename tijd! O, kom nu tot Hem! O, u zult zich voor eeuwig verblijden als u Hem vanavond met blijdschap zult ontvangen! Slaperige zondaar, ontwaak nu! Het is hoog tijd om te ontwaken; want de tijd is aanstaande dat er geen Bijbel en geen aanbiedingen van genade meer zullen zijn. Wij hebben nu vele dierbare inzetten, maar daar zal eveneens een einde aan komen. O, haast u dan en kom af, en Christus zal vanavond in uw huis blijven! Hij zegt nu: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij' (Openb. 3:20). Had Zachéiis geslapen, hij zou Jezus nooit hebben gezien; en als u niet zult ontwaken, helaas, helaas, de dag is aanstaande dat u over Hem rouw zult bedrijven. Amen.

Donderdagavond 2 april 1840

10. Een getrouwe bediening

Daarom dewijl wij deze bediening hebben, naar de barmhartigheid, die ons geschied is, zo vertragen wij niet; Maar wij hebben verworpen de bedPkselen der schande (der oneerlijkheid, Eng. ven.), niet wandelende in arglistigheid, noch het Woord Gods vervalsende, maar door openbaring der waarheid onszelven aangenaam makende bij alle consciëntiën der mensen, in de tegenwoordigheid Gods. Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen die verloren gaan; In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrate de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is. Want wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus den Heere; en onszelven, dat wij uw dienaars zijn om Jezus' wil. Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene Die in onze harten geschenken heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.

2 Korinthe 4:1-6

Geliefden, het is vandaag vijf jaar geleden dat ik hier mijn bediening onder u begonnen ben. Het is daarom een goede zaak om voor Gods aangezicht op te staan en te onderzoeken hoe wij deze jaren die aan ons zijn voorbijgegaan, gebruikt hebben.

1. Laten we allereerst opmerken dat getrouwe dienaren Christus Jezus, de Heere, prediken. Vers 5: 'Want wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus, de Heere.' Welnu, er liggen in deze woorden twee zaken opgesloten.

a. Wij prediken niet onze inbeeldingen, maar de waarheid van Christus. Velen prediken zichzelf; zij prediken hun eigen theorieën. Velen deden dat vóór de dagen der apostelen; zij leerden hun eigen inbeeldingen. Maar met de komst van de apostelen werd er op een heel andere wijze gepredikt. Getuige Johannes de Doper: 'Zie, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt.' Zo ook de apostelen, die zeiden: 'En wij zijn getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft, beide in het Joodse land en te Jeruzalem; Welken zij gedood hebben, Hem hangende aan een hout' (Hand. 10:39). Toen Filippus naar Sarnaria afging, 'predikte hij hen Christus.' En dit is precies wat Johannes in de eerste zendbrief zegt: 'Hetgeen wij dan gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u.' Dit is precies het begin, midden en einde van de Evangeliebediening. En als ik dan terugzie op de vijf jaar dat ik nu in uw midden ben, dan denk ik dat ik mijn hand op mijn hart mag leggen, en met enige schroom mag denken dat ik dit juist heb gedaan. En waarom behoren wij dit te doen? Omdat het de allermeest ontdekkende waarheid ter wereld is! Onlangs passeerde ik 's avonds een gebouw en ik hoorde iemand spreken die het nogal scheen te menen. Ik bleef staan luisteren; hij was een betoog aan het houden over wetten en politiek. Ik dacht, die man kan tot de oordeelsdag blijven preken, maar hij zal zijn toehoorders nooit heilig maken. Maar wij prediken Christus Jezus, de Heere, opdat u geheilgd worde. b. Wij prediken niet onszelf als het einde, maar Christus. Ik geloof dat alle wereldse leraars zichzelf als het einde prediken; dit is echter niet het voorwerp van getrouwe predikanten. U moet hen niet loven, maar Christus Jezus, de Heere. Nogmaals, als ik terugzie op mijn bediening ben ik niet minder in gebreke gebleven dan anderen; toch zou ik niet één dag langer predikant willen zijn als het alleen maar om een naam zou

gaan. Maar als wij van Christus zijn, zal Hij ons Christus laten prediken. Soms voel ik, geliefden, dat ik graag onder het gras op het kerkhof zou liggen, en vergeten en platgetrapt worden, als u maar tot Christus' vrienden behoorde.

2. *Laten we ten tweede overwegen, dat alle getrouwe predikanten uit persoonlijke bevinding preken.* Vers 6: 'Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.' Lieve vrienden, er zijn vele leraren - en ik geloof dat het eerlijke, wereldsgezinde mensen zijn - die niet uit eigen bevinding spreken. Zij zijn voor de bediening opgeleid, maar kennen Christus niet; zij spreken evenals Bileam over een ster die zij nooit gezien hebben. Zo was het niet met Paulus. God had in zijn hart geschenen. Let eens op wat hij kreeg, 'het licht der kennis der heerlijkheid Gods.' Het was niet een zien van Christus met het lichamelijke oog. Velen die in de hel rouw zullen bedrijven, zagen het aangezicht van Christus. Wat was het dan dat hij kreeg? God gaf hem een ware, Goddelijke en geestelijke kennis van de kracht, liefde en schoonheid van Christus, zodat hij Christus kon prediken. O, dit bekwaamde hem ertoe om onder de heidenen de 'onnaspeurlijke rijkdom van Christus' te prediken. Hierdoor kon hij onverschrokken voor Nero staan!

Geliefden, kunt u zeggen dat God in uw hart heeft geschenen? Let eens op bij Wie de bekering vandaan komt. Zij komt bij God vandaan, Die bevolen heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen. Er is een tijd geweest dat de wereld één en al verwarring was. Hoe kon er nu licht komen op zo'n wereld? Daar was het suizen van een zachte stilte, waarin gehoord werd: 'Daar zij licht, en daar werd licht.' Zo gaat het ook in de bekering. 'God, Die bevolen heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.' Kunt u dit nazeggen? Zo niet, dan bent u nog steeds in de duisternis!

O, geliefden, bid dat de predikanten uit eigen bevinding zullen preken. Alleen zij die Christus aanschouwen, kunnen Hem verkondigen. Alleen wanneer het levend water opspringt, kunnen wij spreken over haar heiligende kracht.

3. Maar ik haast me tot het derde punt, en dat is, *de houding van een getrouwe predikant.* Vers 1: 'Daarom dewijl wij deze bediening hebben, naar de barmhartigheid die ons geschied is, zo vertragen wij niet.'

a. Wij prediken zonder te vertragen. Er is veel wat een predikant bijna doet vertragen; geen enkel natuurlijk mens zou kunnen verdragen wat getrouwe leraren verdragen. Iets wat ons bijna doet vertragen is de smaad van de wereld. U weet wel waarvoor men onze Meester uitmaakte; men noemde Hem een 'wijnzuiper, een vriend van tollenaars en zondaren.' Dit zijn zeer scherpe woorden. En verder weet ik niet of er iets moeilijker te dragen is dan de smaad van rijke, wereldsgezinde mensen. Zij vinden al onze pogingen om hen te redden afschuwelijk. Iets wat ons ook bijna doet vertragen, is als men onze bediening verlaat; als men weggaat en wij met de droevige gedachte vervuld zijn dat zij afgeweken zijn en niet meer met Jezus wandelen. Nog iets anders is, dat velen van u blijven en ondanks alles onbekeerd doorleven.

Geliefden, als er iets is wat ons doet vertragen, dan zijn het deze dingen. Ik heb vaak het gevoel gehad alsof ik op het zand der zee stond, en met dat ik een schip op een rots te pletter hoorde slaan, riep dat er een touw was, dat echter door de golven werd weggespoeld. Hoeveel heb ik er op deze wijze zien heengaan! O, geliefden, dat is genoeg om een mens in verdriet te laten wegwijnen.

Iets wat ons ook bijna doet vertragen, is als sommigen van u lijken op de hoorders bij wie het zaad in steenachtige plaatsen viel. En ondanks alles vertragen wij niet! Ik zal u vertellen waarom wij niet vertragen: het komt omdat preken zo'n aangenaam werk is. Ik zeg met ds. Henry: 'Ik wil wel zes dagen bedelen, als ik de zevende dag maar mag preken.' Christus zal verheerlijkt worden, ook al wordt u niet gered; hoewel u het witte kleed niet zult dragen, toch zullen velen het wel dragen.

b. Alle getrouwe predikanten preken eerlijk en oprecht. Vers 2: 'Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande (der oneerlijkheid, Eng. vert.), niet wandelende in arglistigheid.' Er zijn vele predikanten die uitwendig nog wel vormelijk zijn, maar van binnen zijn ze het niet. Dit was echter niet het geval met Paulus. Ondanks dat wij onze toevlucht tot de Fontein hebben genomen en ons hart hebben laten reinigen, blijft het zondige hart ons aankleven, ook in de prediking. Wij hebben echter de bedekselen der oneerlijkheid verworpen. Bid om eerlijke en oprechte predikanten!

c. Wij prediken niet bedriegelijk. 'Noch het Woord Gods vervalsende.' Het Woord Gods is een gevaarlijk ding; en ik vrees dat vele predikanten het Woord Gods vervalsen door u niet uw staat te laten zien. Hoe vaak doen de allerbesten dat! O, geliefden, bid dat wij u zullen mogen brengen waar Paulus degenen bracht voor wie hij predikte.

4. Ik zal u nu aantonen dat onder de bediening van iedere getrouwe predikant velen verloren zullen gaan. Vers 3: 'Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan; in dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.' Welnu, u kunt uit deze woorden opmerken dat Paulus er rekening mee hield dat sommigen van zijn hoorders verloren zouden gaan, en dit was dus ook het geval. Toen Paulus naar Ikonium kwam, was de stad verdeeld in twee helften; de ene helft hield het met de Joden, de andere helft met de apostelen. En wat is onze ondervinding? Geldt dat ook niet voor deze gemeente? Sommigen hebben geloofd, sommigen niet. Wat is er de oorzaak van? De satan heeft uw zinnen verblind, 'opdat u niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.' Uw begeerlijkheden hebben een dikke sluier over u heen getrokken, zodat het Evangelie voor u verborgen blijft. En wat zal het einde zijn? U zult verloren gaan! O, vreselijk woord - een verloren ziel! Uw gelovige vrienden zullen u moeten missen; zij zullen het ontelbare gezelschap in de hemel rondkijken, maar u zult er niet zijn! U zult Christus verliezen; Christus zal u niet erkennen! U zult God verliezen; Hij zal zeggen: 'Deze is Mijn eigendom niet.' O, geliefden, zijn er sommigen van u die vijf jaar onder mijn bediening hebben gezeten, die nog steeds in hun verloren staat leven? O, ons Evangelie is voor u verborgen en u zult tot in alle eeuwigheid een verloren ziel blijven. Alle engelen kunnen u niet vertellen hoe vreselijk het zal zijn om een verloren ziel te zijn! Amen.

11. Predikanten gezanten van Christuswege

Zo zijn wij dan gezanten van Christuswege, alsof God door ons bade; wij bidden u van Christuswege: Laat u met God verzoenen. Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem. 2 Korinthe 5:20, 21

Drie dingen willen wij in deze woorden nagaan:

1. Hoe getrouwe predikanten in deze woorden worden voorgesteld. 'Wij zijn gezanten van Christuswege.' Wij komen niet in onze naam.
2. Ook de inhoud van hun boodschap ligt in deze woorden opgesloten: 'Laat u met God verzoenen.' Het is een boodschap van genade die wij moeten brengen, niet een boodschap van toorn.
3. In deze woorden vinden we de beweegredenen voor onze zending, vers 21: 'Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.' Als er geen aanleiding toe was, zouden we met de mensen spotten als wij hen smeken om zich met God te laten verzoenen; maar o, er is wel aanleiding tot onze zending.

1. Laten we deze drie zaken behandelen en beginnen met de laatste, namelijk, ***op grond waarvan God Zijn dienaren uitzendt.*** 'Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem,' Drie dingen liggen hierin opgesloten:

- a. Hij heeft geen zonde gekend;
 - b. Hij heeft Hem zonde voor ons gemaakt;
 - c. het doel dat Hij hiermee bereikt heeft: 'Opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.'
- a. Let op de beschrijving die hier van Christus wordt gegeven: 'Hij heeft geen zonde gekend.' Ik geloof dat dit de opmerkelijkste beschrijving van Christus is, die u in het Woord van God zult vinden. Wij lezen dat Hij heilig was toen Hij geboren werd. De engel zei tegen Zijn moeder: 'De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook, dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden.' Hij was heilig tijdens Zijn leven: 'Zulk een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozel, onbevlekt, afgescheiden van de zondaren.' En we lezen dat Hij volkomen heilig was in Zijn sterven: 'Die Zich Gode onstraffelijk heeft opgeofferd.' Maar let op, geliefden, in dit Schriftgedeelte wordt het ons op een andere wijze voorgehouden; want 'Hij heeft geen zonden gekend', wil zeggen dat Hij niet geweten heeft wat het inhoudt zonde in Zijn boezem te hebben.

Leer hieruit, geliefde vrienden, welk een beminnelijk Persoon Christus is. U weet dat er in het Hooglied staat: 'Al wat aan Hem is, is gans begerlijk.' Dit brengt de harten der serafs in vervoering als zij zingen: 'Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken? Want Gij alleen zijt heilig.' Dit is de schone bloesem van de Roos van Saron. 'Hij heeft geen zonde gekend.' Hebt u Christus lief omdat Hij geen zonde gekend

heeft? Velen onder u verafschuwen de Naam van Christus. En waarom? Alleen maar omdat Hij geen zonde gekend heeft.

Nogmaals, leer hieruit welk een gepaste Zaligmaker Christus is! 'Zulk een Hogepriester betaamde ons.' Hij is gepast omdat Hij Mens was. Maar o, het voornaamste is dat 'Hij geen zonde heeft gekend.' Dit maakt Hem onuitsprekelijk gepast: 'Hij heeft geen zonde gekend.' Hij was een Hogepriester Die geen zonde heeft gekend.

b. Sta stil bij Gods handelwijze met Hem. 'Hij heeft Hem zonde voor ons gemaakt.' In de Bijbel wordt dit op zeer veel verschillende manieren beschreven. Er staat in Jesaja 53: 'Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.' En in vers 10: 'Het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen.' Hetzelfde lezen wij in 1 Petrus 2:24: 'Die Zelf onze zonde in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout ' Maar in dit Schriftgedeelte zult u zien dat het op een veel aangrijpender wijze wordt beschreven. Hij heeft al onze zonden op Zijn Zoon geladen totdat er niets anders dan zonde te zien was. Hij leek één en al zonde; niets was er van Zijn eigen schoonheid te bekennen; God beschouwde Hem alsof Hij geheel en al zonde was.

U weet dat onbekeerde mensen één en al zonde zijn. U zegt dat u veel goede dingen hebt; u bent soms wat lichtzinnig in uw levenswandel en neemt zo nu en dan eens een glaasje, 'maar ik ben toch wel een beste vent.' O, u weet niet dat u één bonk zonde bent! Uw gedachten, uw verstand, uw genegenheden en uw geweten: het is allemaal zonde! O, zie dan op de liefde van Christus, dat Hij voor ons zonde gemaakt wilde worden; en dit was Zijn liefde.

c. Let op het oogmerk dat Hij hiermee heeft bereikt. 'Opdat wij zouden worden rechtvaardigheids Gods in Hem.' Het zijn opmerkelijke woorden. U weet, geliefden, dat er in de Bijbel op verschillende manieren gesproken wordt over vergeving en rechtvaardiging. In Romeinen 3:24 staat: 'En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is.' Zo ook in Romeinen 5:19: 'Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien énen mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Eén velen tot rechtvaardigen gesteld worden.' Maar merk op dat onze tekst deze zaken nog vollediger weergeeft. Ik geloof dat het betekent dat u, die tot de Heere Jezus gekomen bent, door Zijn gerechtigheid bedekt zult worden en in Hem één en al gerechtigheid zult zijn. O, welk een voorraad is hier voor zondaren, voor de voornaamste der zondaren opgeslagen! Het doet niet ter zake hoe grote of kleine zondaar u bent; als u tot Christus komt, zal Zijn gerechtigheid u zo bedekken dat geen van uw zonde meer gezien zal worden. O, mijn vrienden, is dit Evangelie niet waard verkondigd te worden? Och, dat u het bekende gezegde van Luther mocht nazeggen: 'Gij, o Heere Jezus, zijt mijn gerechtigheid, en ik ben Uw zonde!'

2. *Laten wij nadenken over de boodschap die in deze woorden ligt opgesloten, waarmee wij worden uitgezonden.* 'Zo zijn wij dan gezanten van Christuswege, alsof God door ons bade; wij bidden u van Christuswege: Laat u met God verzoenen.' Toen Christus in deze wereld kwam, was Hij een Gezant van God. Hij is de grote Boodschapper Die niet was gekomen om Zijn eigen wil te doen, maar de wil Desgenen Die Hem gezonden had. Hij kwam als de Boodschapper van God tot de mens; maar toen Hij in de hoogte zou opvaren, kwam Hij tot Zijn discipelen en zei tot hen: 'Gaat

heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen.' Zo waren zij gezanten van Christuswege.

Leer hieruit hoe wij behoren te prediken, en hoe u moet luisteren. Wij komen niet in onze naam, maar in de Naam van Christus. Wij hebben de opdracht om hetzelfde te doen als wat de discipelen moesten doen toen zij het brood van Christus ontvangen hadden. Wij moeten onze boodschap van Hem ontvangen en haar aan u doorgeven. Dus is het voor ons van weinig of geen belang of u de waarheid nu aanneemt of niet. Merk op dat wij met autoriteit behoren te spreken! Velen van u zijn niet ingenomen met wat wij zeggen; u zegt dat wij wel wat minder streng hadden kunnen spreken; u twist over onze woorden. Maar ach, als u een blik naar binnen slaat, zult u bemerken dat u niet met ons twist, maar met Christus! Merk bovendien op dat wij gezanten zijn; wij moeten liefdevol spreken. God is liefde; Christus is liefde. Ik geloof dat wij hier fouten begaan en zodoende laten zien dat het een aarden vat is. Toen Christus in de wereld kwam, bracht Hij een boodschap der liefde; hoeveel liefde is er te vinden in deze woorden: 'Och, dat zij zulk een hart hadden om Mij te vrezen, en al Mijn geboden te allen dage te onderhouden; opdat het hun en hun kinderen welging in eeuwigheid!' (Deut. 5:29). Wat een innige woorden zijn dit: 'Och, dat gij naar Mijn geboden geluisterd hadt! zo zou uw vrede geweest zijn als een rivier, en uw gerechtigheid als de golven der zee' (Jes. 48:18). Maar hoe is onze boodschap ontvangen?

3. Ik kom nu tot het laatste punt van overdenking, en dat is de boodschap zelf: **'Laat u met God verzoenen.'** Let eens op hetgeen waartoe u wordt uitgenodigd; u wordt uitgenodigd om u met God te laten verenigen. Het is onze opdracht om als wij onder de mensen komen hen toe te roepen dat zij met God verzoend kunnen worden. O, geliefden, heden wordt u uitgenodigd om u te laten verzoenen! U hebt lang in de zonde doorgebracht. Is het geen tijd om u met God te laten verzoenen? Laat u verzoenen, o zondaar! O kom, kom, oude zondaar! O kom, jonge zondaren! Onthoud dat u gesmeekt wordt te komen. Ik smeed u, geliefden, om te komen. Als u bij de afkondiging van de wet bij de berg Sinai was geweest, zou u dan niet hebben geluisterd? Geliefden, God is het Die het u op dit ogenblik smeekt. God smeekt het aan u, zondaar! Had u Zijn genadige woorden tot de scharen die Hem omringden gehoord, of had u Hem tijdens het laatste avondmaal horen zeggen 'uw hart worde niet ontroerd': geliefden, zou u dan niet geluisterd hebben? Geliefden, Hij is nog steeds Dezelfde. Zondaar, o zondaar, hoe zult u een smekende God denken te ontmoeten als u niet wilt luisteren? God smeekt het u, Christus smeekt het u en de Heilige Geest smeekt het u. Geliefden, u zult Hem weldra zien, en als u thans niet naar Zijn stem wilt luisteren, zal Hij zeggen: 'Dewijl Ik geroepen heb, en gijlieden geweigerd hebt; Mijn hand uitgestrekt heb, en er niemand was die opmerkte; en gij al Mijn raad verworpen, en Mijn bestraffing niet gewild hebt; zo zal Ik ook in ulieder verderf lachen; Ik zal spotten, wanneer uw vreze komt' (Spr. 1:24-26). Amen.

12. De hemelse Bruidegom en Bruid

Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelven voor haar heeft overgegeven; Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; Opdat Hij haar Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk. Eféze 5:25-27

In dit Schriftgedeelte onderwijst de apostel door de Geest mannen en vrouwen in hun plichten jegens elkaar. Als voorbeeld wijst hij hen op de hemelse Bruidegom en Bruid - Christus en Zijn Kerk.

Welnu, vandaag moeten we op drie zaken achtgeven:

1. *Christus' liefde tot Zijn Kerk.*
2. *Christus' voornemen met de Kerk in de tijd.*
3. *Christus' voornemen met de Kerk in de eeuwigheid.*

1! *Christus' liefde tot Zijn Kerk.*

Het voorwerp van Zijn liefde is de Kerk. Zeker, Hij wil dat alle mensen zalig worden (1 Tim. 2:4). U herinnert zich nog wel hoe Hij tranen schreide over onbekeerlijke zondaren, maar ook hoe Hij de apostelen stuurde om hen te leren dat Hij gewillig was om hen zalig te maken. Hieruit kunt u opmaken hoe Hij hen liefhad. Toch is de Kerk het bijzondere voorwerp van Zijn liefde; en dat zijn zij die verkoren zijn, of degenen die door de Vader aan Hem gegeven zijn - allen die gewassen zijn in de fontein die geopend is tegen de zonde en tegen de onreinigheid - allen die met het bruiloftskleed bekleed zijn - allen die met gouden harpen op de berg Sion zullen staan. Jezus heeft hen van eeuwigheid liefgehad en Hij heeft hen lief tot in eeuwigheid, en ziet hun namen geschreven in het boek des levens. Hij wil als het ware zeggen: 'Zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, overmits zij het waardig zijn.' O, ik twijfel er niet aan of Jezus aanschouwt deze stad en zegt: 'Ik heb veel volks in deze stad, ook al kennen zij Mij niet.' Hij heeft de Kerk liefgehad. Als zij tot Hem komen laat Hij al de liefde van Zijn hart aan hen uit. O ja, als een ziel tot Jezus komt voelt hij dat er een oog op tedere wijze op hem is geslagen. Jezus bemint Schotland meer dan andere landen, omdat Zijn Kerk in Schotland is. Hij bemint sommige steden en straten meer dan andere, omdat er daar meer van Zijn volk worden gevonden. Hij bemint sommige huizen meer dan andere. Hij bemint sommige vertrekken van een huis meer dan andere, omdat Zijn Naam daar vaak wordt aangeroepen. Soms vertoont Hij Zich door de traliën; soms slapen zij, maar Hij zegt: 'Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte.' Ach, u ziet hoe Hij de Kerk heeft liefgehad.

Let verder eens op de toestand waarin de Kerk verkeerde toen Hij haar vond.

Zij lag onder de vloek van God. Hij heeft haar liefgehad en Zich vervolgens voor haar overgegeven, zelfs toen God op haar vergrimd was. Ach, menigeen trouwt een onbevallige bruid met het oog op haar bruidsschat. Jezus kreeg van Zijn bruid een slechte bruidsschat Hij kreeg niets anders dan de toorn van God. Zij was onrein en

onheilig. Let op de volgorde - *Hij heeft haar liefgehad* en heeft Zich toen voor haar overgegeven. Ik zou dit wel begrijpen als de volgorde zo was: Hij heeft haar geheiligd en heeft haar toen liefgehad - maar nu heeft Hij haar eerst liefgehad. Ach, geliefden, Jezus heeft ons liefgehad in de groeve der vertering; Zijn liefde blikte in de groeve en nam ons toen uit deze vreselijke groeve. Ach, er is niets in ons te vinden om de liefde van Jezus tot ons te trekken. Wij hebben iets schoons of aantrekkelijks lief, maar zo is het niet met de liefde van Jezus. Hij heeft Zijn Vader liefgehad, want in Hem was alles heerlijkheid, in Zijn Kerk echter alles onreinheid. O, zie hierin dan de vrije liefde van Jezus. Hij hield net zo min van pijn en lijden als u en ik; evenwel heeft Hij Zich voor de Kerk overgegeven. Hij heeft ons lief voordat wij Hem liefhebben: 'Gij waart geworpen op het vlakke des velds, vertreden in uw bloed. Toen Ik bij u voorbijging zeide Ik: Leef; ja, Ik zeide tot u in uw bloed: Leef!' Hij zag op ons neer, en het was 'de tijd der minne.' O, lieve gelovige, zie dan terug op de tijd dat Jezus u eerst liefhad. Zie eens hoe het toen met uw hart erbij stond. Wat had u een zwarte ziel toen Jezus u liefhad! O, zie hier dan de liefde van Jezus! Ik heb u uitverkoren, maar gij hebt Mij niet uitverkoren. 'Ziet, Ik heb u gelouterd, doch niet als zilver' Ges. 48:10). Welnu, als u niet begrijpt dat Jezus de goddeloze rechtvaardigt, bent u vooralsnog in uw zonden.

De grootte van Zijn liefde. Wij kunnen iemands liefde afmeten bij hetgeen hij voor iets wil opofferen. Sommigen willen nog geen stuiver voor God afstaan, noch met een vriend of met een gezelschap voor Christus breken. Christus heeft echter Zichzelf overgegeven! Wat kan iemand meer geven dan zichzelf? 'Niemand heeft meerder liefde dan deze.' O, bedenk heden hoe groot de liefde van Christus is! Had Hij tienduizend engelen geschapen en hen aan de Kerk gegeven, het zou nederbuigende liefde zijn geweest; maar ach, Jezus heeft Zichzelf gegeven, zelfs toen wij nog vijanden waren. O, Hij heeft voor ons de schuld gedragen! Ik zou veel liever verdriet, of lijden, of verdrukking willen verdragen, dan dat ik uw schuld voor u zou willen dragen; maar Jezus heeft Zijn heilige ziel tot een schuldoffer gesteld. O ja, Hij zei: 'Mijn ongerechtigheden' - Hij noemt ze de Zijne - 'hebben Mij aangegrepen, dat Ik niet heb kunnen zien.' O, als u wist hoe Hij de zonde haat, zou u begrijpen wat Hij heeft gevoeld. 'Ik geef Mijn rug degenen, die Mij slaan.' Hij gaf Zichzelf eveneens om de toorn te dragen. O, de heilige ziel van Jezus beminde de toorn niet, nochtans heeft Hij de toorn van God gedragen. Zou u een engel vragen om zijn zetel in de gelukzaligheid te verlaten en de toorn van God te dragen, het zou voor hem de hel betekenen om de liefde van God voor een ogenblik te moeten missen. Ondanks dat heeft Jezus Zich vrijwillig aan de dood overgegeven. Welnu, Hij kende meer oneindige liefde dan de engelen; nochtans verloor Hij de liefde, en aanvaardde de toorn. 'O, niemand heeft meerder liefde dan deze.' 'Ziet, hoe grote liefde.' Zo ziet u dat Hij de Kerk liefhad en Zichzelf voor haar gegeven heeft.

2. Laten we stilstaan bij Christus' voornemen met de Kerk in de tijd.

Wanneer de ziel tot Jezus is gebracht en in Zijn bloed is gewassen, heeft haar heiligmaking zojuist een aanvang genomen; het is het eerste teken dat de eeuwige dag gaat aanbreken. Jezus is de Oorzaak der heiligmaking, alhoewel velen het uit een verkeerde hoek verwachten. Welnu, alles komt uit dezelfde hand die aan het kruis werd genageld; verwacht van Hem de heiligmaking - Zijn Naam is Jezus, want Hij maakt zalig van de zonde. O, voelt iemand zich zwak en vermoeid? Leun op Hem, de Geliefde;

alles komt bij Jezus vandaan! Het is even dwaas om de zon in haar baan proberen te houden, als om in eigen kracht uw treden in Zijn spoor te houden (Ps. 17:5). Ga dan naar Jezus en vertel Hem alles wat u nodig hebt. Ontdek het middel tot uw heiligmaking - het Woord. Geen heiligmaking zonder de Bijbel! Ik geloof dat God ook zonder het Woord zou kunnen heiligmaken. Hij schiep engelen zonder het Woord en Hij heiligde Adam zonder het Woord; maar Hij zal het niet doen. 'Heilig hen door Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid.' Precies zoals een moeder een kind voedt, zo neemt Jezus een ziel en voedt haar met de melk van het Woord. Geen leven zonder de Bijbel! De Bijbel bevat precies de verzuchtingen van Gods hart, van Zijn tedere boezem. O ja, als u veel met Jezus wandelde, zou u aan Hem gelijkvormig worden. O, u zou het hart en de gelijkenis van Jezus ontvangen. Er zijn sommige gelovigen, en u kunt ze herkennen aan hun verzuchtingen, die bij Immanuël geweest zijn, de liefelijke Roos van Saron.

Leer dan hieruit dat er geen ander middel tot heiligmaking is, *en dat zonder heiligmaking niemand de Heere zal zien*. Als u uw Bijbel niet bemint en uw voedsel daaruit haalt, zult u nooit met het Lam op de berg Sion met de gouden harpen staan.

Leer hieruit *de zekerheid der heiligmaking*. Rutherford zei: 'Geloofd zij God! Christus is een volkomen Zaligmaker; Hij rechtvaardigt niet alleen, maar Hij heiligt ook.' O nee, Hij zal het oogmerk waarvoor Hij gestorven is niet uit het oog verliezen; Hij zal u niet van deze wereld laten worden, terwijl u in de wereld bent. Hij kwam naar deze ellendige wereld en nam stenen om die te polijsten voor Zijns Vaders paleis. Denkt u dat Hij u niet zal heiligen? Dit is de wil des Vaders, uw heiligmaking. Jezus stierf en de Geest is gezonden als de Heiligmaker. Er ligt veel zonde en vele verzoeken tussen u en God, nochtans zult u geheiligd worden.

3. Laten we stilstaan bij Christus' voornemen met de Kerk in de eeuwigheid.

Nu heiligt de Heere Jezus Zijn Kerk; maar er is een dag aanstaande dat het een heilige Kerk zal zijn. Lieve gelovige, de dag komt dat u en ik heilig zullen zijn. Hier is niets volmaakt behalve Christus' gerechtigheid. Vaak moeten we treuren over een lichaam der zonde en des doods. Deze wereld is een wereld van onvolmaaktheid. Wij vertoeven hier als in een oven; maar wij zullen er gelouterd uitkomen. O ja, de bruiloftsdag is nabij en dan zal des Konings dochter geheel verheerlijkt zijn inwendig (Ps. 45:14). O, de Kerk van tegenwoordig is bevlakt; velen hebben geen bruiloftskleed, en velen van Gods volk hebben een zondig en goddeloos hart. Maar de dag is nabij dat wij geheel verheerlijkt zullen zijn, met Zijn gerechtigheid op ons en Zijn heiligheid in ons. Leer hieruit de zekerheid van uw heiligmaking.

Er zijn echter sommige mensen die desondanks vrezen misschien verstoten te zullen worden. Als u de kracht der verzoeking voelt, als u van binnen de werkingen van uw verdorven hart voelt, o, vrees dan niet, God is de Heiligmaker: 'Die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt' (Rom. 8:30). O, dat is een gouden keten die door alle duivelen der hel niet kan worden verbroken. Het is een gouden keten. O, als u één van deze schakels hebt, bent u verzekerd van alle schakels: u bent één van de leden van deze heerlijke Kerk. Bedenk wat Hij op die dag zal doen. Hij zal haar Zichzelf heerlijk voorstellen. Zij is te kostelijk om aan een ander gegeven te worden. O, weet u wat dit inhoudt? Het wil zeggen dat er nooit geen scheiding meer zal komen tussen God en uw ziel. Hier zegt u

vaak: 'Hebt gij Dien gezien, Dien mijn ziel liefheeft?' O, alsdan zullen er geen bergen van Bether meer zijn. U zult de Koning in Zijn schoonheid aanschouwen. U zult net zoals de discipelen met Hem spreken en aanzitten in Zijn schoot (Joh. 13:23). Daar zal geen voorhangsel tussen u meer zijn. Alsdan zult u aangezicht tot aangezicht zien. Hij zal met u spreken over de uitgang die Hij te Jeruzalem heeft volbracht. Wat wilt u nog meer? U zult tot in der eeuwigheid Zijn gunstgenoten zijn! Dit mocht uw aller deel zijn! God zegene Zijn eigen Woord; Hem zij de heerlijkheid! Amen.

Avondmaalspreek 3 januari 1841

13. Eerste Avondmaalstoespraak Avondmaalstoespraak

En de God des vrees heilige u geheel en al. 1 Thess. 5:23

... - Mijn vrienden, het nut dat u ontvangt uit uw vereniging met Christus, is juist dat u geheiligd wordt. Daarom stierf Christus. Hij stierf niet alleen om u van de hel te verlossen, maar om u terug te brengen tot het Beeld van Zijn Vader; om u heilig en gelukkig te maken. Juist hierom werd de Heilige Geest gegeven. Hij woont in uw hart met geen ander oogmerk dan om u te heiligen.

Daarom wordt zondag aan zondag het Evangelie gepredikt, opdat u mocht toenemen in heiligheid, in antwoord op het gebed van Christus: 'Heilig ze in Uw waarheid. Uw Woord is de Waarheid' (Joh. 17:19). Daarom worden de sacramenten gegeven, opdat u daardoor versterkt mocht worden om Christus aan te hangen, de wereld te overwinnen en boven de wereld te leven terwijl u in in de wereld leeft.

Als u niet geheiligd bent, zal het u geen nut doen dat het sacrament bediend wordt, wordt het Woord tevergeefs gepredikt, is de Heilige Geest tevergeefs gegeven en is Christus tevergeefs gestorven. Als u niet geheiligd bent, spreek me dan niet van uw geloof in Jezus, van uw blijdschap in het Woord, van uw vermaak in de sacramenten. Als u daardoor niet wordt geheiligd, is dat alles een leugen! 'Kinderkens, dat u niemand verleide. Die de rechtvaardigheid doet, die is rechtvaardig, gelijk Hij rechtvaardig is' (1 Joh. 3:7). 'Indien gij Mij liefhebt, bewaart Mijn geboden.'

Vraagt iemand van u: Hoeveel heiligheid?

a. Ik antwoord: Geheel en al. Als u waarlijk met Christus bent verenigd, zult u met niets anders tevreden zijn dan met volmaakte heiligheid. Het is bekend van een echt kind van God, dat hij, in zijn zware strijd om heiligheid, vaak op de grond lag en uitriep: 'Heere, geef mij over aan ziekte, aan lijden, aan de dood, maar geef mij niet over aan enige zonde.' Als u in waarheid met Christus bent verenigd, dan zult u hetzelfde verlangen naar algehele heiligheid koesteren. 'Laat geen ongerechtigheid over mij heersen. Maak mij levend door Uw wegen' (Ps. 119:133, 37). Geloofd zij God dat het zo zal zijn met een ieder van u, die met de Heere verenigd is. Evenals het hart de gezonde bloedsomloop in het lichaam gaande houdt, om leven en energie aan ieder lid van het lichaam te geven, zodat zelfs de kleinste en zwakste delen vol leven blijven door het altijd circulerende bloed, - evenals het sap door de bast van de boom omhoog trekt en zich verspreidt door de takken in de kleinste vezels van ieder blad, zodat daardoor het leven en de frisheid aan alle bladeren gegeven wordt - zo zal het in uw hart zijn, u die leden bent van Christus' lichaam, u die dierbare takken bent van de ware Wijnstok. Indien u waarlijk met Christus bent verenigd, dan zal de Heilige Geest in ieder vermogen van uw ziel stromen - ieder vermogen zal een kleine kamer worden van Jehovahs lof!

b. Ik bid God dat Hij uw genegenheden heilige. Zie er op toe wat u liefhebt. Heb lief wat Jezus liefhad. 'Heb de wereld niet lief, noch de dingen die in de wereld zijn.' Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Heb het geld niet lief; het is de wortel van alle kwaad. Heb Jezus lief. Daar u veel vergeven is, heb veel lief. Heb God lief; Hij is al uw liefde waardig. Heb de broederen lief; laten zij de vrienden zijn die uw ziel verkiest.

c. Ik bid God dat Hij uw verstand heilige. Een geheiligd verstand is al de goddeloze wijsheid der aarde en der hel waard. O, welke dwazen blijken de verstandigste natuurlijke mensen te zijn als zij sterven. Onthoud dat, als u met Christus bent verenigd, u de geest der kracht, en der liefde, en der gematigdheid zult ontvangen.

d. Ik bid God dat Hij uw hart heilige. Verkeer veel in het verborgen gebed. O, wat zou uw gezicht de hele dag glimmen, als u iedere morgen zeer dicht in Zijn nabijheid mocht verkeren! Laat uw hart overdag met verborgen uitgangen tot Hem uitgaan, en sluit 's avonds de dag met Hem af. O, hoe aangenaam is het om de hele dag in Zijn gunst te werken en 's nachts onder Zijn toelaching neder te mogen liggen (Ps. 3:6). Wees veel in het huiselijk gebed. Mijn lieve vrienden, u bent geen christen als u het huiselijk gebed niet kent. U komt misschien naar Gods huis en neemt deel aan de sacramenten, maar als u gezinshoofd bent en u weigert om met hen uw knieën te buigen voor de God van alle huisgezinnen, dan bent u geen christen - u behoort dan niet tot de kinderen van Abraham. Begin vanavond. Zeg: 'Mij en mijn huis aangaande, wij zullen de HEERE dienen.'

Lees de Bijbel. Als u door de Geest geleid wordt, zult u de Bijbel liefhebben. II zult zeggen: 'O, hoe lief heb ik Uw wet, zij is mijn overdenking de ganse dag.' Wees vastberaden om iedere dag iets nieuws uit de Bijbel te leren. Iemand die op sterven lag, zei: 'Ik heb zeeën van tijd verloren. Als ik nog een jaar had te leven, zou ik m'n tijd doorbrengen met het lezen van de psalmen Davids en de zendbrieven van Paulus.' O, wees meer thuis in uw Bijbel dan in uw krant! Wat nut zal alles wat u in de krant hebt gelezen, u doen als u zult sterven? O, wat zal er toch worden van mijn geliefd vaderland, als de krant de plaats van de Bijbel bij het open haardvuur van de eenvoudige huisjes verdrijft!

e. Ik bid God dat Hij uw lichaam heilige. Als u met Christus bent verenigd, zal uw lichaam de tempel van de Heilige Geest worden. Wees heilig in uw lichaam, geliefde christenen! Stel Gode uw lichaam als een levende offerande heilig en welbehagelijk voor. Christus is eveneens de Zaligmaker van het lichaam. Mochten uw ogen, die eens vervuld waren van overspel, rein worden en geheel en al glinsteren van blikken des geloofs en van een Christus gelijkvormige tederheid. Mochten uw voeten, die u eens naar de hollen van goddeloos vermaak brachten, geschoeid worden met de bereidheid van het Evangelie des vredes. Mochten zij altijd liefelijk zijn, omdat zij de boodschap des vredes dragen. Mochten uw handen, die eens met onwettige dingen omgingen, behulpzaam zijn voor de armen, de weduwen en de wees. Mochten zij de voeten der heiligen wassen. Uw buik was eens uw god en u beroemde zich in uw schande; nu u met Christus verenigd bent, zult u onmatigheid vlieden. Onthoud dat u niet én uit de beker des Heeren én uit de beker der duivelen kunt drinken. Bovenal, geliefden, onthoud u van vleselijke wellusten die krijg voeren tegen de ziel. 'En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen.' Onthoud dan, dat u nu leden van Christus bent. 'Zal ik dan de leden van Christus nemen, en maken ze leden ener hoer? Dat zij verre' (1 Kor. 6:15).

O, geliefden, geef uw lichaam in Christus' bewaring en Hij zal het bewaren tot op die dag Tot hoelang? Tot de komst van de Heere Jezus! Het is mijn gebed voor u, dat u mocht bewaard worden tot op die dag. Die grote dag is nu zeker nabij; want u weet dat de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht. Het is al zeer lang geleden dat Hij gezegd heeft: 'Zie, Ik kom haastelijk.' Voor velen van u zijn er moeilijke tijden aanstaande. De dagen der duisternis zijn voor sommigen dichtbij. Dagen van verzoeking zullen voor sommigen van u komen - gelegenheden tot zondigen op een wijze waaraan u nog nooit gedacht hebt. Als u echter met Christus verenigd bent, hoeft u niet te vrezen, geliefden! Ik bid dat u onstraffelijk bewaard worde tot de komst van de Heere Jezus!

f. God is getrouw, Die het ook doen zal. Mijn vrienden, als ik op u moest vertrouwen voor uw toekomstige wandel in de wereld, dan had ik reden tot wanhoop. Ik loof en prijs mijn God dat Hij vele zielen onder u heeft aangeraakt; maar wat bent u nu nog in uzelf gebleven? Gebroken rietstaven, een verwelkt blad, hulpeloze zuigelingen!

Wie zijn uw vijanden? Zie rondom u. De wereld die in het boze ligt, is tegen u. 'Ik zend u als schapen in het midden der wolven.' O, werp eens een blik in de hel; daar zijn sluwe duivels - machtige geesten van het kwade; zij zijn allen tegen u! Hoe zou ik dan zulke dingen van u hopen? O, God is getrouw, Die het ook doen zal Ik laat mijn rug leunen tegen de Rots der Eeuwen, en ik voel dat er genoeg in Hem is om mij te bekwamen tot de strijd met de wereld. Als u met Christus bent verenigd, dan is God voor u; God de Vader is een schild rondom u; God de Heilige Geest is in uw binnenste. Als u met Christus bent verenigd, dan is God een VerbondsGod voor u.

Wellicht weet u nog dat, toen Eliza en zijn dienstknecht in Dothan waren, en een zwaar heir hen omsingelde, de jongen uitriep: 'Ach, mijn heer, hoe zullen wij doen? En hij zeide: Vrees niet, want die bij ons zijn, zijn meer dan die bij hen zijn. En Eliza bad en zeide: HEERE, open toch zijn ogen, dat hij zie! En de HEERE opende de ogen van de jongen, dat hij zag; en ziet, de berg was vol vurige paarden en wagenen rondom Eliza' (2 Kon. 6:15-17).

Geliefden, geloof wat u niet ziet. Leef uit het geloof in een trouwhoudend God. 'God is getrouw, Die het ook doen zal.'

14. De staf van de pelgrim

Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten. Hebreeën 13:5b

Mijn geliefde vrienden, laten we in eerste plaats letten op de geschiedenis van deze opmerkelijke belofte: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Door alle eeuwen heen zijn deze woorden een staf geweest in de hand der gelovigen, en dat zullen ze ook voor u zijn als u erop leunt.

1. *Laten we allereerst de geschiedenis van deze belofte eens nagaan.*

Deze belofte vinden we niet voor het eerst in deze zendbrief; zij is ergens aan ontleend. Allereerst denk ik dat zij ontleend is aan hetgeen God tot Jakob zei in Genesis 28:15: 'En zie, Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal waarheen gij trekken zult, en Ik zal u wederbrengen in dit land; want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, hetgeen Ik tot u gesproken heb.' Er is nog een plaats waaraan ik denk dat zij ontleend is, namelijk 1 Kronieken 28:20: 'En David zeide tot zijn zoon Sálomo: Wees sterk, en heb goede moed, en doe het, vrees niet, en wees niet verslagen; want de HEERE God, mijn God, zal met u zijn; Hij zal u niet begeven, en Hij zal u niet-verlaten, totdat gij al het werk tot de dienst van het huis des HEEREN zult volbracht hebben.' Welnu, u ziet het, hier hebben we de belofte opnieuw: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Er is toch nog een plaats waar dezelfde staf in de hand van een gelovige wordt gegeven, Jozua 1:5: 'Niemand zal voor uw aangezicht bestaan al de dagen uws levens; gelijk als Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven, en zal u niet verlaten.' Welnu, keren we terug naar de Hebreeën en zien we hoe Paulus haar inleidt: 'Uw wandel zij zonder geldgierigheid; en zijt vergenoegd met het tegenwoordige; want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Welnu, wellicht stelt een gelovige zich deze vraag: Wanneer heeft Hij dat tegen mij gezegd? O, Hij heeft het toch tegen Jakob, Sálomo en Jozua gezegd, daarom heeft Hij het ook tegen u gezegd! Merk op, geliefden, welk een gezegende stelling dit aan het licht brengt: Wat God tegen één gelovige zegt, zegt Hij ook tegen mij! U ziet dat deze belofte in het Oude Testament bijzonder is, dat wil zeggen gericht tot één persoon, maar in het Nieuwe Testament algemeen. Als sommige mensen het Oude Testament lezen, zeggen ze: 'Dit wordt tegen Abraham gezegd', of: 'Dit wordt tegen Jakob gezegd, maar niet tegen mij.' Maar wat tegen Abraham, Jakob of Jozua gezegd werd, wordt ook tegen u gezegd. De persoonlijke belofte voor Jozua geldt voor alle gelovige Jozua's tot aan het einde der wereld: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Ik weet niet of u begrijpt wat ik bedoel; maar uit dit versje weten wij dat de individuele beloften in het Oude Testament voor alle gelovigen gelden. God zei tegen Abraham: 'Ik zal u tot een groot volk maken en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!' Zo zegt Hij dat ook tegen alle kinderen van Abraham. Zo staat er een liefelijke belofte in Jesaja 43:1: 'Vrees niet, want Ik heb u verlost; Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn.' Die belofte gold in het bijzonder voor Israël, en nochtans geldt deze ook voor mij. Een andere aangename belofte vinden we in Jesaja 54:7: 'Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen.' Welnu, als u deze belofte leest, zegt u

misschien wel: Och, dat is toch niet voor mij.' Maar als we terugkeren naar de Hebreëen, weten we dat zij voor alle gelovigen geldt.

Er zijn twee redenen die ik wens te geven waarom dit juist is, daar sommigen dat misschien wonderlijk vinden. De eerste reden is, dat God gisteren en heden Dezelfde is tot in der eeuwigheid: 'Ik de HEERE worde niet veranderd.' O, het wordt verklaard door de onveranderlijkheid van God: 'Ik de HEERE worde niet veranderd.' 'Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid.' Nog een reden waarom deze Schriftbelofte voor de gelovigen van nu geldt: Alle gelovigen behoren tot één Lichaam, en wat daarom voor één geldt, geldt voor allen. Alle gelovigen zijn takken van één Wijnstok; als God daarom van één tak zegt: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten', zegt Hij dat tegen alle takken. Om deze twee redenen zijn alle beloften die aan Jakob, Sálomo of Jozua gedaan zijn ook aan mij gedaan. Zo komt het dat de Bijbel ook voor mij geschreven is - een brief van de Heere aan mij gericht. Zo komt het dat ieder woord van Goddelijke liefde en tederheid dat Hij in dit Boek geschreven heeft ook voor mij geldt.

2. In de tweede plaats, geliefden, wens ik te spreken over *de Persoon over Wie hier gesproken wordt*: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.'

Het is zeer duidelijk dat dat niet de taal van een schepsel is. Onze ouders zullen ons begeven, onze vrienden zullen ons begeven. Dus het zijn geen woorden van een schepsel: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Ik bid u, geliefden, let eens op wiens woord het dan wel is. Hij heeft gezegd: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Het zijn de woorden van een Drieëinig God. U kunt deze woorden op iedere Persoon der Godheid toepassen: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' U kunt deze woorden beschouwen als de woorden van Immanuël. U weet wat Christus tegen Zijn discipelen gezegd heeft: 'En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.' Dit is dezelfde belofte.

Geliefden, *als de Heere Jezus tot u komt en u bekleedt met Zijn mantel*, en tegen u zegt: 'Vreest niet', dan zal Hij die ziel nooit verlaten. 'Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over de zoon baars buiks? Hoewel deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten.' Merk op, geliefden, dat wanneer de Heere Jezus tot een zondaar nadert om zijn gerechtigheid te zijn, Hij hem nooit zal begeven: 'Ik ben met ulieden al de dagen.' O, dit maakt Hem tot een Liefhebber Die meer aankleeft dan een broeder. Waarom zal Hij ons nooit begeven? De eerste reden is, omdat Zijn liefde eeuwige liefde is. Het is geen liefde als van een schepsel; het is een onveranderlijke liefde. Een tweede reden is, omdat Hij voor die ziel gestorven is. Hij heeft alles voor die ziel gedragen. Zal Hij ooit een ziel begeven voor wie Hij gestorven is?

Nog eens, u kunt deze woorden beschouwen *als de woorden van de Geest*; zij lijken op de woorden die wij in Johannes 14 vinden opgetekend: 'Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid.' Opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid', is hetzelfde als deze woorden: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Als God de Heilige Geest tot een ziel nadert, zal Hij haar nooit meer begeven. Sommigen worden misschien wel tot de uitroep gedrongen: O, ik denk dat de Geest van mij zal wijken. Maar let eens op, Hij zegt: 'Ik zal u niet begeven, en zal u niet verlaten.' David riep in bitterheid van zijn ziel uit: 'Neem Uw Heilige Geest niet van

mij.' Hier is het antwoord: 'Ik zal u nooit begeven, en Ik zal u nooit verlaten.' God zal de tempel waarin Hij woont nooit verlaten. Hij verliet de tabernakel in de woestijn, Hij verliet de tempel te Jeruzalem, maar Hij zal de levende tempel nooit verlaten. U kunt deze woorden ook op God de Vader toepassen. En hier vertonen zij zeer veel overeenkomst met de woorden die God aan Abraham gaf: 'Vrees niet, Abram! Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.' Hij was wedergekeerd van het slaan van Keder-Laómer, en van de koningen die met hem waren. De koning van Sódóm ging uit hem tegemoet en zei tegen hem: 'Geef mij de zielen; maar neem de have voor u. Doch Abram zeide tot de koning van Sódóm: Ik heb mijn hand opgeheven tot de HEERE, de allerhoogste God, Die hemel en aarde bezit; zo ik van een draad aan tot een schoenriem toe, ja, zo ik van alles, dat het uwe is, iets neme, opdat gij niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt!' En onmiddellijk daarna verscheen God aan hem en zei: 'Vrees niet, Abram! Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.' Dit is wat Asaf gevoelde. Hij zegt in Psalm 73: 'Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen mijns harten en mijn Deel in eeuwigheid.'

O, geliefden, dit is een aangenaam woord voor een arme ziel die treurt over de gebroken potten aan zijn voeten. Dit is een aangenaam woord voor u die in rouw gedompeld bent, voor u die huizen en landerijen hebt moeten achtergelaten: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Dit is een zoet woord voor u die treurt over de overledenen. O, geliefden, is dit uw deel? Mag u opzien tot een Drieëinig God, Vader, Zoon en Heilige Geest, en zeggen: 'Gij zult mij niet begeven, en Gij zult mij niet verlaten?' Dit is het ware geluk. Welnu, de Heere heeft gezegd: 'Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal worden weggenomen.' O, arme zielen, die de wereld tot uw deel gekozen hebt, van wie het deel dat u gekozen hebt, zal worden weggenomen. O, geliefden, wees toch verstandiger!

Laat mij nu enkele tijden noemen dat u aan deze woorden moet denken.

- a. Als de schuld u drukt. O duister uur, als de schuld op het geweten drukt en wanneer de hemel dreigend op ons neerziet. O, onthoud in zo'n uur dan deze woorden: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Gij nu hebt met vele boeleerders gehoereerd, keer nochtans weder tot Mij.' Uw God Die u verlost, roept u toe: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in der eeuwigheid.' Bekeert u, gij afkerige kinderen! spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd.' O, de zonde is vol bedrog! Als de satan u onder heeft liggen, probeert hij u te laten denken dat God u verlaten heeft.
- b. Als het gevaar dreigt. Er is geen tijd dat u méér de neiging hebt te denken dat God u verlaten heeft, dan wanneer zonde en satan woeden. Er is een verschil tussen het woeden en het heersen der zonde, ook al ziet de ziel dat misschien niet. Onthoud juist dan deze woorden: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' In een tijd van verzoeking moet de gelovige aan deze belofte denken. Jakob heeft erop gerust; Sálomo heeft erop gerust; ja, het is een staf waarop vele gelovigen hebben geleund, en u mag er ook op leunen.
- c. Als schepselen u verlaten. Misschien zijn sommigen wel beroofd van hun vermogen; onthoud echter dat 'Hij u niet zal begeven, noch u zal verlaten.' Sommigen zullen wellicht geroepen worden - anderen zijn al geroepen - om

afscheid te nemen van hen die u dierbaar zijn. Sommigen van u zullen de tijding krijgen dat zij afscheid moeten nemen van hun leraars; maar denk, en o, het is moeilijk om er aan te denken, dat Hij, Die de schepselen liefelijk maakt, altijd nog leeft. Geliefden, ik kan geen moeilijker te leren les bedenken dan deze! God was het Die mij de schepselen gaf; en nu Hij die heeft weggenomen, kan ik in Hem vinden wat ik in hen heb gehad.

O, onthoud dit dan: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Sterfgevallen komen plotseling, zij komen als een wervelwind; maar o, onthoud dat Hij komt en zegt: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' O, geliefden, denk er aan dat het woordje niet tot de dood reikt; ja, zelfs tot de rechterstoel. Daar mag u dat woord omhelzen: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' En als het oordeel voorbij zal zijn, zullen deze woorden de eeuwige troost zijn van al degenen die hier geloofd hebben: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' De eeuwigheid zal alleen de rijkdom van deze belofte openbaren. Hij Die voor ons gestorven is, zal onze eeuwige Vriend zijn; en Hij Die ons heiligt, zal eeuwig in ons wonen, en dan zal God Die ons heeft liefgehad, eeuwig bij ons zijn. Dan zullen we de betekenis van Zijn belofte gaan verstaan: 'Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Amen.

Deze preek werd gehouden op donderdagavond 24 november 1842, de avond dat MacCheyne terugkwam van de Vergadering van predikanten, die te Edinburgh gehouden werd.

15. Waarschuwing tegen afval van het geloof

Want het is onmogelijk, degenen die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, en gesmaakt hebben het goede Woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, en afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichzelf de Zoon van God wedram kruisigen en openlijk te schande maken. Hebreeën 6:4-6

Er is geen twijfel mogelijk, geliefde vrienden, dat dit één van de moeilijkste gedeelten is uit het Woord van God. Het is een diepte waarin een olifant wel kan zwemmen. Velen struikelen erover tot hun eigen verderf. Bid ongeveer dat wij in het spreken over deze woorden niet zullen dwalen. Er zijn twee belangrijke verklaringen van deze woorden die ik wens te overdenken.

Er zijn sommige godgeleerden die menen dat hier over belijders wordt gesproken. Zij, die evenals de dwaze maagden wel lampen en pitten hebben, maar geen olie in de vaten. Zij, die een heel eind op weg zijn naar Christus, maar die uiteindelijk niet tot Hem komen. Ik wil u bescheiden drie redenen noemen waarom ik denk dat dit niet de juiste verklaring is van deze woorden.

- a. Er staat dat zij verlicht zijn en de hemelse gaven gesmaakt hebben; dat wil zeggen, Christus en de krachten der toekomstige eeuw. Welnu, het lijkt mij dat dit het merkteken is van een waar gelovige; dit is juist hetgeen een waar gelovige kenmerkt.
- b. Maar ik heb nog een bezwaar. Ik geloof niet dat belijders die afvallig worden, vernieuwd worden tot bekering. Denk u maar eens aan Simon de tovenaars; hij verviel in schandelijke afvalligheid, maar wat zei de apostel Petrus tegen hem? 'Bekeer u dan van deze uw boosheid, en bid God, of misschien u deze overlegging uws harten vergeven werd' (Hand. 8:22). Hetzelfde geldt van Manasse; naar alle waarschijnlijkheid was hij een belijder. Hij werd opgevoed onder de hoede van zijn godzalige vader, Hizkia, maar hij verviel in schandelijke afvalligheid en richtte een gesneden beeld in het heilige der heiligen, en liet zijn kinderen door het vuur gaan dat hij voor Moloch had aangestoken. Nochtans werd hij tot bekering gebracht.
- c. Maar ik heb een derde bezwaar. Er staat: 'Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, en gesmaakt hebben het goede Woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, en afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering.' Dat wil zeggen, het is onmogelijk om hen terug te brengen tot zaligmakende bekering. Welnu, hieruit blijkt dat zij dat voorheen wel waren, dus wordt hier niet zomaar over oppervlakkige belijders gesproken. Om deze drie redenen voel ik mij verplicht om deze uitleg aan de kant te schuiven. {zie voor het verband ves 9 en ook Hebr. 10:221 etc. Op deze teksten verklaart Dr. Owen een tegenovergestelde mening.}

2. Ik zal u nu {ook} de tweede verklaring noemen die de godgeleerden van deze woorden geven. Zij zeggen dat Paulus een geval veronderstelt dat nooit zal voorkomen. 'Veronderstel dat zij die eens verlicht waren', enz. Ik geloof, geliefde vrienden, dat

Paulus deze vreselijke woorden heeft geschreven om u en de trage Hebreëen te waarschuwen.

Laten we nu de beschrijving die hier van een waar gelovige gegeven wordt eens bezien.

a. *Zij zijn verlicht*, vers 4. Het eerste wat de Heilige Geest doet als Hij een ziel bekeert, is licht geven. 'Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in de Heere.' Hij stort een zee van licht in de onbekeerde ziel zodat zij zichzelf ziet. Bij de schepping der wereld zei God: 'Daar zij licht! en daar werd licht.' Zo is het ook als een ziel bekeerd wordt. Het eerste wat de Heilige Geest doet, is het geven van kennis zodat wij alles zien zoals het in werkelijkheid is. Hij laat ons zien wie wij werkelijk zijn, en wat de hemel en de hel werkelijk is. Dit licht, geliefden, is tevens heiligend licht. 'En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest' (2 Kor. 3:18). Maar het is ook zaligmakend licht: 'En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt' (Joh. 17:3). Toen Paulus bekeerd werd, vielen de schellen van zijn ogen en kon hij zien. Welnu, de juiste bedoeling hiervan is om ons te laten zien wat bekering inhoudt. Het is als schellen die van de ogen afvallen; het is de blinden het gezicht geven. Ik wil u nu deze vraag stellen: Bent u al verlicht? Kunt u met de blindgeborene zeggen: 'Eens was ik blind, maar nu zie ik'? Heeft u al eens het wonder van Christus' heilsplan aanschouwd? Op het antwoord van die vraag rust uw bekering. Als er soms een kind in een gezin ontwaakt is en begint te bidden, zegt men vaak: Wat beeldt het zich nu weer in ? Geliefde vrienden, het is geen inbeelding. Zulkeen ziet nu dat er een hel is, dat er een hemel is, dat bekering iets wezenlijks is. Het is niet zomaar iets wat iemand zich naar willekeur inbeeldt; het is Goddelijk. Ik wenste wel dat u het allen kende, want dan zou u zien dat het geen inbeelding is.

b. Het tweede deel der beschrijving vinden we in vers 4: 'En die de hemelse gaven gesmaakt hebben.' De hemelse gave is God. Hierover wordt ook gesproken in Johannes 1:14: 'En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van de Vader), vol van genade en waarheid.' Paulus noemt het een onuitsprekelijke gave: 'Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave' (2 Kor. 9:15). In deze woorden wordt het de hemelse gave genoemd. Ik geloof dat het de hemelse gave wordt genoemd als zinspeling op het manna dat uit de hemel nederkwam. En het smaken der hemelse gave betekent, naar ik geloof, een ware, bevindelijke kennis van Christus te hebben. Zij die deze woorden willen uitleggen als zouden ze verwijzen naar belijders, zeggen dat het een enigszins smaken betekent; maar dat is de betekenis van deze woorden niet. Het is een ware, bevindelijke kennis van Christus. Er staat in Hebreëen 2:9. 'Opdat Hij de dood voor allen smaken zou.' En in Psalm 34:9: 'Smaakt en ziet, dat de HEERE goed is.' Dat wil zeggen, een wezenlijke, bevindelijke kennis te hebben van Gods goedheid. Heeft u zó de hemelse gave gesmaakt? Het zou een dwaze Israëliet geweest zijn die 's morgens manna verzamelde, het maalde en er koeken van maakte, maar die er nooit van proefde.

c. 'Zij zijn de Heilige Geest deelachtig geworden.' Als een ziel de hemelse gave smaakt, dan wordt hij deelgenoot van de Heilige Geest. Let op het woord deelgenoot. Dat wil zeggen, zij die met alle gelovigen hetzelfde deelachtig zijn. U bent niet alleen de Heilige Geest deelachtig, maar u bent ook Christus deelachtig, want de Heilige Geest Die in Christus woont, woont ook in de gelovige. En u bent Gode deelachtig: 'En indien wij

kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God en medeërfgenen van Christus' (Rom. 8:17).

O, gelovige, voelt u hier iets van? U die gelovigen haat, weet hier niets van. En onthoud, geliefden, u die de Heilige Geest niet aanneemt, die komt Hem niet toe. Misschien hebt u wel de naam; misschien hebt u wel het geraamte! Misschien hebt u wel de uitwendige gedaante, maar u kent Hem niet!

d. Maar verder, 'zij hebben het goede Woord Gods gesmaakt.' Ik geloof dat hiermee inderdaad het Woord van God wordt bedoeld het Woord dat God ons heeft gegeven. Dat is het Woord waarover in Jesaja 52:7 wordt gesproken: 'Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschap, die de vrede doet horen.' Dit is het Woord waarover wordt gesproken in Jesaja 50:4: 'De Heere HEERE heeft Mij een tong der geleerden gegeven, opdat Ik wete met de moeden een woord ter rechter tijd te spreken.' Dit is het Woord waarover de engel sprak toen hij aan de herders van Bethlehem verscheen: 'Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al de volke wezen zal; namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.' Dit is het Woord van God. Het Woord van God smaken, wil zeggen ervan genieten evenals u geniet van het brood van uw bescheiden deel. Hoeveel vinden er geen smaak in! Hoeveel kijken achterom naar de klok en zeggen: Wanneer zal het afgelopen zijn? O, u hebt het goede Woord Gods niet gesmaakt! Hoe komt dat toch? Het komt omdat u Christus niet kent; het komt omdat u op weg naar de hel bent!

e. Zij leven onder 'de krachten der toekomstige wereld' (Eng.vert.). De onbekeerden leven onder de kracht van deze wereld; onder de kracht van geld, onder de kracht van een goede naam. Onbekeerde mensen leven onder de kracht van deze dingen; maar bekeerde zielen leven onder de kracht der toekomstige wereld; hun anker ligt binnen het voorhangsel. Hoe staat het met u erbij? Leeft u met een eeuwige hemel of een eeuwige hel in zicht? Mijn geliefde vrienden, er is een toekomstige wereld! Er is een toekomstige wereld, of u het geloven wilt of niet. Er is maar één schrede tussen u en die wereld. Velen geloven niet eens in een toekomstige wereld. U, vloekers, u gelooft niet dat er een toekomstige wereld is. U, sabbatschenders, u gelooft niet dat er een toekomstige wereld is. U, die datgene verkoopt wat de dronkaard dronken maakt, u gelooft ook niet dat er een toekomstige wereld is. U gelooft niet dat er een hel Sestiat, anders zou u niet zo op deze wijze kunnen doorleven.

Welnu, geliefde vrienden, ik heb nog maar even tijd om dit toe te passen op degenen op wie Paulus het toepaste. En ik wil u slechts eenvoudig uitleggen dat ik niet geloof dat het mogelijk is dat een kind van God zal vervallen en verloren gaan. Zij kunnen wel vallen, maar zij kunnen nooit voorgoed vallen. Zij kunnen wel vallen zoals David, zoals Abraham en zoals Petrus, maar zij kunnen nooit verloren gaan, want de getrouwheid van God behoedt hen daar voor. De getrouwheid van de Zoon behoedt hen daar voor: 'Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan.' Ja, de getrouwheid van de Heilige Geest behoedt hen daar voor. Sommigen zullen dan vragen: Wat is dan het nut van deze ontzaglijke woorden? Zij moeten u voor onttrekking bewaren (Hebr. 10:38). Ik zal dit toelichten: Ik geloof dat de engelen nooit kunnen vallen, overeenkomstig 1 Timótheas 5:21; maar zij zouden wel over de gouden tinnen des hemels kunnen kijken naar de plaats der pijniging en zeggen: Hadden wij gezondigd, dan zou dat ons deel geweest zijn. Amen.

16. Aanneming tot kinderen Gods

Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden. 1 Johannes 3: 1a

Mijn vrienden, ik wens in het kort het onderwerp aanneming met u te behandelen. Van nature bent u kinderen van de satan; ik wil u hier aantonen hoe u kinderen van God kunt worden: 'Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.'

1. Waaruit komt aanneming voort?

In antwoord hierop zeg ik, dat zij voortkomt uit de liefde van de Vader: 'Die ons tevoren verordineerd heeft tot aanneming der kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelven, naar het welbehagen van Zijn wil' (Ef. 1:5). Sla er acht op dat de enige reden waarom God iemand aanneemt, 'het welbehagen van Zijn wil' is. 'Zo is het dan niet desgenen die wil, noch desgenen die loopt, maar des ontfermenden Gods' (Rom. 9:16). Ik geloof dat deze gemeente in twee delen kan verdeeld worden; in het ene deel bevinden zich de kinderen van de satan, in het andere deel de kinderen van God. Wie kan er zeggen waarom dat zo is? Wie kan er zeggen waarom u en niet iemand anders werd uitverkoren? Het was het welbehagen van Zijn wil: 'Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.' Ach, dit is een vernederend leerstuk! Er is geen verschil tussen ons en de kinderen des toorns; sommigen van ons waren goddelozer dan zij, en nochtans heeft God ons liefgehad. Wij waren evenals de verloren zoon, en toch heeft Hij ons het beste kleed aangedaan. Dit zou ons tot in het stof toe moeten vernederen! Als er hier iemand is die denkt dat hij verkoren is omdat hij beter was dan anderen, ach, als u dat denkt, heeft u zich deerlijk vergist.

2. Ik wil u ten tweede laten zien door wat macht God van kinderen des bozen kinderen van God maakt. Kunnen wij dat zelf? Nee! Het antwoord vindt u in Matthéds 3:9: 'En meent niet bij uzelfen te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.' Zo ook in Romeinen 4:17: 'God, Die de doden levend maakt, en roept de dingen, die niet zijn, alsof ze waren.' Zie eveneens Romeinen 11:23: 'Maar ook zij, indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeënt worden; want God is machtig dezelve weder in te enten.' Zo ziet u dus, geliefde vrienden, dat de enige macht die van een kind des satans een kind van God kan maken, God Zelf is! God is machtig om hem in te enten. Ach, die macht is bij het schepsel niet te vinden. Die macht is noch aan de mens, noch aan predikanten gegeven; zij kunnen van u geen kinderen van God maken.

O, mijn onbekeerde vrienden, sla er toch eens acht op welke macht u uit die staat kan roepen, waarin alle mensen zich van nature bevinden, en u onder de kinderen kan zetten: 'Ik zeide wel: Hoe zal Ik u onder de kinderen zetten, en u geven het gewenste land, de sierlijke erfenis van de heirscharen der heidenen? Maar Ik zeide: Gij zult tot Mij roepen: Mijn Vader! en gij zult van achter Mij niet afkeren' (Jer. 3:19). God is het, Die u onder de kinderen moet zetten. U die in een goddeloos huisgezin bent groot gebracht, God alleen kan u in Zijn huisgezin brengen. God alleen kan dat doen. Er is geen macht in

hemel of hel die daartoe in staat is. Aanneming is Gods gave. Ziet dan hiertoe op tot Hem!

*d' Ogen houdt mijn stil gemoed
Opwaarts, om op God te letten;
Hij, Die trouw is, zal mijn voet
Voeren uit der bozen netten. Psalm 25:7*

Vestig uw ogen op Hem, en wacht dan op Hem.

3. Laten wij de wijze nagaan waarop God van een kind des duivels een kind van God maakt. 'Ziet, hoe grote liefde de Vader ons gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.' God schenkt die ziel aanvankelijk twee weldaden: de wedergeboorte en het geloof. Maar ondanks dit Gods wijze is waarop Hij werkt, toch mogen zij in omgekeerde volgorde genoemd worden, omdat het geloof de eerste ademtocht der ziel is. Als we erover spreken, kunnen we echter eerst het één en dan het ander overwegen. Dit komt zeer helder naar voren in Johannes 1:12, 13: 'Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; welke niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn.'

Welnu, om dit Schriftgedeelte te begrijpen, is het nodig dat u eerst vers 13 leest en vervolgens vers 12. De eerste zaak is: 'Welke niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn.' Wat aan het geloof voorafgaat is de wedergeboorte. De volgende stap is: 'Hij gelooft in Zijn Naam', en daarna wordt hij in Zijn huisgezin opgenomen: 'Zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden', of zoals er in de kanttekening staat: 'Het recht, of het voorrecht om kinderen Gods te worden.' Hier ziet u precies hoe de weg is. Allereerst wordt hij uit God geboren; de ziel die dood was in de misdaden en de zonden wordt 'niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren.' God stort het leven der genade in zijn ziel uit. En dan komt de volgende stap - hij ontvangt het geloof, dat wil zeggen, hij gelooft in Zijn Naam. En vervolgens: 'Zovelen Hem aangenomen hebben, heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden', dat wil zeggen: Hij geeft hun het voorrecht om kinderen Gods te worden. O, mijn vrienden, dit is de wijze waarop hij een kind van God wordt. Zeg mij eens, bent u een kind van God?

Nogmaals, zijn er hier mensen die denken dat zij kinderen van God zijn, en die niet in Zijn Naam geloven? Dan is het een leugen, want alleen degenen die Hem aannemen, ontvangen macht om in Zijn Naam te geloven. Ach, zult u niet van nu af aan tot Hem roepen: 'Mijn Vader! Gij zijt de leidsman mijner jeugd'? Zult u niet tot Hem roepen?

4. Overweeg hoe gelukkig het is om een kind van God te zijn. 'Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.' O, er is veel waardoor het tot een weergaloze gelukzaligheid wordt.

a. Het eerste waardoor het een gelukzaligheid is, is dat wij de liefde des Vaders ontvangen. Op het ogenblik dat u een kind wordt, heeft de Vader u lief. Dit wordt bewezen uit hetgeen Christus tot Maria zei: 'Ik vaar op tot Mijn Vader en tot uw Vader, tot Mijn God en tot uw God.' Christus geeft hier te kennen dat wij dezelfde liefde hebben als Hij had. Wij hebben niet zoveel van des Vaders liefde als Christus, omdat Hij

oneindig is van vermogen; maar het is dezelfde liefde. De zon schijnt evenveel op het madeliefje als op de zonnebloem, hoewel de zonnebloem meer kan hebben. Christus toont u dat duidelijk aan in het zeventiende hoofdstuk van Johannes, waar Hij bidt dat dezelfde liefde in ons mocht zijn die ook in Hem was. O, hoeveel te beter is het om onder Gods liefde te liggen dan onder Zijn toorn!

b. Laat ik u een tweede kant noemen van de gelukzaligheid die wij ontvangen: De Geest van de Zoon woont in ons. Dat leest u in Galaten 4:6: 'En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: *Abba, Vader*' Geliefden, als Christus komt, dan is het eerste wat Hij doet: u verlossen van onder de vloek der wet om u daarna kind te maken. O, het is aangenaam als wij Christus' glimlach in ons hart mogen gewaar worden' Het is zoet om de liefde van Christus te mogen smaken; maar ik zal u eens zeggen wat net zo zoet is: de Geest van Christus te ontvangen. Heeft Hij u de Geest gegeven? Hij zal het doen als u een kind bent, om dan te mogen gaan roepen: '*Abba, Vader.*'

c. Laat ik u nog een ander gedeelte noemen van de gelukzaligheid van een kind van God: 1.] ontvangt het beeld des Vaders. Zoals u weet is dit het geval met geadopteerde kinderen; een geadopteerd kind krijgt in de loop van de tijd de kenmerken van het gezin. Zo ontvangt u ook het beeld en de liefde des Vaders. In de bergrede leert Christus ons: 'Hebt uw vijanden lief; zegent ze die u vervloeken; doet wel degenen die u haten; en bidt voor degenen die u geweld doen, en die u vervolgen. Opdat gij moogt kinderen zijn Uws Vaders, Die in de hemelen is', en opdat u het beeld des Vaders moogt dragen. Hebt u dit merkteken van aanneming? Bent u Gode gelijkvormig?

d. Laten we nog een ander gedeelte opnoemen van deze gelukzaligheid. Wellicht zullen sommigen van u er verbaasd over staan: Wij ontvangen de kastijding des Vaders. Als wij niet gekastijd worden, zijn we bastaarden en geen zonen, want wat zoon is er, dien de vader niet kastijdt? De wereld mag vet worden; maar zo gaat het niet met hen die God volgen. Als wij zwerven, omtuint Hij ons, en als wij daarin vallen, ommuurt Hij ons.

e. Laat mij het laatste gedeelte van deze gelukzaligheid noemen: Wij ontvangen de erfenis als erfgenamen. Paulus zegt: 'En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen.' Ieder kind in een rijke familie krijgt wat als de vader sterft. Vaak verdeelt hij zijn vermogen gelijkmatig onder hen, en het aangenomen kind wordt niet vergeten. Als wij van Christus zijn, zo zal Hij ons ook met Hem alle dingen schenken. Als wij van Christus zijn, delen wij met Hem in de regering van de wereld. Zijn wij de Zijne, wij delen dan met Hem in de kroon. Het wordt de erfenis der heiligen in het licht genoemd. Ik kan u niet zeggen hoe gelukkig het is om een erfgenaam van God te zijn; ik weet wel dat het beter is dan een erfgenaam van de hel te zijn: 'Hij die overwint zal alles beërven', en dat voor eeuwig; het kan niet verwelken. O, mijn geliefden, wilt u nog erfgenamen der hel blijven? Als u tot Christus komt, zult u erfgenamen van God worden. Wat is beter: plezier in de wereld en straks naar de hel, of een kind van God en een erfgenaam van Christus? Openb. 7: 16. O dat God u aan Maria gelijk wilde maken om het goede deel uit te kiezen! O, dat God leven wilde geven in de dode stenen om Abraham kinderen te verwekken. Amen.

Aantekening: **Abba, Vader**

En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Galaten 4:6

Geen enkel natuurlijk mens roept: 'Abba.' Dat zal hij van nature nooit roepen. Kinderen roepen 'vader' naar hun aardse ouders. Het is één van de eerste dingen die zij leren. God roepen zij echter zó niet aan; als iemand echter tot Christus komt en des Vaders toelachingen gevoelt, roept hij uit: 'Abba.'

Menigmaal is het weinig meer dan een uitroep. Velen van Gods kinderen zijn niet zo vlot in het gebed. Zij hebben niet veel woorden. Vaak kunnen zij alleen maar naar boven kijken en uitroepen: 'Vader.' Een ziel in Christus kan roepen: 'Vader!' In dit woordje Abba ligt alles opgesloten wat hij tegen God zegt. 'In de veelheid der woorden ontbreekt de overtreding niet', maar dit ene woordje is het gebed van de gelovige: 'Abba.'

17. DE GODZALIGEN VERLOST - DE ONRECHTVAARDIGEN BEWAARD TOT HET OORDEEL

Zo weet de Heere de Godzaligen uit de verzoeking te verlossen, en de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag des oordeels, om gestraft te worden.

2. Petrus 2:9

Er zijn slechts twee grote klassen mensen in de wereld: de Godzaligen en de onrechtvaardigen. En de wijze, waarop God met deze twee klassen handelt, maakt de geschiedenis van het heelal uit. Een ieder van u behoort tot één van deze klassen.

1. De Godzaligen zijn zij die wederom geboren zijn, die de Goddelijke natuur deelachtig zijn geworden, en in God leven.

2. De onrechtvaardigen zijn de zodanigen, die zonder God zijn, die nimmer opnieuw geboren zijn, die voor zichzelf en de wereld leven. De handelingen Gods met ieder dezer twee klassen zijn zeer van elkander onderscheiden.

I. Zijn handelwijze met de Godzaligen.

1. Hij laat toe dat zij in verzoekingenvallen. De gehele Bijbel toont het ons, dat het een zeer algemene zaak is, dat de gelovigen door vele en grote verzoekingenvallen. Verzoekingenvallen kunnen zich op tweeërlei wijze voordoen.

1ste. Verlokkingenvallen tot zonde. Van deze verzoekingenvallen is niet één gelovige bevrijd. De oude natuur blijft, hoezeer ook gekruisigd, en ten onder gebracht, en gehaat, nochtans blijft zij. Satan schiet gedurig zijn vurige pijlen, legt gedurig strikken voor de ziel. De wereld ziet begerig uit naar onze struikelingen. Zonder twijfel heeft Noach dit in de oude wereld terdege ondervonden, evenzeer als Lot toen hij wandelde door de straten van Sodom.

2e. Beproevingenvallen. Allerlei beproevingenvallen treffen de gelovige, waardoor de ziel op de proef wordt gesteld of zij in Christus zal blijven of niet - smaad en vervolging niet zelden. Dikwijls is de beproeving allerhevigst. De gehele Bijbel getuigt, dat het een zeer gewone zaak is dat de gelovigen daarin komen: "Ulieden heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw, die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt." 1 Kor. 10 : 13. Houdt u dus niet vreemd daarover. Jakobus zegt: "Acht het voor grote vreugde, wanneer gij in menigerlei verzoekingenvallt." Jak. 1: 2. En Paulus zegt dat hij "de Heere diende, met alle ootmoedigheid, en vele tranen, en verzoekingenvallen." Hand. 20 : 19. Het moge u vreemd schijnen dat God u langs zulk een weg, door tranen en verzoekingenvallen, tot heerlijkheid wil brengen, nochtans is het zo. Waarom liet Hij Noach zo lange tijd leven in een wereld van beproevingenvallen? Waarom liet Hij Lot zo lang blijven in het midden van Sodom?

1. *Ten eerste, om de werkelijkheid van de genade te openbaren.* Wij lezen: "Want er moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat degenen, die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder u." 1 Kor. 11: 19. Daarom ook moeten er verzoekingenvallen zijn, opdat degenen onder u, die werkelijk kinderen Gods zijn, openbaar mogen worden. In een tijd, waarin er geen beproeving of verzoeking is, is het gemakkelijk het Woord Gods met vreugde te ontvangen, en velen onder u schijnen dan Christenen te zijn. Maar als

de verzoeking komt, keren velen terug; velen, die een tijd lang wel scheen te lopen, scheen zeer getroffen te zijn, en zeer begerig naar het Woord Gods. Wellicht zou u, indien God had toegelaten dat u zo zachtjes door het leven was heengegaan zonder verzoeken, uw gehele leven de naam gehad hebben dat u leefde. Maar de verzoeking kwam, en u viel, opdat het duidelijk zou worden dat u niet van de Zijnen was. Noach is echter zolang in het midden van de oude wereld gelaten, niet aan die wereld gelijkvormig geworden, opdat het zou blijken dat er een Goddelijke kracht in hem werkte, opdat het openbaar zou worden dat er een verkiezend, vergevend, staande houdend God is. Lot is in Sodom gelaten opdat deze zelfde zaken zouden openbaar worden. En u, die gelovigen bent, wordt in de kracht Gods bewaard, door menigerlei verzoeken, met hetzelfde doel.

Ten tweede, om de wereld te veroordelen. Noach vreesde God, en hierdoor veroordeelde hij de wereld. Wanneer een arm zondaar in staat werd gesteld om, midden in die goddeloze wereld levende, zich boven die wereld te verheffen, met God te wandelen, en, hoewel hij onder hen in en uitging, voor de eeuwigheid te leven, werd daardoor openbaar dat er een Zaligmaker, dat er een God van genade was. Een gelovige is een levend toonbeeld van de weg des behouds. Lot veroordeelde de mannen van Sodom, toen hij zijn rechtvaardige ziel dag aan dag kwelde, toen hij in hun midden leefde als een begenadigd zondaar, staande gehouden door de Heilige Geest. Zo ook wordt ook deze plaats door de weinige gelovigen, die in haar midden zijn, veroordeeld. Indien u nimmer had gezien wat bekering is, indien u in uw nabijheid geen voorbeelden had van een heilige, gelovige, vernieuwde wandel, dan zou u het oordeel moediger onder de ogen kunnen zien. Maar o, iedere gelovige alhier veroordeelt u. Waarom dan laat ge u niet reinigen door Hem, die ook ons gewassen heeft?

Ten derde, opdat wij aan Christus zouden gelijkvormig worden. "Houdt u niet vreemd over de hitte van de verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking, alsof u iets vreemds overkwam, maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alzo verblijdt u." 1 Petrus 4: 12, 13. Christus werd door de duivel verzocht, en van de wereld gehaat, en wij moeten ons verblijden deel te mogen hebben aan Zijn lijden. God wil dat wij in alle dingen gelijkvormig zullen zijn aan ons Hoofd.

2. De Heere weet hoe hen te verlossen.

1ste. Zij kunnen zichzelf niet verlossen. Ik twijfel geenszins dat Noach menigmaal zal hebben gezegd: ik vrees dat ook ik door de vloed zal worden meegesleept; ik vrees dat mijn geloof zal bezwijken; ik weet niet wat te doen. Ook het hart van Lot was dikwijlsbevende in hem. Ook David vreesde toen hij door Saul werd vervolgd. Velen van u weten niet hoe zichzelf te verlossen. U bent omgeven als door een vloed; u bent omringd door oude metgezellen, oude begeerlijkheden, een hatende wereld, een briesende leeuw.

2e. De mensen kunnen u evenmin redden. Het is geenszins vreemd dat zielen onder de verzoeking zijnde raad vragen bij de leraars, maar zij kunnen u niet verlossen. Niets is ijdel in de ure van de verzoeking dan de hulp van mensen.

3e. "De Heere weet." Deze woorden drukken veel meer uit dan zij schijnen te doen. De Heere weet niet alleen hoe het te doen, maar zal ook zeker de Godzaligen uit de

verzoeking verlossen. Hij heeft hen lief. Elke Godzalige is een juweel in Zijn oog. Hij stierf voor hen, en Hij zal niet één van hen verliezen. Wanneer Hij hen in de smeltkroes komen laat, Hij zal hen meer gelouterd daaruit doen komen. Hij heeft beloofd dat zij nimmer zullen verloren gaan. "Ik zal u niet begeven, Ik zal u niet verlaten." Jozua 1: 5. Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven: "Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude." Luk. 22: 32. Het is hetzelfde welke verzoeking het is. Het doet er niets toe hoe sterk de verzoeking, en hoe zwak de gelovige is. Sommige kinderen van God zeggen wel eens: Was de beproeving niet zo zwaar; was de smeltkroes niet zo heet, of de verzoeking niet zo groot, dan zou ik die wel kunnen dragen, dan zou ik ze wel kunnen doorstaan. Of, had ik meer kracht, of was ik een ouder en meer geoefend gelovige, dan zou ik haar wel het hoofd kunnen bieden.

Let op de woorden: "*De Heere weet de Godzaligen uit de verzoeking te verlossen.*" Zou iets voor de Heere te moeilijk zijn? Het is onverschillig of er veel of weinig gelovigen zijn. Er was slechts één Lot en één Noach. Wellicht hebben zij wel gezegd: "De Heere heeft mij verlaten, en de Heere heeft mij vergeten." Jesaja 49 : 14. God is even machtig één ziel te verlossen als duizend. Eén ziel is kostelijk in Zijn ogen: "Ik zal u aannemen, één uit één stad, en twee uit een geslacht, en zal u brengen te Sion." Jer. 3: 14. "Ik zal het huis Israëls onder al de heidenen schudden, gelijk als zaad geschud wordt in een zeef. En niet één steentje Engelse vertaling: niet de minste graankorrel zal ter aarde vallen." Am. 9 : 9. "Die u Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon van de verderfenis, opdat de Schrift vervuld worde." Joh. 17: 12.

II. Gods handelwijze met de onrechtvaardigen: "God weet de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag des oordeels om gestraft te worden."

1. *Het einde van de goddelozen is dat zij gestraft zullen worden.* Hoe God nu ook mag handelen met de goddelozen, hun einde is dat zij gestraft zullen worden. De engelen hebben gezondigd. Zij hadden een zeer verheven natuur, zij droegen het beeld van God; nochtans heeft God hen niet gespaard, maar hen geworpen in de hel. De oude wereld heeft gezondigd, een zeer grote menigte, een ganse wereld; God deed de zondvloed over hen komen. De stad Sodom zondigde, God heeft haar tot as verteerd en haar tot een voorbeeld gesteld voor allen, die daarna in goddeloosheid zouden leven. Dit zal het einde zijn van allen in deze vergadering, die in de zonde blijven leven. O, het zal Sodom verdragelijker zijn dan u. Uw einde zal zijn: de verbranding.

2. Nu nog niet: "*God weet te bewaren.*" Het oordeel over een boze daad wordt niet altijd onmiddellijk volvoerd. Gedurende de Franse omwenteling trad een jeugdig man voorwaarts, en daagde God uit hem dood te slaan. Geen kwaad volgde op deze taal. Velen van u leven evenzeer in de zonde. Wanneer u voorheen zondigde, werd u door een beving bevangen, daar u vreesde wellicht plotseling te zullen worden opgeroepen voor het gericht, maar geen kwaad volgde, en nu kunt u de zonde doen zonder dat uw hart daarbij klopt. Maar ach, u verstaat het woord niet: "De Heere weet te bewaren." Gods wegen zijn niet gelijk onze wegen. Wanneer een dief betrapt wordt en ontvlucht, dan wordt hij onmiddellijk vervolgd met de kreet: Houdt de dief! opdat hij niet ontkome. Als er een moord is gepleegd, dan wordt er een prijs uitgelooft aan hem, die de moordenaar aanhoudt, opdat hij niet ontkome aan de hand van de gerechtigheid. Niet

alzo bij God. Hij haast Zich niet met straffen. Uit Zijn grondgebied is geen ontvluchten mogelijk. Ter juister tijd zal uw voet uitglijden. God bewaart u tot de dag des oordeels om gestraft te worden. Hij verdraagt met veel lankmoedigheid de vaten des toorns tot het verderf toebereid.

1ste. Niet omdat u zo weinig gezondigd hebt. Velen van u hebben meer gezondigd dan anderen, die weggenomen zijn. Ik twijfel niet, of er zullen velen in de hel zijn, die veel minder gezondigd hebben dan sommigen uwer.

2e. Ook niet omdat God uw zonde liefheeft. God haat die met een volkomen, oneindige haat. Iedere nieuwe zonde, welke u bedrijft, vertoornt Hem op een verschrikkelijke wijze. Iedere nieuwe sabbatschennis, iedere nieuwe opvolging van u lusten vervult God meer en meer met toorn jegens u. 3e. Het is ook niet omdat u nog gezond bent, of dat er geen middelen tot uw verderf voor de hand zouden zijn. God zou u in een ogenblik kunnen neerwerpen. Ziehier de enige reden: "God weet de onrechtvaardigen te bewaren."

Maak gebruik van deze tijd van lankmoedigheid, terwijl Jezus wacht om u te behouden, en God nog toeft om u te verderven! *Heere, ontferm U over een worm!*

18. BENAARSTIGT U!

Daarom, geliefden! verwachtende deze dingen, benaarstigt u, dat gij onbevlekt en onbestraffelijk van Hem mocht bevonden worden in vrede. 2. Petrus 3: 14

I. De beschrijving hier van de gelovigen gegeven: "Verwachtende deze dingen."
 Zo zegt ook Paulus: "Wij merken niet aan de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet." Kor. 4: 18. De onbekeerden onder u merken aan de dingen die gezien worden. Al uw denken, spreken, hopen en vrezen heeft betrekking op de dingen van deze wereld, op de dingen die binnen uw bereik zijn. Maar diegenen uwer, wier ogen zijn verlicht, wier harten zijn bestraald door de Heilige Geest, vestigen hun blik verder dan de tijd reikt: hun verwachting is niet van deze aarde. Het uitzien, waarvan hier gesproken wordt, is echter meer dan enkel kennis; het is een verwachten, een uitzien met sterk verlangen. Het wordt genoemd: een "verwachten en haasten." Petrus 3: 12. Het is gelijk aan het uitzien van een kind naar zijn afwezige vader, die hij in de verte ziet aankomen en tegemoet ijlt. Het is gelijk aan het uitzien ener bruid naar de komst van haar bruidegom. Welke dingen zijn het welke de gelovige verwacht?

1. *De tweede komst van de Heere.* De spotters zeggen: "Waar is de belofte Zijner toekomst?" vs. 4 "Maar de dag des Heeren zal komen." vs. 10. "Verwachtende en haastende tot de toekomst van de dag Gods." vs. 12. De grote gebeurtenis van die dag is de komst van Jezus op de wolken van de hemel. De wereld verwacht dit niet, maar u, die van Christus bent, ziet die komst met verlangen tegemoet. De wereld verblijdt zich dat Christus ver weg is, en hoopt dat Hij nimmer weer zal komen. Zij gelooft, in zekere mate, dat de Zoon van God eens uit een vrouw geboren is, en te Bethlehem in de kribbe is neergelegd; dat Hij gewandeld heeft op de heuvels van Galiléa en vele wonderen heeft gedaan; dat Hij is gestorven en heengegaan tot de Vader. En nu hopen zij niets meer van Hem te zullen zien. De wereld gelooft dat zij voorgoed van Hem ontslagen is. Ik ben overtuigd dat, indien Hij in deze stad terugkeerde, de meeste inwoners over Hem zouden weklagen. Maar Hij zal komen, en wel gelijk een dief in de nacht. Hij vertraagt de belofte niet, gelijk sommigen dat traagheid achten. "Deze Jezus zal alzo wederkomen, gelijk u Hem naar de hemel hebt zien heenvaren." Hand. 1: 11. "De Heere Jezus zal van de hemel geopenbaard worden met de engelen Zijner kracht, met vlamvend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn; dewelke zullen tot straf lijden het eeuwig verderf van het aangezicht des Heeren, en van de heerlijkheid Zijner sterkte." Thess. 1: 7-9. "Ziet, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben, en alle geslachten van de aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja, amen." Openb. 1: 7. "Verwachtende deze dingen." Zo u in waarheid van Christus bent, dan is uw hoop daarop gevestigd. Vele gelovige en Godzalige mensen geloven dat die dag nabij is, en wie zal het wagen te zeggen dat zij ongelijk hebben? De dag des Heeren zal alzo komen gelijk een dief in de nacht. Ziet een bruid niet verlangend uit naar de bruiloftsdag? Zo ook zullen allen, die van Christus zijn, Zijn verschijning liefhebben.

2. De beproeving door het vuur. "De hemelen zullen voorbijgaan met een gedruis, en de elementen zullen branden en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden." vs. 10. "Deze dingen alle zullen vergaan." vs. 11. De spottende wereld verwacht deze dingen niet. Zij verlangt er niet naar, en daarom ook verwacht zij ze niet. Lezen zij van deze dingen in de Bijbel, ze zijn hun als schrikaanjagende sprookjes of zij beschouwen ze als treurspel. Maar geenszins lezen zij ze als werkelijkheid. Gindse blauwe hemel zal, menen zij, met zijn azuren gewelf, de aarde immer blijven omspannen, de elementen zullen hun spiegelgevecht blijven voortzetten, zodat nu eens de oosten- en dan weer de westenwind heerschappij zal voeren, en de zoele zuidenwind afgewisseld zal worden met de koude noordenwind. De groene aardbol zal, menen zij, zijn wentelingen immer vervolgen, terwijl zaaiing en oogst, zomer en winter niet zullen ophouden. Hun huizen en steden zullen, hopen zij, de eeuwen verduren; zij noemen hun landen naar hun eigen naam.

Mijn broeders, kunt u van uzelf zeggen, dat u iets anders verwacht dan dat het morgen zijn zal als het heden is, ja zelfs nog beter? Maar zij, die van God geleerd zijn, verwachten deze dingen. U ziet met verlangen deze ontzettende dag tegemoet. Uw oog is immer naar boven gericht om te zien wanneer de hemelen zullen voorbijgaan en de elementen zullen branden; wanneer de hand, die de hemelen heeft uitgespannen, ze als een dunne doek zal ineenrollen. U ziet begerig uit naar die dag, wanneer de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan en de elementen zullen vergaan. U ziet neer op de aarde als op een bouwvallig huis, dat u op het punt staat te verlaten. U beschouwt haar bergen, haar bomen, haar velden, als gereed ter verbranding, en al haar werken, haar huizen, haar paleizen, haar steden, als voedsel voor de laatste algemene brand. Geen wonder dat Jezus zei: "Zij zijn niet van de wereld." Joh. 17: 16. Jammer maar, mijn broeders, dat wij nog zoveel van de wereld zijn.

3. De nieuwe hemelen en de nieuwe aarde. "Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waarin gerechtigheid woont." vs. 13. De belofte van nieuwe hemelen en een nieuwe aarde vinden wij in Jes. 65: 17 en Jes. 66: 22 en wederom in Openbaring 21: 1: "Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde." Een volkomen beschrijving te geven van deze heerlijke wereld vermag ik niet. Geen donderwolken zullen immer de lucht verduisteren, geen bliksemschichten hethemelruim doorklieven, geen verzengende oostenwinden de velden meer verschroeien, geen pestwinden of verwoesting aanbrengende dwarrelwinden de aarde meer beroeren. Daar zal geen vloek meer zijn, geen doornen en distelen zullen daar meer gevonden worden, het paradijs zal worden hersteld. Dit alles moge zijn, wie zal het zeggen. Maar één ding is zeker "waarin gerechtigheid woont." "In haar zal niet inkomen iets, dat ontreinigt, en gruwelijkheid doet, en leugen spreekt. Maar die geschreven zijn in het boek van het leven en des Lams." Openb. 21: 27. De goddelozen zullen worden weggerukt. De wereld verwacht deze dingen niet. Zij gelooft niet dat zij in bundels zal worden gebonden, en in het vuur geworpen. Gij, die van deze wereld bent, u gelooft niet dat er een wereld is, waarin u voor eeuwig van uw geliefde vrienden en naburen zult gescheiden worden. Wij echter verwachten deze dingen. Wij zien uit naar een tijd, wanneer u ons niet meer zult bespotten en onze naam als kwaad verwerpen, wanneer u ons niet meer zult haten en lasteren; wij zien uit naar een wereld, waarin u nimmer zult komen, "waarin gerechtigheid woont."

II. De plicht hier bevolen: "Benaarstig u, opdat u van Hem mag bevonden worden in vrede." De plicht hier bevolen is naarstigheid, zich te benaarstigen om zo te leven dat, wanneer Christus komt, Hij u vinden mag in vrede, onbevlekt en onbestraffelijk. Twee zaken zijn in dit bevel begrepen.

1. **Benaarstig u om in Christus te zijn.** Om in vrede bevonden te worden, onbevlekt en onbestraffelijk, is het nodig dat men in Christus gevonden wordt. Hij, die buiten Christus is, kan niet in vrede zijn met God, kan ook niet onbevlekt en onbestraffelijk zijn. Er is slechts één middel om voor God onbevlekt en onbestraffelijk te zijn, namelijk: het zijn in Christus. Van nature "is er niemand rechtvaardig, ook niet één; er is niemand die verstandig is; er is niemand die God zoekt; er is niemand die goed doet, ook niet tot één toe." Rom. 3: 10-12. U bent allen bevlekt door uw inwonend bederf, en uw verdorven leven is één grote vlek in het oog van God. Benaarstig u om bevonden te worden in vrede.

1ste. Zoek dit als het éne nodige: "Een ding heb ik van de Heere begeerd." Psalm 27: 4. De meesten in deze vergadering hebben meer of minder begeerte om zalig te worden. U zou niet graag in de hel geworpen worden, u zou wensen in te gaan in de heerlijkheid. Maar niet velen willen zich benaarstigen om in het Koninkrijk Gods in te gaan. Benaarstig u dat uw hart zozeer Hiermee vervuld zij, dat het uw voornaamste bemoeiing zij, hetzij u slaapt, hetzij u waakt. O, zo u de dierbaarheid van Christus kende, u zou uzelf benaarstigen om van Hem bevonden te worden in vrede.

2^e. Laat geen middelen onbeproefd. Hij, die zich benaarstigt in het verkrijgen van aardse goederen, laat geen ding onbeproefd om zijn doel te bereiken. Een koopman, die schone paarden zoekt, gaat van markt tot markt om ze te verkrijgen. Een hongerige bedelaar gaat van deur tot deur om zijn behoeften vervuld te zien; honderd weigeringen schrikken hem niet af, ook aan de volgende deur klopt hij aan. Zo dan ook, indien het u werkelijk ernst is om zalig te worden, laat dan ook niet één middel onbeproefd, als daar zijn: Bijbel, gebed, verenigd gebed, getrouwe leraars en Godzalige vrienden.

3e. Laat varen wat u in de weg staat. Hij, die zich benaarstigt in wereldse zaken, geeft die dingen op, welke hem hinderen zijn doel te bereiken. Wanneer iemand zijn hart er op gezet heeft om in de morgen op reis te gaan, verlaat hij vroegtijdig zijn bed. Hij, die vlucht om zijn leven te redden, stoot alles uit de weg wat hem de vlucht belet. Zo dan, indien ge u benaarstigt om Christus te vinden, en uw wereldse beslommeringen zijn u daarbij in de weg en de dingen dezer wereld geven u zoveel zorg en bekommernis, dat zij u in uw benaarstigen hinderlijk zijn, zodat u inziet dat dit op uw verderf zal uitlopen, geeft ze dan op. Is enig gezelschap verderfelijk voor u, verwoestend voor uw ijver, hinderlijk voor uw gebed, en worden u door hetzelfde uw kostelijke uren ontstolen, breekt het dan af. Is daar enige afgod, die u verhindert tot Christus te komen, werpt hem weg. Benaarstig u, dat u van Hem bevonden mag worden in vrede. Herodes wilde niet afzien van Herodias.

2. **Benaarstig u in Christus te blijven.** "Wacht u dat u niet uitvalt van uw vastigheid." vs. 17. "Kinderkans blijft in Hem, opdat, wanneer Hij zal geopenbaard zijn, wij

vrijmoedigheid hebben, en wij van Hem niet beschaamd gemaakt worden in Zijn toekomst." 1 Johannes 2: 28.

1ste. Laadt geen schuld op uw geweten. Schuld verstoort onze gemeenschap met Christus; verbergt Zijn aangezicht voor ons, brengt wolken, verberging, donkerheid over de ziel. Benaarstigt u dagelijks te komen, gelijk u eerst gekomen bent. Die volhardt tot het einde, die zal zalig worden.

2e. Benaarstigt u op te wassen in de genade. Een groeiende boom is een levende boom. Wanneer een boom ophoudt met groeien, is hij in gevaar te worden uitgeroeid. Zo ook met de gelovige. Beijvert u om toe te nemen in kennis, geloof, liefde.

3e. Benaarstigt u dagelijks toe te nemen in gelijkvormigheid aan Jezus. Wij worden niet gerechtvaardigd door onze heiligmaking. En toch, zonder heiligmaking is er geen duurzame vrede of gemeenschap met Christus mogelijk. Wij worden volkomen gerechtvaardigd door het leven en sterven van de Heere Jezus. En toch, nadat Hij ons gerechtvaardigd heeft, wil Hij ons naar Zijn beeld veranderen, zodat wij, hoe langer wij reeds gerechtvaardigd zijn, des te meer geheiligd zouden zijn. Geliefden, indien u nu vrede wilt hebben, en in vrede van Hem gevonden worden, benaarstigt u dan op te wassen in heiligheid. De heiligste gelovigen zijn immers de gelukkigsten.

III. Drangredenen tot naarstigheid.

1. De meesten leven zeer zorgeloos. De meeste mensen rondom u leven als ware er geen komende Zaligmaker, als zouden de hemelen niet verbranden, als zou de aarde niet in vuur staan. Het volk dezer stad is gelijk aan de inwoners van Sodom; zij wentelen zich om en om in de genietingen van de zonde. Hoewel zij geen overvloed hebben van brood, is er nochtans een uitgieting van overdadigheid. De meeste gelovigen zijn mee maar al te zorgeloos, de Bruidegom niet verwachtende; also dan, benaarstigt u. Laat hun zorgeloosheid u te meer aansporen tot naarstigheid. Beeft terug voor de mogelijkheid dat u zou besmet worden door de algemene zorgeloosheid en slaperigheid. Zij is inderdaad een besmettelijke ziekte.

2. Het is noodzakelijk dat ge uzelf alleszins benaarstigt. De rechtvaardige zal nauwelijks zalig worden. U leeft in een wereld van vijanden: uw eigen hart, de verzoeking van de wereld, de strikken van de duivel. Weinigen komen in de hemel zonder diepe vallen. Wanneer u door bergachtige streken reisde tussen rotsen en afgronden, zou u ondervinden dat u al uw naarstigheid nodig had om niet te vallen en uw benen te breken. En zulk een reis is de uwe.

3. De tijd is kort. "Kunt u dan niet één uur met Mij waken?" Matth. 26: 40. Indien u nog niet in Christus bent, bedenkt het, de tijd is kort. U bent gelijk aan een reiziger, die een verre dagreis te maken, die een groot gedeelte van de dag verslapen heeft. Hij moet zijn schreden verhaasten, en dat moet ook u doen. Houdt u in Christus, de tijd is slechts kort. U bent gelijk aan een soldaat, die op wacht staat. Uw wachttijd is slechts kort; val niet in slaap, maar blijf wakende. "Waak, want gij weet de dag niet noch de ure."

4. Uw naarstigheid zal te laat komen, wanneer Christus u vinden zal nog buiten Hem zijnde. Toen de Bruidegom kwam, gingen de dwaze maagden heen om olie te kopen, maar zij kwamen te laat. Zo ook zullen velen van u beginnen te zoeken, als het te laat

zal zijn. Wanneer ge uw ogen in de hel zult opslaan, of wanneer Jezus komt, zult u roepen: "Heere, Heere!" maar alle naarstigheid zal dan te laat zijn. Wanneer de boot is afgevaren, is al uw lopen tevergeefs. Nu kan uw naarstigheid nog van pas zijn. Nog is er plaats: de deur is nog geopend. "Benaarstigt u, opdat gij van Hem mag bevonden worden in vrede!"

Dundee, 14 mei 1842

19. Het gezang van een verlore ziel

Hem, Die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden heeft gewassen in Zijn bloed. en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht (de heerschappij, Eng.vert) in alle eeuwigheid. Amen.
Openbaring 1:5,6

Sommigen hebben weleens gedacht dat dit één van de gezangen des hemels is. Zij hebben gedacht dat, zelfs voordat Johannes' oog de wonderen des hemels aanschouwde, dit blijde en zielverrukkende gezang plotseling in zijn oren klonk: 'Hem, Die ons heeft liefgehad.' Dit is duidelijk een misverstand. Het is het gezang van Johannes, de verbande, arme, beproefde en verdrukte Johannes; een man, verbannen naar een eenzame zeerots; een man voor wie de hemel op aarde al begonnen was: 'Hem, Die ons heeft liefgehad.' Het verspreidt een hemelse geur en melodie.

Gelovigen, vrees niet als lijden uw deel zal zijn. Wees niet bevreesd ook al komt u op een eenzaam ziekbed te liggen, of ook al wordt u naar een eenzame rots gebracht, waar de eeuwige golven der oceaan tegenaan spatten. Indien u Jezus in waarheid kent en de genade die in Christus is, gesmaakt en gezien hebt, dan mag u nu al dit gezang aanheffen: 'Hem, Die ons heeft liefgehad' - het gezang van een verlore ziel!

Dit gezang nodigt ons uit om na te denken over wat Christus voor ons heeft gedaan. Hij heeft ons van alle eeuwigheid met een verkiezende liefde liefgehad. Toen Hij de grondvesten der aarde stelde, 'waren Zijn vermaken met de mensenkinderen' (Spr. 8:31). Maar sommigen heeft Hij met een bijzondere liefde liefgehad (Ef. 1:4,5; Jer. 1:5). 'Jakob heb Ik liefgehad, doch Ezau heb ik gehaat' (Rom. 9:13). Sommigen van ons heeft Hij liefgehad die niet beter waren dan duivels, niet beter dan Hindoes, niet beter dan de anderen uit ons huis of gezin, nochtans heeft Hij ons liefgehad. Hij heeft onze zaligheid uitgedacht en al haar gangen gericht. Hij heeft onze naam geschreven in het Boek des levens. O, wat is het een wonder, dat Christus ondanks alles sommigen liefheeft. Wat is het een verbazend wonder dat Christus sommigen liefheeft, ondanks dat het hart van een onbekeerd mens zo afgrijselijk, zo weerzinwekkend is en het zulke diepten der zonde heeft!

Wat ook een wonder is, is dat Hij, toen Hij sommigen heeft liefgehad, mij heeft liefgehad. Iedere gelovige weet meer kwaad van zichzelf dan van een enig ander. Hij weet dat hij de voornaamste der zondaren is, en daarom voelt hij wat een oneindig wonder het is, dat Hij hem heeft liefgehad. De vrouw uit Samaria kon zeggen: Hij heeft mij liefgehad. De moordenaar aan het kruis kon zeggen: Hij heeft mij liefgehad. Zachéus kon eveneens zeggen: Hij heeft mij liefgehad; en wij kunnen dat ook zeggen.

Een ander wonder is, wat Hij in de tijd voor ons heeft willen verdragen. Hij heeft de hemel voor ons verlaten. 'Niemand heeft meerder liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijn vrienden' (Joh. 15:13). Toen Jezus dit zei, doelde Hij op de hof en het kruis. Johannes had gezien 'dat Hij Zijn aangezicht richtte, om naar Jeruzalem te reizen' (Luk. 9:51). Johannes had Hem 'in zware strijd gezien. En Zijn zweet werd grote

druppelen bloeds, die op de aarde afliepen' (Luk. 22:44). Hij had gezien dat Hij werd gebonden, bespogen en met vuisten geslagen. Hij had Hem aan het kruis genageld zien hangen. Hij had Zijn doornenkroon gezien; hij had Hem bloedende en stervende zien hangen, alsook de duisternis en de schimp en smaad. En hij heeft dit ervan geleerd: 'Hij heeft ons liefgehad.' Hij heeft Hem onze zonde in Zijn lichaam op het hout zien dragen, daar Hij in onze plaats stond en onze schande droeg, en voor ons een vloek werd gemaakt; ja, Hij is voor ons tot zonde gemaakt. Dit heeft hij ervan geleerd: 'Hij heeft ons liefgehad'. Indien u zó op een lijdende en stervende Christus ziet, dan mag u dat ook zeggen.

Een ander wonder is, hoe Hij onze ziel heeft nagevolgd. Christus schijnt de ene keer dichter nabij de ziel te zijn dan de andere keer. Toch zoekt Hij ons heel ons leven. Toen het schaap verdwaalde, ging de herder het zoeken. Zo wordt iedere ziel die Hij zoekt ook door Hem gevonden. Niemand komt tot Jezus zonder dat hij door Hem is opgezocht. Hieraan dacht Johannes terug. 'Wat heb ik Hem vermoeid met mijn zonden, hardheid des harten, goddeloosheid en ongeloof. Hij zond Johannes de Doper, Hij zond de leidingen van Zijn Voorzienigheid. Hij kwam naar de zee van Galiléa en zocht mij op. Toen ik Hem moede was, kwam Hij weer tot mij te Galiléa.'

Zo is het met een ieder van u die behouden is. Jezus heeft u nagevolgd, u hebt Zijn voetstappen gehoord; hoewel u Hem vermoeid hebt met uw zonden, heeft Hij u toch nog nagevolgd. Hij heeft u predikanten, besturingen en ziekten gezonden. Hij heeft op uw deur geklopt en lang gewacht. 'Mijn hoofd is vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen' (Hoogl. 5:2). O, u hebt zeker reden om te zeggen: 'Hem, Die ons heeft liefgehad.'

Maar boven dit alles: ***'Hij heeft ons van onze zonden gewassen in Zijn bloed.'***

Niets verontreinigt meer dan onze zonden. Iedereen die nu verlost is, was eens geheel bevlekt en bezoedeld door de zonde en gedompeld in het modderig slijk. John Bunyan zegt: 'Een onbekeerd mens is het treurigste schepsel dat er bestaat.' Iemand die eens langs de zee liep, zei: 'Mijn hart zou heel die zee besmetten.' De zonde is een ontzettend kwaad. Zij laat een spoor achter in de ziel dat door geen mens kan worden uitgewist. O, bid toch om een ontdekking van de afschuwelijkheid der zonde!

Iets wat van nog groter betekenis is, is het bloed van Jezus, Zijn eigen bloed, het bloed van het Lam. Evenals de wateren van de zondvloed hoger waren dan de hoogste bergen, zo kan ook Zijn bloed de ergste zonden bedekken. 'Waar de zonde meerder is geworden, daar is de genade veel meer overvloedig geweest' (Rom. 5:20). Het is verzoenend bloed. Er is een fontein gevuld met bloed, Gevloeid uit Immanuëls doorstoken zij', Zondaars, gedompeld in deze vloed, raken hier hun smetten kwijt en zijn eeuwig vrij

'Hij heeft ons gewassen.' De geopende fontein zal ons niet baten tenzij wij erin gewassen worden. Hij wast al Zijn kinderen. Hij opent niet alleen de fontein, maar Hij dompelt hen er ook in onder. O, de onuitsprekelijke genade van Jezus! Hij begint en Hij voleindigt. Gods rechtvaardigheid en een zondige ziel mogen elkaar omhelzen door dit bloed.

Maar als ik me Christus niet heb toegeëigend, is Hij geen Christus voor mij. Als de Israëliet het bloed niet op de posten van zijn deur had gestreken, zou hij zijn gestorven.

Is het bloed van Jezus op de posten van uw hart gestreken? Heeft Hij u al gewassen van uw zonden? Sommigen denken dat Jezus hen heeft liefgehad, Hoewel Hij hen niet gewassen heeft. O, wat een ijdele hoop; zij zal vergaan! Sommigen menen dat zij zich zonder bloed kunnen wassen - door tranen en levensverbetering. John Bunyan zag er altijd naar uit dat de zonde in een rechte weg zou worden weggenomen. 'Ik ben erachter gekomen dat, tenzij de schuld van het geweten in een rechte weg werd weggenomen, men alleen maar in een benardere toestand geraakte om van zijn kwaal bevrijd te worden. Heere, dat mijn hart niet dan in een rechte weg ervan bevrijd mocht worden, door het bloed van Christus. Dit Schriftgedeelte kwam mij vaak voor de geest: "Zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving" ' (Hebr. 9:22).

O, wees voorzichtig, lieve vrienden! Sommigen willen zich eerst wassen en dan pas komen; zich eerst van de zonde ontdoen en dan pas tot Jezus komen. Maar een ieder die door Christus gevonden wordt, is ongewassen, ligt verachtelijk in zijn zonden.

Maar er is nog meer; Hij *'heeft ons Gode koningen en priesters gemaakt'*.

Van nature zijn wij slaven van de zonde en priesters van de satan. Maar als Christus de ziel wast, maakt Hij ons koningen en priesters Gode en Zijn Vader. Deze twee zijn verenigd in de christen, twee van de voornaamste ambten ter wereld. Zij waren verenigd in Melchizédek. Hij was koning van Salem en priester des Allerhoogsten Gods. Zij waren eveneens verenigd in Christus. Hij is Priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchizédek. Hij zal als Priester op Zijn troon zitten en regeren. Hij heeft het linnen koord van het priesterschap, en de gouden gordel van het koningschap. Zo geldt dit ook voor een ieder die met Christus verenigd is: 'Hij heeft ons koningen en priesters gemaakt.'

Johannes was nu als slaaf op Patmos. Sommigen denken dat hij ondergronds in de mijnen werkte, en wellicht een zware keten aan zijn hand had hangen. En toch zegt hij: 'Hij heeft mij koning gemaakt.' Dit geldt voor iedere christen in twee opzichten.

Hij is koning wat zijn omvangrijke *bezittingen* betreft. In oude tijden hadden koningen ontzettend veel bezittingen. Van een zeker koning staat er dat 'de zon niet onderging over zijn heerschappij'. Salomo heeft alle bijzondere schatten der koningen bijeenvergaderd. Maar een ziel die met Jezus verenigd is, heeft meer. Hij heeft de Parel van grote waarde, zijn kleding is van gouden borduursel. Hij heeft Gods goedertierenheid, die beter is dan het leven. Hij mag op de heuvels, dalen en luisterrijke rivieren zien en zeggen: 'Mijn Vader heeft ze alle gemaakt.' Alles is uwe; hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Céfas, hetzij de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, zij zijn alle uwe' (1 Kor. 3:22). 'Niets hebbende en nochtans alles bezittende.'

Hij heeft de *macht van een koning*. Hij heeft de koninklijke geest van Christus. 'De vrijmoedige geest ondersteune mij.' Hij heeft de macht over zijn eigen ziel. Eens was hij een slaaf van de zonde. Hij gehoorzaamde de zonde en was zijn slaaf. Maar nu heeft hij een nieuwe geest in zich, zodat hij zichzelf overwint. Dit is meer dan wanneer hij een stad zou innemen. Hij heeft de macht over de hele wereld. Eens was hij haar slaaf. Hij bezweek voor haar toeknikken. Hij liep mee in de stoet, zwichtte voor haar

genoegens, werd gebonden door haar zijden snoeren. De vreselijke lach van de wereld, haar betoverende glimlach boeien vele zielen. Maar nu is hij losgemaakt.

Hij heeft *de macht over de duivel*. Eens leek hij op de bezetene, door de satan gevangen genomen tot zijn wil (2 Tim. 2:26). Soms in het vuur gedreven, dan weer in het water. Maar als Jezus komt, Die sterker is dan hij, grijpt Hij uw ziel uit zijn macht. Hij doet ons op de leeuw en de adder treden. Lieve vrienden, dit is wat Jezus thans aanbiedt; Hij wil u niet alleen wassen, maar ook koning maken; niet alleen nu al vrede geven en hiernamaals heerlijkheid, maar u nu al over uw geest laten heersen en hiernamaals over de volkeren. Hij wil u een kroon der rechtvaardigheid, een kroon des levens, een kroon der heerlijkheid geven.

Bovendien **heeft Hij ons priesters gemaakt Gode en Zijn Vader**. Een natuurlijk mens is een priester van de satan. Hij offert voortdurend offerande aan de god dezer eeuw. Tijd, gezondheid, lichaam en ziel zijn allemaal offeranden aan de god dezer eeuw. Maar als Jezus zaligmaakt, maakt Hij hem Gode een priester. Een priester die altijd toegang heeft. De priester kwam altijd in het heilige; de hogepriester ging één keer per jaar het heilige der heiligen binnen (Lev. 16:2). Maar nu wordt ons geboden te naderen tot en te leunen op de borst van Jezus, en met vrijmoedigheid tot de troon der genade toe te gaan.

Een priester die zijn hart opoffert. Het was de gewoonte der priesters om de lammeren te slachten op het altaar, dus mogen wij een verbroken hart opofferen (Ps. 51:19). Een hart dat getroffen is door een gevoel van zonde is een Gode aangename offerande. Geen enkele offerande is Gode aangenamer, en behagelijker om te offeren dan een brandend hart. Evenals het vuur van de hemel neerdaalde en de offerande aanstak, zo doet ook het vuur des Geestes ons hart ontbranden en uitgaan naar God.

Een priester die dankoffert. Een gedeelte van de taak van de priester was om wierook te offeren op het gouden altaar. Het gouden altaar stelt Jezus voor; de wierook, onze gebeden en dankzeggingen. Als deze op het gouden altaar worden gelegd, stijgen zij liefelijk op naar de hemel. Andere gebeden en dankzeggingen stijgen nooit van de aarde op, maar deze stijgen op naar de hemel.

Lieve vrienden, heeft deze verandering in u plaatsgevonden? Hieraan kunt u weten of u waarlijk gewassen bent. Deze twee kunnen niet van elkaar worden gescheiden. Hij heeft ons gewassen én ons koningen en priesters gemaakt.

Bent u nog steeds een slaaf van de zonde, die tot zijn wil gevangen wordt genomen? Regeert hij nog over u? Zit zijn keten nog om uw ziel heen? Dan bent u nog niet gewassen! Bent u geen priester? Hebt u geen toegang tot God? Is uw hart een altaar zonder offerande? Hebt u geen verbroken hart? Geen vermaak om alles aan God te geven? Dan bent u vooralsnog in uw zonden. Welgelukzalig is het volk, wiens God de Heere is. Zij, ja, zij alleen kunnen zeggen: 'Hij heeft ons liefgehad, gewassen en ons Gode en Zijn Vader koningen en priesters gemaakt.' Zij hebben het duidelijke zegel des hemels op hun voorhoofd. O, bid om één van dezen te mogen zijn. Dit gezang nodigt ons eveneens uit om stil te staan bij wat wij voor Christus moeten doen. 'Dit heb Ik voor u gedaan; wat deed gij voor Mij?'

'Hem zij de heerlijkheid.' De gezaligde ziel verlangt Christus de heerlijkheid toe te brengen. Hij ziet terug op de gehele weg waarlangs hij is geleid, en zegt dan uit de grond

van zijn hart: 'Hem zij de heerlijkheid.' Hij ziet op de liefde van Jezus - op Zijn ontwakende, trekkende, wassende, vernieuwende liefde; de liefde die hem tot koning en priester heeft gemaakt. Predikanten mogen als instrument zijn gebruikt, maar hij ziet ver aan hen voorbij en zegt: 'Hem zij de heerlijkheid.' Een echte christen zal zijn kroon nergens anders neerwerpen dan aan de voeten van Jezus. Hij is het Die mij heeft liefgehad, Hij, Die mij heeft gewassen. 'Hem zij de heerlijkheid.'

Beproof uzelf hieraan. Het is een duidelijk kenteken van een hypocriet, dat hij zijn kroon aan de voeten van een schepsel wil werpen. Van elke edelsteen bestaat er een vals exemplaar; zo bestaat er ook een valse bekering. De satan brengt vaak een verandering in mensen teweeg en laat hen zich inbeelden dat ze bekeerd zijn. Zij zullen de heerlijkheid aan de mens toebrengen. Zij werpen hun kroon voor de voeten van eenzelfde aardworm als zij zijn, en zeggen: Hem zij de heerlijkheid. Maar hij die waarlijk behouden is, ziet ver aan de mens voorbij, ziet op tot Jezus en zegt: 'Hem zij de heerlijkheid.' Iemand die genezen werd door de koperen slang, zou zijn genezing nooit toeschrijven aan de stang, noch aan hem die de stang vasthield. Zijn blik moest constant gericht zijn op de vurige slang die God op de stang had gesteld. Iemand die door Jezus is behouden, zal tot in alle eeuwigheid zeggen: 'Hem zij de heerlijkheid.' En als hij in het nieuwe Jeruzalem zal komen, zal hij niet stilstaan om naar de engelen te kijken, noch om innig naar de verlostten te staren, maar hij zal zich haasten naar de plaats waar Jezus zit en zal nedervallen en Hem aanbidden; hij zal zijn kroon aan Zijn voeten neerwerpen en uitroepen: 'Gij zijt waardig - het Lam, Dat geslacht is, is waardig.' Hem zij de heerschappij tot in der eeuwigheid.' Een gezaligde ziel geeft zich voor eeuwig aan Christus over. Voordat iemand bekeerd wordt, wil hij zijn eigen baas zijn zodat hij met zijn tijd, geld, invloed en met het liefste wat hij heeft kan doen wat hij wil. Maar als Jezus Zijn hand op hem legt, hem wast en vernieuwt, dan zegt hij: 'Ik ben des HEEREN; ik ben niet van mezelf, maar ben duur gekocht. Hem zij de heerschappij tot in alle eeuwigheid.'

O, christenen, kom en geef het dierbaarste wat u hebt aan Christus, geef uw hart aan Hem. Dat Hij in uw hart heerse als van de zee tot aan de zee, en van de rivier tot aan de einden der aarde (Ps. 72:8). Is er nog een deel van uw hart waarover u Christus niet wil laten heersen? Dan hebt u Hem niet gezien, noch Hem gekend. Geef alles aan Hem, zelfs uw liefste vrienden. Zeg: Deze vrienden zijn niet van mij, maar van Christus; en zo zult u niet zonder tranen van hen scheiden, maar Christus, uw 'Alles' zult u behouden. Als er iets is wat u niet graag aan Christus zou willen geven, dan bent u Zijn eigendom niet. 'Hem zij de heerschappij.'

O, het is zoet niets te hebben, maar alles aan Christus over te geven - om volkomen en tot in alle eeuwigheid de Zijne te zijn. Eens hebt u alles aan de satan gegeven, geef nu alles aan Christus.

20. Laodicéa, of de lauwe belijder

En schrijf aan de engel van de gemeente der Laodicensen: Dit zegt de Amen, de trouwe en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods: Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart, óf heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen... Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij. Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon. Openbaring 3:14-21

Nabij de kust van Klein-Azië bevinden zich de prachtige ruïnes van het oude Efeze. Men kan er de overblijfselen van de tempel van Diána nog steeds zien; en aan de andere kant van de berg staat nog altijd de immense schouwburg, waar Demetrius de schare verzamelde en waar men riep: 'Groot is de Diána der Efézeren!' In die plaats heeft Paulus drie jaar dag en nacht met tranen gearbeid. Zij verlieten echter hun eerste liefde, en nu is de kandelaar van zijn plaats geweerd. Thans is er geen enkele inwoner in het verlaten Efeze; zij is opgericht tot een gedenkteken van een gemeente die haar eerste liefde heeft verlaten.

Ongeveer honderdzestig kilometer verder landinwaarts bevinden zich de puinhopen van een andere stad, die door een aardbeving bijna geheel bedolven is. De puinhopen hebben een onmetelijke omvang, en niemand anders woont er dan de wilde beesten uit de woestijn. Dat is alles wat er van Laodicéa is overgebleven! Paulus heeft veel voor haar in het gebed geworsteld; hij bleef zijn brieven er maar naar toe sturen. Thans staat zij opgericht tot een gedenkteken van een gemeente die de gedaante der godzaligheid bezat, maar haar kracht verloochende. Efeze is een waarschuwing voor u allen, geliefden; u die, nadat u de genade van God ontvangen hebt, zich nu achterwaarts keert en uw eerste liefde verlaat Laodicéa is een waarschuwing voor diegenen van u, die de uitwendige gedaante en schijn hebben van christenen, maar tot wie de waarheid nooit met zaligmakende kracht is gekomen. 'Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet.'

Laten wij de toestand van Laodicéa eens bezien; *zij is noch koud noch heet, zij is lauw.* Wij letten ten eerste op

1. *Wat de Laodicénzen wel hadden.*

Zij hadden alle eigenschappen van een gemeente. Zij hadden een engel der gemeente, dat is een predikant wiens bediening zij bijwoonden; of Christus zendt hun deze boodschap door middel van hun predikant. Zij hadden een huis des gebeds; zij hadden Bijbels. Paulus stuurde haar brieven, zoals u kunt lezen in Kolossenzen 4:16. Zij mochten getrouwe predikanten hebben, die onder hen hun werk verrichtten, zoals Epafra, van wie Paulus in Kolossenzen 4:13 getuigt dat hij grote ijver over hen in Laodicéa had. Paulus heeft vaak voor hen gebeden en Epafra voor hen op zijn knieën gearbeid. Ongetwijfeld hebben zij een getrouwe prediking van het Woord genoten en aan des Heeren tafel gezeten, en ondanks dat alles zegt de waarachtige Getuige: 'Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet.' Uitwendige voorrechten maken geen christen! Lieve vrienden, ik vrees dat de meesten van u de naam hebben dat zij leven!

Zij hadden veel verstandskennis. Er is reden om aan te nemen dat de gemeente van Laodicéa een heldere kennis had van het Evangelie. Zoals ik al heb gezegd, schijnt Paulus hun vaak geschreven te hebben en Epafraas ongetwijfeld met grote naarstigheid onder hen gearbeid te hebben; want een predikant die zijn knieën veel buigt, is altijd machtig onder het volk waar hij werkt! Daarom is het waarschijnlijk dat de Laodicezen goed onderlegd waren in de zaken van het Evangelie, en ondanks dat alles zegt de Heere Jezus, Wiens ogen tot het hart reiken: 'Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet.'

O, geliefden, ik vrees voor u! Hoeveel van u hebben een grote verstandskennis van de Bijbel, hebben hem helemaal gelezen, helemaal bestudeerd en er veel van uit het hoofd geleerd! Hoeveel van u kennen de Catechismus goed, hebben een rechte kennis der godgeleerdheid, kunnen de verbonden uiteenzetten en denken nochtans Gods verkiezing en de vrije wil des mensen met elkaar in overeenstemming te kunnen brengen! Velen van u hebben veel verstand van goede boeken, van Boston, Willison en Flavel, 'welker de wereld niet waardig was'. Velen zijn grote kenners van predicaties. U kunt een goed geordende verhandeling onderkennen, evenals een evangelische en wettische prediking; en ondanks dat alles hebt u wellicht een onverbroken en ongeheiligt hart. Wellicht zegt Jezus ook van u: 'Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet.' Ik weet dat er vele predikanten geweest zijn, die, evenals de Gibeonieten, houthouwers en waterputters voor de gemeente zijn geweest evenals de handwijzer die de richting aangeeft, maar zelf onbeweeglijk blijft staan. Ik neem aan dat Judas ook een zekere godgeleerdheid had en zeer goed kon spreken, en toch was hij een duivel. Ik geloof dat de duivelen een heldere kennis der godgeleerdheid hebben, en toch sidderen zij slechts. Ach, broeders, ik vrees voor u. Ongeheiligt kennis zal uw ziel als een molensteen doen verzinken!

2. Laten wij nu bezien wat zij niet hadden.

Ze waren niet ontdekt aan hun zonde. 'Gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt en heb geens dings gebrek.' Dit was de oorsprong en wortel van al hun lauwheid. Zij hadden predikanten, Bijbels en sacramenten. Zij hadden veel verstand van de godgeleerdheid, maar zij waren nooit overtuigd geworden van hun zonde. Als de Trooster komt, is Zijn eerste werk in het hart om van zonde te overtuigen; maar zij waren nooit overtuigd van zonde; het werk des Geestes had nooit een aanvang genomen in hun hart. Zij hadden zich nooit als diep ongelukkig en ellendig leren kennen, nooit de ontzaglijke vloek gevoeld waaronder iedere onbekeerde ziel ligt, nooit de doodsheid en algehele verdorvenheid van hun hart leren kennen, die de oorzaak ervan is dat het hart zich zonder Goddelijke kracht niet tot God bekeren wil. Zij hebben nooit hun armoede leren kennen, dat zij met lege handen voor God stonden. Zij hebben nooit hun blindheid leren kennen, dat de sluier over hun hart lag; noch hun naaktheid, dat zij blootgesteld stonden aan de gramschap van een vertoornd God.

O, dit is de reden waarom zij noch koud noch heet waren; dit is de reden waarom zij onbewogen onder de ontwakende en zielroerende predicaties van Épafraas, en onaangedaan onder de liefdevolle zendbrieven van Paulus konden blijven zitten. Geliefden, dit is de oorsprong van uw lauwheid. U zegt: 'Ik ben rijk.' U kent uw schuld niet, u kent de plaag van uw eigen hart niet. O, als God de sluier oplicht en u vandaag

nog uw ellendigheid laat zien; als Hij laat zien hoe hard uw hart is, hoe gevoelloos en hoe levenloos het is, dan zult u vanaf heden geen lauwe gemeente meer zijn. U bent dan geen naambelijder meer, u zult dan wenende vanhier gaan. O, dat God ons toch zulk een tijd wilde geven!

Zij hadden geen smaak in Goddelijke zaken. Het leven van een gelovige is een leven dat uitzielt en verlangt naar Goddelijke zaken. Of Christus aanwezig of afwezig is, de ziel verlangt vurig naar Christus. 'Ik heb grote lust in Zijn schaduw, en zit er onder, en Zijn vrucht is mijn gehemelte zoet' (Hoogl. 2:3). Hier valt geen lauweheid te bespeuren. 'Ik zocht des nachts op mijn leger Hem, Dien mijn ziel liefheeft; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet; ik zeide: Ik zal opstaan, en in de stad omgaan, in de wijken en in de straten; ik zal Hem zoeken, Dien mijn ziel liefheeft; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet' (Hoogl. 3:1,2). Nog steeds is er die zelfde honger en dorst naar Christus. Welnu, de Laodicezen hebben dat nooit ervaren.

Lieve vrienden, hoe staat het met u? Hebt u ooit met grote lust onder Zijn schaduw gezeten? Is Zijn vrucht uw gehemelte zoet? Kunt u uw hand op uw hart leggen en zeggen dat u weet wat het zeggen wil, dat uw hart bezwijkt van verlangen naar Christus? Riekt uw wandel naar Christus? Vindt u vermaak in het verborgen gebed? Kunt u uw hand op uw hart leggen en zeggen dat het een best plekje is als u op uw knieën ligt? Bemint u het huiselijk gebed?

Zij hadden geen ijver voor de zaak van Christus. Als een ziel oprecht met Christus is verenigd, is hij ijverig voor de zaak van Christus. 'En de menigte van degenen, die geloofden, was één hart en één ziel' (Hand. 4:32). Niet langer zelfzuchtig, koud en naar zich toe rekenend. Moet de zaak van Christus het onderspit delven? Keert Israël zijn vijanden de rug toe? Dan ligt die mens met zijn aangezicht op de grond voor God. Worden er zondaren de Heere toegevoegd? Die mens zoekt de genade van God en is verblijd. Worden er pogingen ondernomen om 's Heilands Koninkrijk uit te breiden? Die mens staat met hart en hand gereed, met alles wat hij heeft, om het te bevorderen. O, wat is het een liefelijk gezicht om een oprecht gelovige in Jezus te zien! Met Barnabas verkoopt hij zijn akker en legt het geld aan de voeten der apostelen. Hij is een straaltje van de Zon der gerechtigheid. Zijn hart is vervuld met de genade van de Heere Jezus.

Geliefden, hoe staat het met u? Bent u bereid om uw krachten te gebruiken en u te laten gebruiken in deze gezegende dienst, om grotere pogingen te ondernemen dan u tot nog toe in Christus' dienst gedaan hebt? Ach, hoeveel zeggen nee! 'Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet.'

Laten we nu bezien wat Christus van dezulken zegt. ***'Och, of gij koud waart, of heet!'*** Een lauwe ziel beledigt Christus veel meer dan een ziel die helemaal geen schijn van weldadigheid heeft. Merk op dat dit de woorden van de waarachtige en getrouwe Getuige zijn, Die tot op de diepste schuilhoeken van ons hart ziet; door Wie alle daden worden gewogen en Die niet liegen kan. 'Och, of gij koud waart, of heet.' Velen zijn totaal koud met betrekking tot Goddelijke zaken, zoals de ongedoopte heiden, de goddeloze schare die niet in de buurt van een kerk komt, zij die zich in het geheel niet uitgeven voor Gods volk. O, naambelijder, Christus zegt: 'Ik wenste wel dat u als één van deze mensen was!' Toen Christus op aarde was, sprak Hij dreigender taal tegen de

Farizeeën dan tegen de tollenaars en zondaren En zo doet Hij ook nu Hij in de hemel is. De reden hiervan is dat de Laodicezen tegen groter licht hebben gezondigd dan anderen. Hun werd het Evangelie gepredikt en zij bleven er nochtans lauw onder. O, geliefden, dit is uw veroordeling! U hebt meer licht dan de diep ongelukkige huisgezinnen rondom u, die geen plaats hebben in het huis van God. De ernstigste waarheden worden op uw gemoed gedrukt en desondanks blijft u onder dit alles levenloos en harteloos. Uw zonde wordt bedreven in het huis van God, ja, zelfs in Zijn tegenwoordigheid! Daarom zegt Hij hier tegen de Laodicezen: 'Ik zal u uit Mijn mond spuwen.' Er zal niemand zo ellendig verloren gaan als diegenen van u, geliefden, die vanaf de eerste dag tot nu toe met ons zijn omgegaan, die deze kerk trouw zijn gebleven door kwaad en door goed gerucht, die onze meest getrouwe en vaste volgelingen zijn, die misschien wel voor hun predikant willen vechten, maar die helaas een ongeredde ziel hebben.

Uw oordeel zal hierom des te zwaarder zijn. Christus Zelf zal u wegwerpen! U zult een verwerpene zijn! U zult rekenschap moeten geven van iedere predikatie die u gehoord hebt, van iedere indruk waartegen u zich hebt verzet. O, wat zal dat een vreselijke afrekening zijn! Ik zal een snelle getuige tegen u zijn. Ik kan eerlijk zeggen, dat het mijn hartewens is geweest dat u mijn blijdschap en kroon zou mogen zijn. Maar ik zal voor de meesten van u een snelle getuige tegen u zijn. Ik zal zeggen: 'Ik heb het Evangelie gepredikt aan die en die mens; ik heb zijn zonde en ellende aangezegd, maar hij was koud noch heet. Hij zij een verwerpene!'

Uw teleurstelling zal vreselijk zijn. Ik weet goed, geliefden, dat u niet anders denkt dan met de gezaligden de heerlijkheid binnen te gaan. u geen kentekenen hebt van de wedergeboren natuur, bent u gerust. 'Gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt en heb geens dings gebrek.' Geliefden, bedenk, eer het te laat zal zijn, wat het u zal baten als u rond de ark blijft dralen, indien u er niet naar binnen gaat! Bedenk hoe droevig het zal zijn om van Christus' schapen te worden gescheiden en aan Zijn linkerhand te worden gezet! Hoe vreselijk zal het zijn om alsdan in een lauwe toestand te worden aangetroffen, terwijl u zolang met hen hebt verkeerd! Als u denkt dat uw verwachtingen zullen uitkomen, wat zal het dan vreselijk zijn om toch nog van elkaar gescheiden te moeten worden! Sommigen van u hebben iedere keer aan de tafel des Heeren gezeten, hebben bijna iedere predikatie beluisterd en bijna ieder gebed met ons meegebeden. En ongetwijfeld denkt u dezelfde rust in te gaan met Gods volk van deze plaats. O, wat zal het een vreselijke vergissing zijn, als u zult merken dat de deur zal gesloten zijn! U zult kloppen en zeggen: 'Heere, Heere, doe ons open; wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken, en Gij hebt in onze straten geleerd.' En Hij zal zeggen: 'Ik zeg u, Ik ken u niet, vanwaar gij zijt; wijkt van Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid.'

Redenen om niet lauw te zijn. Denk een ogenblik na over de ernstige opvattingen die u erop na houdt. Ik neem aan dat iedereen in deze kerk de mening is toegedaan dat u óf bekeerd moet worden óf moet omkomen; dat iedereen die niet wederom geboren is, op weg is naar de hel. O, bedenk het voor een ogenblik, is die opvatting juist? En bent u onbekeerd? Dan bent u op weg naar de hel! Zijn uw kinderen en vrienden onbekeerd? Dan zijn zij op weg naar de hel! De golven van de poel die van vuur en sulfer brandt, bevinden zich onder uw voeten. Is dat een toestand waarin u lauw kunt blijven? Als uw

opvatting juist is, hoe is het dan mogelijk dat u zich op uw gemak voelt? O, geliefden, laat de satan u niet langer bedriegen! Hoelang heeft u zich al door hem laten bedriegen?

Merk op hoe druk de satan is. Hij is niet lauw. Uw tegenpartij, de duivel, gaat om als een briesende leeuw. Noch in de hemel noch in de hel is er enige lauwheid! Duivelen en verdoemde zielen zijn niet lauw. U bent het echter wel, o, onbekeerde zondaar! De satan doet dag en nacht zijn uiterste best om u in slaap te houden. Ik ben er diep van overtuigd, geliefden, dat sommigen van u op dit moment onder zijn macht verkeren. 'Doch ook indien ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen die verloren gaan' (2 Kor. 4:3). Bij sommigen rukt hij het zaad weg zodra het wordt gezaaid. Hij krijgt sommigen zo ver, dat zij zeggen: 'Voor ditmaal ga heen; en als ik gelegen tijd zal hebben bekomen, zo zal ik u tot mij roepen.' Sommigen port hij aan om, evenals Festus, te vermoeden dat de predikant dwaas is: 'Gij raast, de grote geleerdheid brengt u tot razernij.' O, geliefden, hij gaat om als een briesende leeuw. Is zijn verlangen zo groot om u te verslinden en bent u zo zorgeloos omtrent uw eigen ziel?

Zie hoe ernstig Christus is: '**Zie, Ik sta aan de deur.**'

Hij had wel reden om te zeggen: 'Zie!' Hoewel de lauwe ziel het snoodst is in de ogen van Christus, hoort Hem desondanks smeken: 'Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt.' 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop.' Geliefden, als de verschrikkingen des toorns u niet tot Christus zullen uitdrijven, zal de liefde van Christus u dan niet trekken? Is het mogelijk dat de Zoon van God meer om uw ziel geeft dan uzelf? Is Hij zó ernstig en bent u zó koud? Voelt u niet dat Christus door middel van de leidingen van Zijn Voorzienigheid, predicaties en op tal van andere manieren bij sommigen van u misschien al meer dan vijftig jaar aan de deur heeft staan kloppen? O, geliefden, als u verloren gaat, is het omdat u niet behouden wilde worden! Dat uw lauwe ziel nog mocht worden opgewekt. Voorwaar, het staat er met uw ziel in alle opzichten niet best voor. Wellicht is dit de dag der genade voor u! 'Zachéüs, haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven.'

21. De machtige Overwinnaar

Op Zijn hoofd waren vele koninklijke hoeden (kronen, Eng.vert.). ***En Hij heeft op Zijn kleeed en op Zijn dij deze Naam geschreven: Koning der koningen en Heere der heren.***
Openbaring 19:12, 16

Ik geloof, geliefde vrienden, dat dit Schriftgedeelte de laatste grote strijd beschrijft die Christus met de wereld zal voeren. Hij heeft veel met haar gestreden, maar de laatste strijd zal de allergrootste zijn, die daarom het avondmaal des groten Gods wordt genoemd. Welnu, het is opmerkelijk dat deze laatste strijd Zijn koninklijk ambt zal betreffen. Het is niet slechts de strijd om Zijn lichaam, de Kerk, maar of Hij Koning der koningen en Heere der heren zal zijn. En de einduitslag is al opgeschreven in vers 17 en 18: 'En ik zag een engel, staande in de zon; en hij riep met een grote stem, zeggende tot al de vogelen, die in het midden des hemels vlogen: Komt herwaarts, en vergadert u tot het avondmaal des groten Gods; opdat gij eet het vlees der koningen, en het vlees der oversten over duizend, en het vlees der sterken.' Het is opmerkelijk dat deze grote strijd, die bij Christus' tweede komst lijkt beslist te zullen worden, op aarde in het klein wordt gevoerd, juist om alle gelovigen in de gelegenheid te stellen te laten zien aan welke kant zij zouden zijn.

Laat ik enkele van de vele kronen noemen, waarvan geschreven staat dat Christus die op Zijn hoofd heeft. Er kan geen twijfel over bestaan dat de persoon op het witte paard de Heere Jezus is. Hij wordt het Woord van God genoemd, een naam die aan niemand anders wordt gegeven dan aan Hem. Zoals u weet, zegt Johannes in het Evangelie: 'In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.'

Er zijn drie kronen van Christus die ik vanavond wens te noemen. Ik noem niet de kroon der schepping, of de kroon der Voorzienigheid; maar ik wil eigenlijk spreken over Zijn *Middelaarskroon*, de kroon die Hij als Middelaar heeft. Er zijn drie kronen die Hij als Middelaar heeft.

1. ***De eerste is Zijn kroon die Hij draagt als Koning over alle dingen;***
2. ***de tweede is Zijn kroon over Zijn Kerk;***
3. ***en de derde is Zijn kroon over de onzichtbare Kerk, als de Koning der heiligen.***

1. ***Christus heeft voor de Kerk de kroon ontvangen over alle dingen.***

Dit zult u zien in Matthéiis 28:18: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Zie eveneens Éfeze 1:22: 'En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen.' Welnu, u ziet dat in deze twee gedeelten niets wordt opgenoemd of het is aan Zijn voeten onderworpen. Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Hij is 'der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen'; dat wil zeggen tot nut der Kerk.

Hij is Hoofd over de engelen: 'Dat alle engelen Gods Hem aanbidden.' We lezen in Openbaring 5:12 dat de engelen meezingen in het gezang: 'Het Lam, Dat geslacht is, is

waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging.' We lezen in Matthéus 25:31 dat als Christus zal komen in Zijn heerlijkheid, alle heilige engelen met Hem zullen komen. Alle heilige engelen zijn dus aan Zijn macht onderworpen. Hij is het Hoofd der engelen. Hij is de Bevestiger der engelen.

Verder is Hij Koning over de duivelen. Er staat in Genesis: 'Datzelve zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.' In het Evangelie leest u herhaaldelijk dat Christus de duivelen uitwierp. En denk aan de bezetene aan de andere zijde van het meer van Galiléa. Toen Christus de duivelen bevolen had uit hem te gaan, baden zij Hem of zij in de kudde zwijnen mochten varen, en Hij liet het hun toe. Hoe duidelijk bewijst dit dat Christus Koning is over de duivelen. En in Psalm 68 lezen we dat toen Hij opvoer in de hoogte 'Hij de gevangenis gevankelijk heeft gevoerd.' Het woord gevangenis verwijst naar de satan, de grote gevangennemer. We lezen hetzelfde in Kolossenzen 2:15: 'En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd.' Hoe duidelijk bewijst Christus hiermee dat Hij Koning is over alle duivelen.

Hij is niet alleen Heere over engelen en duivelen, maar ook over alle mensen. Zie Openbaring 1:5: 'En van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden, en de Overste der koningen der aarde.' O, weliswaar wordt Hij als Koning door vele koningen bespot; maar toch is 'Hij de Overste der koningen der aarde.' Assyrië is de roede Zijns toorns, de bijl in de hand van de houwer (Jes. 10:5, 15).

En niet alleen over koningen, maar ook over volkeren. In de Psalm die we gezongen hebben staat:

*Gij hebt Uw troon van eeuwigheid gegrond.
De waat'ren, HEER', verheffen zich in 't rond;
Rivier en meer verheffen hun geruis;
Het siddert al op 't woedend stroomgedruis.*

*Maar, HEER', Gij zijt veel sterker dan 't geweld
Der waat'ren, dien Uw almacht palen stelt;
De grote zee zwijgt op Uw wenk en wil,
Hoe fel zij bruis', hoe fel zij woede, stil. Psalm 93:2, 3*

Zij brengen slechts Zijn voornemen ten uitvoer. En ook de volkeren, die evenals de golven der zee in beroering zijn, brengen slechts Zijn voornemen ten uitvoer. Evenals die onmetelijke en rollende oceaan met zijn duizenden en duizenden woedende golven Zijn voornemen alleen maar ten uitvoer brengen als zij zich verheffen, zo is het ook met de volkeren der aarde. Zij worden heen en weer geslingerd door de ene politieke mening na de andere, met de ene beroering na de andere; nochtans brengen zij slechts Zijn voornemen ten uitvoer, en zal Hij orde scheppen in de wanorde.

O, vrienden, Hij is Koning der koningen en Heere der heren. Hij is de Heerser over de volkeren. Verder is Christus ook Heere over de bezielde en onbezielde natuur. Hij is Heere over de onbezielde natuur. Wie is het Die ter vierde wake op de zee wandelt? Het is de Heere van allen. Wie is het Die in het kleine zeilscheepje opstaat en tegen de

woedende golven zegt: 'Zwijg, wees stil! Wie is toch Deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?' O, het is Jezus, de Heere van allen. Hij is Heere der onbezielde natuur. Wie is het Die de vijgeboom laat verdorren? Het is de Heere van allen. Wie is liet Die de vis het zilverstuk tot Petrus laat brengen? Ja, Hij is het van Wie in Psalm 8 staat dat Hij heerschappij heeft over alle schapen en ossen, ook mede de dieren des velds. Het gevogelte des hemels, de vissen der zee, en al wat de paden der zeeën doorwandelt.

Geliefde vrienden, wij kunnen hieruit een tweeledige les leren - een les van troost voor de heiligen, en van ontzetting voor de goddelozen. Voor de heilige. Hij zal alle dingen laten medewerken ten goede. Hij Die uw Vriend is, uw Verlosser, Hij is het Die vele kronen op Zijn hoofd heeft. Misschien bent u wel arm, maar Hij is rijk en Hij zal u Zijn rijkdom schenken. Hij heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen. Hij is voor u Hoofd over alle dingen; Hoofd over engelen, Hoofd over duivelen, Hoofd over mensen, Hoofd over de natuur, bezield en onbezield. 'Niemand dan roeme op mensen; want alles is uwe. Hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Céfas, hetzij de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, zij zijn alle uwe. Doch gij zijt van Christus, en Christus is Gods' (1 Kor. 3:21-23). O, wat is dit een troostvolle les! Er is geen zeegolf of het is uw dienstknecht, die gebruikt wordt om u in de eeuwige heerlijkheid te drijven.

Nu wenden we ons om een les te vernemen die met ontzetting vervuld is voor hen die buiten Christus zijn. U denkt dat deze weg dwaasheid en meer dan zotheid is; maar o, zondaar, weet u Wie u versmaadt? Hij is de Koning der koningen en de Heere der heren. Hij heeft alle koningen, engelen, duivelen en mensen aan Zich onderworpen. O, onthoud dat als Christus tegen u is, er niemand voor u kan zijn! O, zie toch eens hoe volslagen dwaas het is om zich tegen Christus te verzetten! Bedenk dat als u Zijn leden vervolgt, u zich tegen Hem verzet. 'Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij?' Bedenk dat als u tegen Hem strijdt, u met Iemand strijdt Die alle macht heeft en derhalve machtig is om u te verdelgen'

2. Ik zal nu spreken over de tweede kroon die Christus draagt: Zijn kroon over de zichtbare kerk.

Dit is het Koninkrijk waarover Hij sprak tegen Pilatus: 'Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld.' In de geloofsbelijdenis wordt dit schoon verwoord: 'De katholieke of algemene kerk, die onzichtbaar is, bestaat uit het gehele getal der uitverkorenen die verzameld zijn, worden of zullen worden in één Kerk, door Christus, het Hoofd der Kerk; zij is de bruid, het lichaam en Zijn volheid die alles in allen voorziet.' De kerk waarover ik nu spreek is de onzichtbare Kerk, maar daarna volgt er: 'De zichtbare kerk onder het Evangelie, die ook katholiek of algemeen is - niet beperkt tot één volk zoals voorheen onder de wet - bestaat uit allen uit de gehele wereld die de ware godsdienst belijden, samen met hun kinderen. De zichtbare kerk is het Koninkrijk van onze Heere Jezus Christus, het huis en huisgezin van God en daarbuiten is het Gods gewone weg niet om de zaligheid toe te passen.' Let op dat de zichtbare kerk uit al degenen bestaat die met hun kinderen de christelijke godsdienst belijden, dus zijn er velen onder hen die niet van Christus zijn. Toch mag de mens hen niet verwerpen, want hij kan niet in het hart kijken. Zo ziet u dat dit Zijn Koninkrijk is waarover Hij regeert.

Het duidelijkste bewijs hiervan vinden we in de eerste drie hoofdstukken van Openbaring. Bijvoorbeeld hoofdstuk 1:13: 'En in het midden van de zeven kandelaren Eén, de Zoon des mensen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten, en omgord aan de borsten met een gouden gordel.' Merk op dat dit kleed gedragen werd door de priester; maar de gouden gordel, hoe moeten we daar over denken? Het kan niet verwijzen naar het *priesterschap*, want de priester had zoiets niet; we zijn dus genoodzaakt te denken dat het verwijst naar Zijn koninklijk ambt. Ik twijfel er niet aan dat dit hoofdstuk bedoeld is om Christus als Profeet, Priester en Koning van Zijn Kerk voor te stellen. Merk ter bevestiging hiervan op dat er kenmerken genoemd worden die niet behoren tot het priesterschap; bijvoorbeeld in hoofdstuk 2:16: 'Bekeer u, en zo niet, Ik zal u haastelijk bijkomen, en zal tegen hen krijg voeren met het zwaard Mijnsmonds.' Zie, dit is Zijn koninklijke macht. Een ander voorbeeld staat in vers 23: 'En haar kinderen zal Ik door de dood ombrengen; en al de GeMeenten zullen weten, dat Ik het ben, Die nieren en harten onderzoek. En Ik zal ulieden geven een iegelijk naar uw werken.' Het was niet de taak van de priesters om mensenlevens te verwoesten, maar om ze te behouden.

Dus we hebben hier te maken met het *koninklijk* ambt van Christus. Sommigen zullen echter zeggen dat dit de onzichtbare Kerk is die hier genoemd wordt. Bedenk echter dat de zendbrieven aan de gemeenten waren gericht. Velen waren slechts belijders. Wat denkt u van Sardis, dat een naam had dat het leefde, en het was dood? De gouden kandelaren stellen dus de gemeenten voor zoals zij waren, niet zoals zij moesten zijn. Dit bewijst dus dat Christus niet alleen Koning is over de heiligen, maar ook Koning over de kerk. Christus is gezalfd tot Koning over Sion: 'Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, de berg Mijner heiligheid.'

Welnu, geliefden, laat ik u, om u dit vollediger uit te leggen, twee dingen noemen die Hij voor dit Koninkrijk doet.

Hij stelt ambtsdragers aan en geeft wetten. Dat doet onze koningin ook. Zij stelt ambtenaren aan en zij vaardigt wetten uit. Zo is het ook met Christus; Hij stelt leraren aan. Hij heeft drie soorten leraren in Zijn kerk aangesteld. Hij heeft predikanten aangesteld; daarna ouderlingen om de predikanten bij te staan en verder nog diakenen om de tafels te bedienen en voor de armen te zorgen. Dit zijn de ambtsdragers die Hij over de zichtbare kerk aanstelt. 'Hij heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars.'

Maar Hij heeft niet alleen ambtsdragers gegeven, maar ook *wetten*.

Laat ik enkele wetten van het Koninkrijk noemen: 'Gaaf heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen.' Dit is één van Christus' wetten en zo iemand zegt dat wij niet moeten onderwijzen en prediken, zo komt men in opstand tegen het Lam. Dit is een wet waaraan vaak getornd is. Zoals u weet was het enige tijd geleden in een bepaalde streek verboden te preken. En in Schotland is er een tijd geweest dat de mensen de bijeenkomsten niet mochten bezoeken, toen **Hugh McKail, Richard Cameron en James Renwick** de marteldood moesten sterven omdat zij het Evangelie verkondigden. Dat is de geest die op het ogenblik onder ons heerst. De mensen willen Christus de macht uit handen nemen.

Er is nog een wet, namelijk, *de instelling van de sacramenten*. Christus zei: 'Gaaf heen en onderwijst alle volkeren.' Doet dit tot Mijn gedachtenis.' Deze bevelen werden eerst aan de discipelen gegeven, en worden nu aan predikanten gegeven.

Er is nog een wet. Het is de wet die doorgaans *de wet der sleutelen* genoemd wordt. Christus zei tot Petrus en naderhand tot alle discipelen: 'En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.' Ik geloof dat al wat wij in gehoorzaamheid aan Christus' wetten doen, in de hemel bekrachtigd en verzegeld wordt.

Er zijn ook nog enkele wetten voor Zijn volk. *Men moet naar het Woord luisteren*. 'Ziet dan, hoe gij hoort.' Christus gebiedt u naar Zijn gepredikte Woord te luisteren. Er kunnen tijden komen, tijden zoals tijdens de regering van Karel II, dat het verboden wordt om naar de prediking te luisteren.

Een andere wet is het kiezen van hun *eigen ambtsdragers*: 'Ziet dan om, broeders, naar zeven mannen uit u, die goede getuigenis hebben, vol des Heiligen Geestes en der wijsheid.' Dit is een grondwet van Christus' Koninkrijk.

Nog een wet is, dat u zich moet onderwerpen *aan degenen die u voorgaan*. In het laatste hoofdstuk van Hebreeën staat een gedeelte dat hier betrekking op heeft: 'Zijt uw voorgangeren gehoorzaam, en zijt hun onderdanig; want zij waken voor uw zielen, als die rekenschap geven zullen' (Hebr. 13:17).

Ik zal hier niet verder op ingaan, maar onthoud dat Christus niet slechts Koning der koningen is, maar ook *Koning van Zijn Kerk*. Dit wordt in onze dagen aangevallen, en het is onze plicht om dat te verdedigen. U weet wat Livingstone zegt: 'Wat zou u denken van de man die, als de stad omsingeld werd, zijn harnas zou vastgespen en naar de oostpoort rennen waar geen gevaar is, terwijl de vijand aan de westpoort was?' Welnu, het is Christus' koninklijk ambt dat men aanvalt, en dat behoren wij te verdedigen. Men zegt dat Christus geen Koning is in Zijn Kerk. Men zegt dat Christus Zijn dienaren geen macht heeft gegeven - macht om aan te nemen of te weigeren. O, vrienden, dit is het punt waarop het koninklijk ambt wordt aangevallen, en dat behoren wij te verdedigen!

3. Ik kom nu tot de derde en laatste kroon: ***Christus is Koning over Zijn eigen vrijgekochte lichaam***.

Daarom krijgt Hij de titel '*Koning der heiligen*.' Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken?' Er zijn drie dingen die Christus als Koning doet voor iedere gezaligde ziel.

1. Het eerste het schenken van bekering: 'Dezen heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekering en vergeving der zonden' (Hand. 5:31). Leer hieruit dat het ambt van Christus als Koning, het schenken is van bekering en vergeving der zonden. Het is Zijn werk om te zeggen: 'Leef.' Ach, vrienden, heeft Hij dit al voor u gedaan? Denk erom dat het geen mensenwerk is: 'Hij zal Zijn eer geen anderen geven, noch Zijn lof de gesnedene beelden.' Het is vanuit Zijn troon aan de rechterhand Gods dat Hij Zijn Geest zendt en drie duizend mensen doet uitroepen: 'Wat zullen wij doen,

mannen broeders?' Het is een zeer aangrijpende waarheid die ik u voorgehouden heb, dat u lidmaat kunt zijn van Zijn Koninkrijk en geen deelgenoot van Zijn genade!

2. Een andere koninklijke daad van Christus voor Zijn Kerk is *het vergeven der zonden*. 'De Zoon des mensen heeft macht op de aarde de zonde te vergeven.' O, vrienden, het is een koninklijke daad om vergeving te schenken!
3. Het derde werk dat Christus als Koning voor Zijn lichaam doet, is hen *heiligen*. Er staat in Micha: 'Wie is een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, en de overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis voorbijgaat? Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid; want Hij heeft lust aan goedertierenheid' (Micha 7:18). Zij die vergeving ontvangen van de koning, onderwerpt hij aan zich. O, lieve vrienden, onderzoek eens of Christus uw Koning is, of Hij u aan Zich onderworpen heeft! Hoe gelukkig zijn zij die zeggen kunnen: 'Christus is mijn Koning.' Lieve vrienden, onderzoek eens of u onder deze derde kroon valt. De derde is het liefelijkst van allemaal. Hij draagt al Zijn andere kronen met het oog op deze ene.

Het is opmerkelijk dat christenen in de eerste eeuwen van de Kerk gemarteld werden om het priesterlijk ambt van Christus. Tijdens de Reformatie werden zij gemarteld om Zijn profetisch ambt, en wellicht is het voor ons weggelegd om gemarteld te worden om Zijn koninklijk ambt. Zoals u weet werden de Covenanters hierom gemarteld. Hoe noodzakelijk is het dan om aan de juiste kant gevonden te worden!

Donderdagavond 26 januari 1843

22. TWEEDE Avondmaalstoespraak

Volharden in het geloof

Versterkende de zielen der discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven (volharden, Eng. ven.) in het geloof en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods. Handelingen 14:22

Geliefden, ik hoop dat er vandaag een behoorlijk aantal van u toegevoegd zijn aan de Kerk die eenmaal zal zalig worden. Ik hoop dat velen van u, toen zij het brood en de wijn in hun handen namen, met vreugde konden zeggen: 'Ik weet: mijn Verlosser leeft. Dit is mijn Liefste, en dit is mijn Vriend.' Ik hoop dat velen van u hun oog en hart op de heilige, onschuldige en onbevleete Hogepriester hebben gevestigd en Hem hun ziel en lichaam hebben opgeofferd. Tot hen wilde ik het volgende zeggen:

Volhard in het geloof. Dit is de weg om blijvende vrede te houden. Sommigen van u kwamen vandaag als vermoelden en belasten, maar het voorhangsel werd weggenomen en Jezus werd geopenbaard in al Zijn volheid en schoonheid, dragende onze zonden in Zijn eigen lichaam op het hout. Uw last viel van u af en een Goddelijke vrede vervulde uw ziel. 'O, dat ik deze vrede altijd mocht houden!' is de taal van uw hart. Volhard in het geloof. Loop, ziende op Jezus. Houd het oog des geloofs op Hem gericht. Het lijkt wel alsof sommigen denken dat wij aanvankelijk vrede zullen krijgen als wij op Christus zien, en daarna als wij het leven Gods in onze ziel zien toenemen. Nee, geliefden, u moet op uw sterfbed op dezelfde wijze gerechtvaardigd worden als toen u voor het eerst deelnam aan de tafel des Heeren. U moet volkomen rechtvaardig zijn in een Ander! Houd het oog op Jezus gericht. Doe alle duisternis van u weg. Zie altijd op tot Hem Die geen zonde gekend heeft, in Wie u alleen kunt bestaan. Dit is de weg om heilig te worden. Volhard in het geloof. Het is de nabijheid van God tot de ziel, waardoor zij geheiligd wordt. De Heere God is een Zon en Schild; maar alleen als wij in Christus blijven, worden wij nabij gebracht. Blijf in de liefde Gods. Hij heeft u te lief om u aan de zonde over te geven.

Het is de inwoning van de Heilige Geest waardoor u geheiligd wordt; maar Hij woont alleen in het hart van degene die in Jezus is. Sommigen van u dorsten naar Gods geboden, willen gaarne weten hoe zij zullen worden geheiligd. Dit is de weg - volhard in het geloof.

Dit is de weg om door de verdrukkingen heen te gaan. Als iemands ogen voor Christus en de eeuwigheid gesloten zijn, is hij niet bestand tegen de slag der verdrukkingen. Maar als zijn ogen Jezus helder zien, kunt u huizen en landerijen wegnemen, ja, zelfs zijn dierbaarste aardse bezittingen, degenen die hem lief en dierbaar zijn, nochtans blijft zijn voornaamste schat onbewogen.

Dit is de weg om in vrede te sterven. Sterven is een ernstige zaak; dan moeten we alles wat we gezien, gesmaakt en gedaan hebben achterlaten. Eén ding zal alleen maar ondersteuning geven - het zien op Jezus. Als we een recht gezicht hebben ontvangen van Jezus, staande tussen ons en de Vader, onze Gerechtigheid, onze Hogepriester, Die onze zonden droeg en ons nog steeds reinigt, zal ons hart daardoor vervuld worden met een

hemelse vrede. De dood heeft geen verschrikking meer voor de gelovige ziel. Een geliefde gelovige is sinds afgelopen zondag de eeuwige rust ingegaan. In de volle zekerheid des geloofs hief zij haar stervende hand omhoog en zei zachtjes: 'Als het Zijn wil is, zou ik vanavond gaarne heengaan om met Christus te zijn.'

Het is noodzakelijk om door vele verdrukkingen heen te gaan. Van nature zijn wij huiverig om pijn te lijden. Velen zouden graag met een boog om de verdrukkingen heen willen lopen; maar nee, we moeten er niet omheen, maar doorheen lopen. Velen willen wel een weinig verdrukking; maar nee, wij moeten niet door weinige, maar door vele verdrukkingen het Koninkrijk ingaan. Er zijn in het bijzonder voor de gelovigen drie bronnen van verdriet.

Vervolging. 'Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende' (Hebr. 13:13). Laten we ons kruis dagelijks opnemen. Dit moest Mozes dragen, dit moest Lot en moeten al Gods kinderen dragen, beproevingen zoals wrede bespottingen en kastijdingen.

Verzoeken. Ook zij zijn noodzakelijk. De satan is een vreselijke vijand. Voordat een mens bekeerd wordt, weet hij nauwelijks wie hij is. Zij die vastbesloten zijn om de heerlijkheid te gewinnen, zullen kennismaken met zijn vurige pijlen. De satan heeft aan zijn kant een voornemen; hij zal niet toelaten dat wij rustig het Koninkrijk zullen binnengaan. God heeft echter ook een voornemen. Hij wil ons laten voelen waar wij van behouden zijn.

Zorgen omtrent onbekeerde zielen. Dit is één van de grootste kwellingen van Gods kind. Hij is bedroefd vanwege onbekeerde familieleden. Misschien is het wel zijn vader, moeder, zus, broer of vriend; zijn vrouw of kinderen van wie hij zielsveel houdt; onbekeerde burens of een ongelovige wereld. Dit is een droefheid die hij tot het graf met zich mee moet torsen.

O, lieve vrienden, neem u voor om uw kruis dagelijks te dragen. U bent van tevoren gewaarschuwd, dus u kunt zich ook van tevoren wapenen. Al Gods kinderen gaan door deze verdrukkingen heen. Maar Christus zal in al onze verdrukkingen met ons zijn totdat wij het Koninkrijk Gods zullen ingaan.

Weldra zullen we niet meer bedroefd zijn. Het is een donkere wolk - o, hoe donker bij tijden - maar zij gaat voorbij, en daarachter is alles licht. Wij zullen 'vrolijkheid en blijdschap verkrijgen, maar droefenis en zuchting zullen wegvlieden' (Jes. 35:10).

Wij zullen niet meer zondigen noch strijden met onze verdorvenheden. De nacht is voor het grootste deel al voorbijgegaan, en de dag is nabijgekomen!